

MÜZAKERENİN SONU
“İhanet ve Bölünme”
I

www.mhp.org.tr

MÜZAKERENİN SONU
“İhanet ve Bölünme”

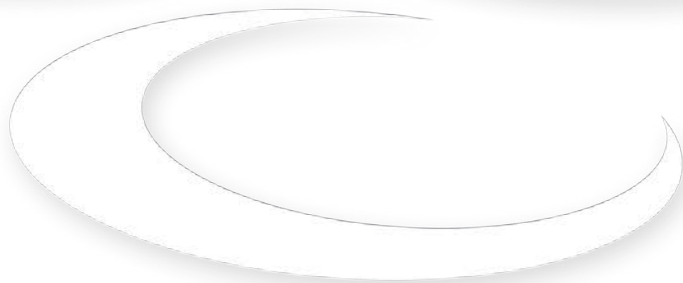
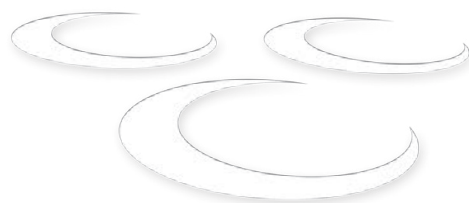
I

DEVLET BAHÇELİ

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

Türkiye'nin bugünkü ortamında;

- Sistem sancılı, kurumlar sorunlu, toplum sıkıntılıdır.
- Devlet bunalımlı, millet endişeli, insanımız mutsuzdur.
- Ekonomi durgun, zamlar şişkin, siyaset yorgun, sosyal hayat yaralıdır.

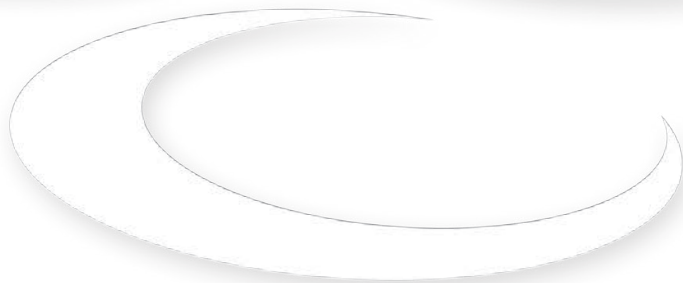
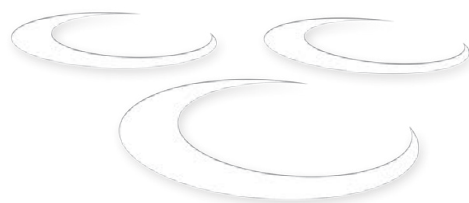
- Sınavlar şaibeli, eğitim çalkantılı, hayaller karanlıktır.

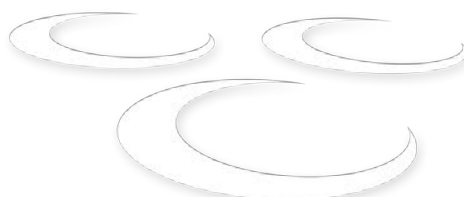
Zincirleme yanlışlar ülkemizin âdeta basiretini bağlamış, önünü kapatmıştır.

Gelecek ümitleri kararmış, dayanışma ve kaynaşma arzuları linç girişimlerine uğramıştır.

Uluslararası ilişkilerdeki zikzaklar, başkalarının oyunlarına alet ve taşeron olma tercihleri, başkent Ankara'nın ruhundan ve emanetlerinden uzaklaşmalar ülkemizi ne yazık ki içinden çıkılması çok zor olacak bir kapana kısırmıştır.

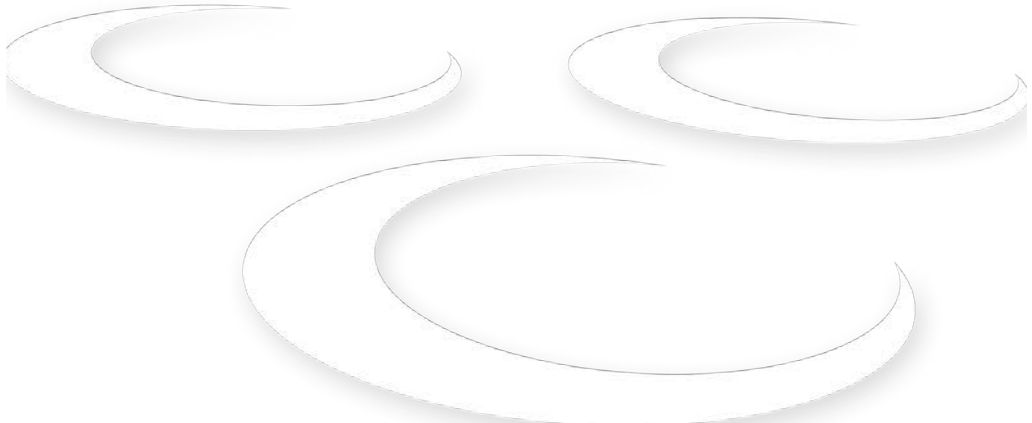
Devlet BAHÇELİ

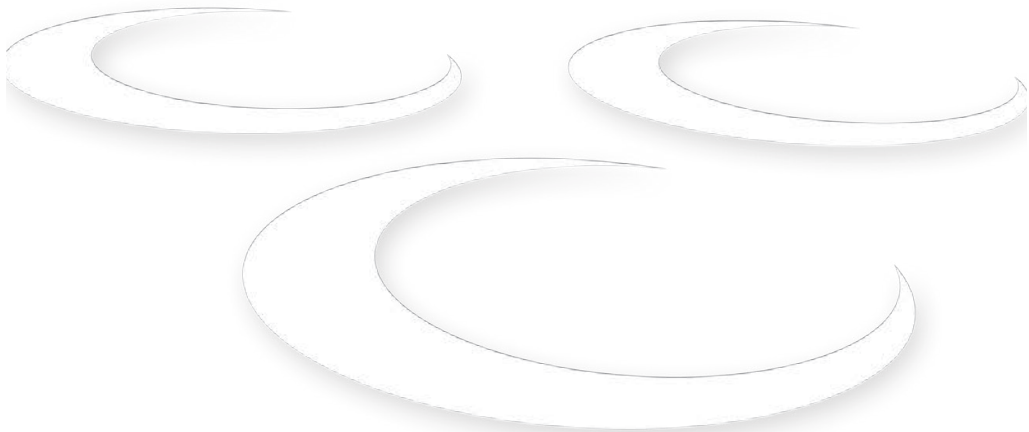
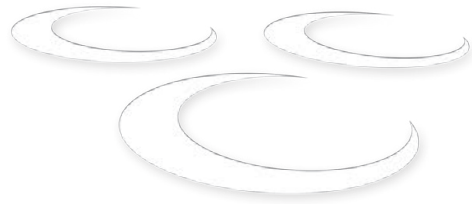

İÇİNDEKİLER

02 Ekim	2012	9
09 Ekim	2012	37
16 Ekim	2012	65
13 Kasım	2012	91
20 Kasım	2012	119
27 Kasım	2012	143
04 Aralık	2012	171

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

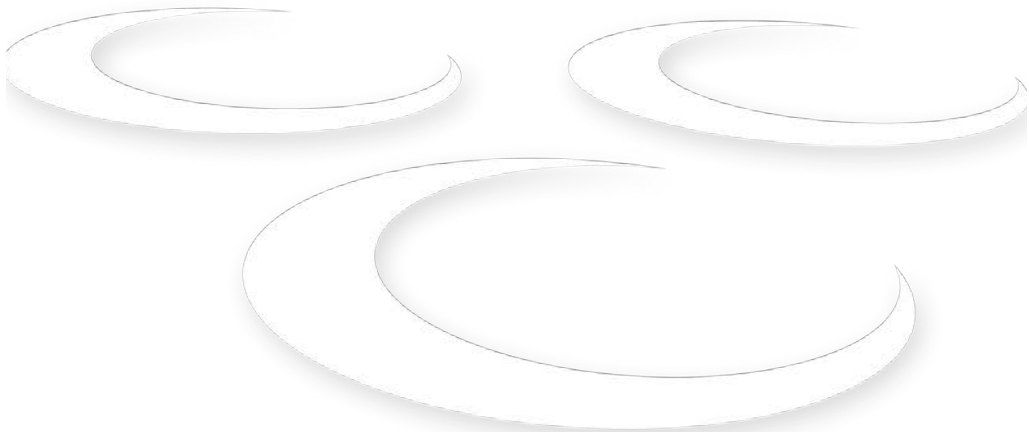
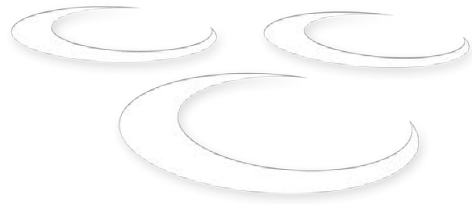
SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP KONUŞMALARINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Muhterem Misafirler,

Basınımızın Kıymetli Temsilcileri,

Hepinizi sevgi, saygı ve en iyi dileklerle selamlıyorum.

Dün 24. Dönem TBMM'nin 3.Yasama Yılı'nın açılış töreni yapılmıştır.

12 Haziran 2012 Milletvekili Genel Seçiminde, millet vekâletini üstlenmiş değerli milletvekilleri çalışmalarına kaldıkları yerden devam edeceklerdir.

TBMM'nin bu Yasama Yılı çok ağır iç ve dış gelişmeler altında başlamıştır.

Genelde komşu coğrafyalar, özelde Suriye'deki kanlı gündem gittikçe vahim bir içerik kazanmaktadır.

Esad yönetimiyle muhalifler arasındaki boğuşma şiddetini artırmakta, etnik ve mezhep gerilimi tırmanmaktadır.

Orta doğu bu anlamıyla diken üstündedir ve istikrarsızlık bulutu hızla yayılmaktadır.

Diğeryandan İslamofobieğilimleri ve yüce Peygamber'imize yönelik çirkin iftiralar Müslüman coğrafyasındaki tansiyonu haklı olarak yükseltmiş, ama tepkilerin ölçü ve ayarı da kaçmıştır.

İfade özgürlüğü kılıfıyla inançlarımıza saldıranları ve Efendi'mize hakaret eden ahlaksızları buradan bir kez daha kınıyorum.

Bunların yanı sıra bölücü terörün hain saldırılarını yoğunlaştırdığı, yaz aylarını kâbusa çevirdiği bir sürecin ardından Meclisimiz toplanmıştır.

Önümüzdeki süreçte anayasa değişiklikleri bağlamında yürütülen çalışmalar devam edecek, mahalli idare seçimlerinin erkene alınmasıyla ilgili yasal çalışmalar yerine getirilecektir.

Bu itibarla üçüncü Yasama Yılında sağduyunun, barış ve uzlaşma dilinin belirleyici olmasını temenni ediyor, tüm siyasi partilere bu anlamda sorumluluklar düştüğüne inanıyorum.

Taşıdığımız demokratik görevin 1 Ekim itibarıyla başlayan yeni Yasama Yılı'nda en iyi şekilde temsil edilmesini ve bekleyen acil sorunların en kısa sürede çözüme kavuşturulmasını ümit ve temenni ediyorum.

Zira Türkiye'nin başka bir seçeneği kalmamıştır.

Değerli Arkadaşlarım,

Bugün aynı zamanda partimizin bu Yasama Yılındaki ilk grup toplantısını yapıyoruz.

Çok verimli geçtiğini düşündüğüm yaz döneminden sonra yüksek bir heyecan ve çalışma temposuyla Meclis zemininde partimizi en iyi şekilde temsil edeceğinize inanıyor, hepinizden bunu bekliyorum.

Üç ay boyunca seçim bölgelerinizde vatandaşlarımızın dertleriyle dertlendiniz, problemlerini sabır ve sağduyuyla dinleyerek gerekli notlarınızı aldınız.

Milletimizin her ferdiyle buluştunuz, konuştunuz ve onların elinden tuttunuz.

Umut vererek hiçbir meselenin çözümsüz olmadığını göstermeye ve moral aşılayamaya çalıştınız.

Aziz milletimizin şikâyetlerini, taleplerini artık izah ve insafla açıklanamayacak ihtiyaçlarını yerinde tespit ettiniz.

Elbette bu gayretleriniz çok değerli olmakla birlikte, yapacaklarınızın yanında yetersiz kalacaktır.

Bundan sonra daha fazlasını başarmak, daha iyisini temin etmek ve daha çoğunu ortaya koymak sizlerin elinizdedir.

Zira önümüzde çok kasvetli ve kaotik bir dönem bizleri beklemektedir.

Bu itibarla 24.Dönem 3. Yasama Yılı'nın diğerlerine nazaran zahmetli, badireli ve zorlu geçeceğini şimdiden görmek lazımdır.

Son yurdumuzun Milliyetçi Hareket Partisine diğer yıllarla kıyaslanmayacak ölçüde ihtiyacı vardır.

Temsilciliğini büyük bir şevk ve adanmışlıkla yaptığımız ve mensubiyetinden şeref duyduğumuz Türk milleti bizlerden çok şey ummaktadır.

Buna karşılık vaktimiz dar, imkânlarımız sınırlı ve yollarımız kısıtlıdır.

Üstelik meşakkatin her türlü, tehlikenin her şekli ve fitnenin her yüzü alanını ve etkisini gittikçe yaygınlaştırmaktadır.

Doğruya sırtını dönen, meşruiyete yüzünü çeviren, adalete savaş açan namertler güç kazanmaktadır.

İhanetle sarmaş dolaş, edep ve hayâ yoksunluğuyla kardeş olan bedbahtlar durmadan mesafe almaktadır.

Türk milletinin birliği, bin yıllık beraberliği ve dünden intikal eden millî değerleri darbe üstüne darbe yemektedir.

Türkiye'nin bugünkü ortamında;

- Sistem sancılı, kurumlar sorunlu, toplum sıkıntılıdır.
- Devlet bunalımlı, millet endişeli, insanımız mutsuzdur.

• Ekonomi durgun, zamlar şişkin, siyaset yorgun, sosyal hayat yaralıdır.

• Sınavlar şaibeli, eğitim çalkantılı, hayaller karanlıktır.

Zincirleme yanlışlar ülkemizin âdeta basiretini bağlamış, önünü kapatmıştır.

Gelecek ümitleri kararmış, dayanışma ve kaynaşma arzuları linç girişimlerine uğramıştır.

Uluslararası ilişkilerdeki zikzaklar, başkalarının oyunlarına alet ve taşeron olma tercihleri, başkent Ankara'nın ruhundan ve emanetlerinden uzaklaşmalar; ülkemizi ne yazık ki içinden çıkılması çok zor olacak bir kapana kısırmıştır.

İktidar partisi; çıraklık, kalfalık ve sözde ustalık dönemi kandırmacaları altında Türkiye'yi önce duraklamaya, ardından gerilemeye ve sonra da çöküş istikametine sokmuştur.

Her şeye rağmen, bu karanlık manzaraya dur diyecek inanmışlık buradadır, var olan zillete göğüs gerecek kudret bu salondadır.

Bunun içindir ki, 24.Dönem TBMM'de millet iradesini üstlenen siz saygıdeğer arkadaşlarımızın tarihî bir vazifesi bulunmaktadır.

Önümüzdeki ilk imtihan da 17 Ekim 2012 tarihinden itibaren bir yıl daha uzatılması gündemde olan; Türk Silahlı Kuvvetleri unsurlarının, Irak'ın kuzeyinden ülkemize yönelik terör tehdidinin ve saldırılarının bertaraf edilmesi amacıyla,

sınır ötesi harekât ve müdahalede bulunmasını düzenleyen tezkere karardır.

Milliyetçi Hareket Partisi bu tezkereyi destekleyecek ve muhataplarından samimiyetle arkasında durmalarını isteyecektir.

Ayrıca Yeni Yasama Yılına yine İstanbul Milletvekilimiz Sayın Engin Alan Bey'den mahrum bir hâlde başlamış bulunmaktayız.

Sayın Alan maalesef sözde darbe iddiaları kapsamında esarete mahkûm edilmiş ve özgürlüğü elinden alınmıştır.

PKK militanları dağda, yandaşları şehirde, siyasi uzantıları Meclis'tedir; gelin görün ki "TSK Üstün Cesaret ve Feragat Madalyası"na ve "TSK Başarı Madalyası"na sahip Sayın Alan içeridedir.

Suçluluğu ispat edilen, suçu sabit görülen, hain eylem ve niyetleri ayan beyan ortada duran kara vicdanlılar her tarafta cirit atmaktadır; şu talihin işine bakınız ki Sayın Alan ve arkadaşları gerçek darbe heveslilerinden ayıklanmadan mahpus hâldedir.

Bize göre hüsrân ve hezimet dolu gelişmelerin kısaca özeti şu şekildedir:

- Madalyalı asker hapiste, eli kanlı katil keyiftedir.
- TSK terörist yuvası, Kandil barış yurdudur.

Bu zulmün, bu zindanın ve bu ayrılığın en kısa sürede son bulmasını diliyor, 10.Ağır Ceza Mahkemesi'nce verilen kararın temyiz aşamasında düzeltilmesini adalet ve millet adına beklediğimizi ifade etmek istiyorum.

Bundan sonra, daha fazla usulsüzlüğü, daha fazla tarafgir ve çelişkiyi ne millet vicdanı ne de biz kaldırabiliriz.

Yeni Yasama Yılında, TBMM'nin özgürlük mağduru tüm üyelerine sahip çıkmasını, haklarını ve izzet-inefislerini savunmasını acilen bekliyor ve bunun için gerekli girişimlerin başlatılması gerektiğini bu vesileyle belirtmek istiyorum.

TBMM'nin açılış konuşmasında Sayın Cumhurbaşkanı'nın bu yönde tutum takınmasını, seçildikleri hâlde bu kutlu çatı altında bulunamayan milletvekillerine sıcak yaklaşmasını yerinde ve makul bir tavır olarak gördüğümüzü söylemeliyim.

Gazi Meclisimizin bu Yasama Döneminin siyasi partilere, Türk demokrasisine ve aziz milletimize hayırlı olmasını Cenab-ı Allah'tan niyaz ediyor, siz değerli milletvekili arkadaşlarıma üstün başarılar diliyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

Gönül isterdi ki, bugün sizlerle iyi ve olumlu şeyler hakkında konuşabilseydik.

Keşke, her şeyin güzel olduğundan, istikrarlı ve dengeli bir ülke resminden bahsedebilseydik.

Sıkıntıların olmadığı, pişmanlıkların bulunmadığı ve hayal kırıklıklarının yer almadığı bir ülke manzarasını sevinerek anlatabilseydik.

Arzu ederdim ki, yüzeysel ve ön yargılı kafaların etkisizleştiği, siyasi ve ahlaki temizliğin her alanda hissedildiği bir ortamı paylaşabilseydik.

Dilerdim ki, terörün olmadığı, kanın akmadığı, kardeşliğin zedelenmediği, ekonomik yüklerin bulunmadığı bir Türkiye tablosuna ulaşabilseydik.

Fakat bunlar yalnızca bir hayal, sadece bir rüyadan ibarettir.

AKP hükûmetiyle herşey kötüye gitmiş, bozgunun her şekli hayat bulmuştur.

Türkiye artniyetli ve âciz bir siyasi iktidarın yönetimi altında inim inim inlemektedir.

Türk milleti hamaset nutuklarının, demagoji çarkının, yalan ve riyayı yöntem yapmış bir siyasi iradenin tüm çirkinliğini yaşamak zorunda kalmaktadır.

Periyodik gerilimler, sistemik hâle gelen kavgalar, derinleşen hizipler ve kamplaşan toplumsal bünye bunun en hazin sonucudur.

AKP'nin 10 yıla yaklaşan devrihükümette yaşanmadık rezalet, muhatap kalınmadık zillet ve karşılaşıl-madık mihnet neredeyse kalmamıştır.

Merak etmekteyiz ki, milletimiz bundan sonra daha hangi kırılmaları ve daha hangi tavizleri görecektir ve işitecektir?

Hile ve hıyanet almış başını gitmekte, gaflet ve teslimiyet durmaksızın ilerlemektedir.

CHP'nin 18-19 Temmuz 2012 tarihinde yaptığı kongresinden sonra, AKP'nin geçtiğimiz pazar günü gerçekleştirdiği 4.Olağan Büyük Kongresi bunları bir kez daha güncellemiş ve oldukça da güçlendirmiştir.

Hem AKP hem de CHP kongrelerinin milletimiz için hayırlı olmasını diliyorum.

Başbakan Erdoğan "Bu bir veda değil, bir es." diyerek son üç yıllık görevine tekrar seçildiği kongrede 2,5 saate yaklaşan bir konuşma yapmıştır.

Bu kadar uzun konuşup da aslında bir şey söylemeyen ikinci bir siyasetçiye herhâlde tesadüf etmek imkânsızdır.

Kongre öncesinde pompalanan beklentiler, yükseltelen heyecan dalgası Arena Kapalı Spor Salonu'nda suya düşmüş, vizyon ve hedef kısırlığı her yünüyle kendisini göstermiştir.

Başbakan Erdoğan kongre konuşmasında yeni hiçbir şey söylememiştir.

Eski tas eski hamam üslubuna, 2002'yle kıyaslama yapan bayatlamış taktiklerine ve kalıplaşmış cümlelerine aynen devam etmiştir.

Milletimizin takdir ve ilgisine mazhar olacak yüksek ideal ve fikirlerin esamisi bile okunmamıştır.

Geçmişin mukayesesi konuşmanın bütüne hâkim olmuş, geleceğin ufkuna dair keskin çıkışlar yapılamamış, tutarlı ve çok boyutlu formüller sunulamamıştır.

Başbakan Erdoğan günü, anı ve durumu kurtaran, ayağının önünü dahi göremeyen bir körlüğü âdeta ilan etmiştir.

"Büyük millet, büyük güç, hedef 2023" sloganının boş, anlamsız ve dayanaksız olduğu açıkça görülmüştür.

Başbakan Erdoğan'ın amacı içinde Türk olmayan milleti ve bunu sağlayacak koltuk hırsını 2023'e taşımak noktasında düğümlemıştır.

AKP kongresi, cumhurbaşkanlığı adaylığı için bir ön hazırlık, mümkünse başkanlık sistemi için atlama tahtası olarak planlanmıştır.

Başbakan'ın hesabı kendisine yöneliktir ve hedefi de makamlar arasında ki geçişi kolaylaştırmaktır.

İşin kritik tarafı ise AKP'yi birlikte kurduğu Sayın Cumhurbaşkanı'ndan hiç bahsetmemesi ve adını dahi anmamasıdır.

Demek ki Başbakan Erdoğan her şeyin merkezine bizatihi kendisini koymuş, tüm suların yönünü kendisine akıtmak için seferber olmuştur.

Ve bu yolda kimlerle birlikte, nasıl bir zihin örgüsüyle yürüyeceğini de göstermiştir.

AKP'nin, küresel bir enstrüman olduğu bu kongrede teyit edilmiş, dünya haritasının içinde Türkiye'den ne bir iz ne de bir eser görülmüştür.

"2023 Siyaset Vizyonu" ezberlerin tekrarından, kuru vaatlerden ve dar kalıplardan ibaret kalmış, Türkiye'yi dibine çöktüğü buhrandan çıkaracak kıvrılış ve yöneliş emareleri gösterememiştir.

Kaldı ki, partimizin 2023 vizyonu, hiçbir siyasi ahlaka sığmadan AKP'nin kes kopyala hâlinde kendisine mal ettiği taklit bir hedef olmuştur.

Unutulmasın ki, 2023 iddiası Milliyetçi Hareket Partisinin 1997 yılından beri savunduğu, 2000 yılında sistemleştirip aziz milletimizle paylaştığı büyük bir projedir.

Köhnemiş AKP, siyasi üretimdeki zaaflarından dolayı, aşırma ve çalıntı projeleri allayıp pullayıp yeni diye yutturmaya çabalamaktadır.

Öyle ki, kendisinin olmayan bir projeye sımsıkı tutunarak göz boyamaya ve gelecek iddiası varmış havası vermeye süratle devam etmektedir.

Bu yanıltır; faziletin telifi olmayacağı gibi, bu kopyacılığın telif ve ahlaki yanı da bulunmamaktadır.

AKP kongresi kanıtlamıştır ki, hükûmet partisi hazır tüketmiş, hücre yenilemesi adı altında hülleyi tercih etmiş, elindekileri harcamış, yorgunluk ve yozlaşmanın kulvarına tam olarak sapmıştır.

Kongrenin konukları bile her şeyin önüne geçmiş, imaj ve şekli unsurlar ziyadesiyle esasın üzerini örtmüştür.

AKP artık zaman kaybolduğunu ispat etmiş, israf ve heba olmuş yıllar olduğunu tescillemiştir.

Biz burada elbette Başbakan'ın konuşmalarını tümüyle analiz edecek durumda değiliz.

Nitekim bu ne mümkün ne de doğrudur.

Esasa yönelik verilen mesajlar, pratik ve retorik uyumsuzluğunu resmeden çelişkiler bizim açımızdan daha önemli ve önceliklidir.

Başbakan Erdoğan hâlihazırda varlığını sürekli yenileyen ve kuvvetlendiren sorunlara temas konusunda son derece duyarsız ve ilgisiz kalmıştır.

Mesela terörle mücadele konusunda değerli ve umut verici hiçbir şey söylememiştir.

Bu yönüyle AKP kongresi müzakerecilerin mücadelecileri, federasyoncuların üniter devlet yanlılarını ve diyalogcuların millî duruşa sahip olanları saf dışı bıraktığı bir alan olmuştur.

Başbakan buna çoktan kendisini ve partini hazırlamış, malum kalemşorların ekranlarda veya gazete köşelerinde hezeyan içinde tanımladıkları sözde milliyetçi savrulma uyarılarını dikkate alarak nerede durduğunu ve nereye tutunacağını delilleriyle ortaya koymuştur.

AKP milliyetçilikle arasına aşılmaz setler çekmiş, küreselci ve kozmopolit bir karanlığın derinlerine gömülmüştür.

Türk dünyası ve Türk jeopolitiği terk edilmiş, bu alanda birkaç söz dışında yarınlar için güçlü ve tazyik düzeyi yüksek iddialardan kaçınılmış, bunun yerine Orta doğu'nun limanına BOP gemisiyle demir atılmıştır.

Kaldı ki AKP'nin küresel güçlerden aldığı tavsiye de budur.

Başbakan Erdoğan bölücü terörün üstesinden gelme konusunda bir irade gösterememiş ve güçlü bir ses çıkaramamıştır.

Yalnızca birlikte kader ortaklığı yaptığı anamuhalefet CHP'ye çağrıda bulunmuş ve Kürt kökenli kardeşlerimize "Sesinizi yükseltin." mesajı vermiştir.

Anlaşıldığı kadarıyla AKP, PKK'yla sözde Kürt sorununu bir ve eş görmektedir.

Bu konuda CHP'yle de aynı çizgide buluştuğunu, birlikte ve beraberce kollarını sıvayacaklarını kuşkuya yer bırakmayacak biçimde gözler önüne sermiştir.

Güçlü bir ihtimal olarak, AKP-CHP-BDP ve PKK artık bölünme karesinin dört üyesi olarak çok yakında bir araya gelip Türkiye Cumhuriyeti'ne kazma vurmaya başlayacaklardır.

Neresinden bakarsak bakalım AKP kongresi bize bunu göstermektedir.

Başbakan'ın İmralı canisine yönelik ilgisi de bunu esasen teyit etmektedir.

Bu itibarla Başbakan Erdoğan, Irak'ın kuzeyinden dostu ve kardeşi peşmerge başı Barzani'yi tam da Kürdistan haritalarının çarşaf çarşaf yayımlandığı bir zaman diliminde, parti kongresine davet ederek onur konuğu yapması şaşırtıcı görülmemelidir.

Buna rağmen, Irak'ın kuzeyine yönelik tezkere kararının Meclise sevk edildiği bir dönemde, Barzani'nin huşuyla ağırılanmasını bir gönül alma ve kendisine zeytin dalı uzatma olarak da görmek lazımdır.

Düşünebiliyor musunuz, PKK'nın aşısı, ekmeği ve himaye edeni peşmerge AKP kongre salonunda el üstünde tutulmuş ve Başbakan tarafından da hasretle kucaklanmıştır.

Bu yüzden Milliyetçi Hareket Partisi yapılan davete icabet etmeyerek demokratik tavrını isabetle muhataplarına bildirmiştir.

Bizim bulunacağımız yerde kanlı eller olamayacak, bizim soluyacağımız atmosferde milletimize kin ve intikam duyan densizler asla bulunamayacaktır.

Şu çürümüşlüğe bakınız ki, peşmerge başı cumartesi PKK'lılarla, pazar da AKP'lilerle yanak yanağa, diz dize oturmuştur.

Bu da yetmezmiş gibi, kürsüye davet edilirken, salon hep bir ağızdan "Türkiye seninle gurur duyuyor!" diyerek sevgi gösterisinde bulunmuştur.

Sanki AKP kongresi Kandil'de ya da Erbil'de peşmerge gözetiminde yapılmıştır.

Barzani bekleneni yapmış; kendi diliyle yaptığı konuşmasında, katille kahramanı bir ve aynı kalıba sokmuş ve Türk-Kürt ayrımının fişeklerini AKP'lilerin gözleri önünde bir kez daha patlatmıştır.

Herhâlde İmralı canisi de salonda olmuş olsaydı omuzlara alınır, bir süre sonra da uygun bir yerden milletvekili yapılmak için düğmeye basılırdı.

Başbakan Erdoğan yaptığı konuşmasında; "Şehitlerimizin hatırasını asla yere düşürmeyeceğiz, şehitlerimiz karşısında asla mahcup olmayacağız." sözlerini ya bilmeden ya da bilerek laf olsun torba dolsun tarzında konuşmuştur.

PKK'nın bir numaralı azmettiricisi ve şehitlerin müsebbibi olan zanlı Başbakan'ın karşısında dururken; şehitlerimizin mirasına, hatırasına ve emanetine vurgu yapılması ciddiye alınmayan bir çıkış, patolojik bir vakadır.

Başbakan Erdoğan kontrolünü kaybedercesine bir de Anadolu'nun kapılarını Türk milletine açan büyük hakanımız Alparslan'dan sekiz defa bahsetmiştir.

AKP kongresinde kimin gerçek anlamda Sultan Alparslan'ın torunu olduğunu ve izinden yürüdüğünü şüphesiz bilemeyiz.

Ama bildiğimiz bir şey varsa o da, Malazgirt Ovası'nda haddini bildirdiği Romen Diyojen'in, bu çağdaki torunlarının fazlasıyla varlığıdır.

Barzani'yle gurur duyan bir Türkiye var idiyse; bunca kana, buna cana ve bunca şehide ne diyeceğiz ve nasıl izah edeceğiz?

Dünyanın neresinde celladına alkış tutan bir toplum veya insan güruhu vardır?

İdam mangasına tezahürat yapan akıl ve ahlak dışılık insanlık tarihinin neresinde görülmüş ve hangi kısmında duyulmuştur?

Peşmergeye bu kadar ilgi ve coşku gösterenler için; Türkiye neresidir ve kimlerden oluşmaktadır?

Gurur nedir, bu kavramdan ne anlaşılması gerekmektedir?

Ankara'nın göbeğinde Barzani'yle gurur duyanlar kime nispet yapmakta ve kimlere mesaj vermektedir?

Cahiliye Dönemi artıkları, ilkel toplum mirasçıları, Damat Ferit suretleri vatana, bayrağa ve millete mermili, mayınlı saldırılar düzenleyen alçaklarla aynı çukurda buluşmuş, aynı hizada konumlanmıştır.

Eminim ki, AKP'ye oy veren duyarlı, hassas ve millî nitelikli muhterem vatandaşlarım da olanlardan rahatsız olmuş ve mutlaka öfkelenmiştir.

Artık milliyetçi-muhafazakârım, fakat AKP'ye oy veriyorum, vatanseverim ama AKP'yi destekliyorum diyen kim varsa vaziyetini gözden geçirmeli ve kararını netleştirmelidir.

Ya çözüm adına çözülmeye, barış adına teslimiyete, özgürlük adına boyun eğmeye rıza gösterecekler, ya da Türk milletinin arasında olacaklardır.

Ya ihanete gözünü kapatacaklar, zulme ortak olacaklar, ya da yurdum, bayrağım ve milletim diyerek asaletin ve onurun altında toplanacaklardır.

Şayet Kandil'den görevli hazır kıtalar getirilmemişse, kongre salonunda Barzani'yi bağrına basanlara merhum vatan şairimiz Mehmet Akif'in şu dizeleriyle cevap vermek istiyorum:

"İrzımızdır çiğnenen, evladımızdır doğranan;

Hey sıkılmaz ağlamazsan, bari gülmekten utan!"

Muhterem Milletvekilleri,

Başbakan Erdoğan kongre öncesi katıldığı televizyon programlarında üzerinde dikkatle durulması gereken açıklamalarda bulunmuş, aslında 2023 vizyonunun asıl iskeletini de buralarda ortaya koymuştur.

İmralı canisiyle yeniden görüşmenin fikrî altyapısı, yeni Oslo konusundaki ön hazırlıklar Başbakan tarafından kamuoyuna aktarılmıştır.

Bölücü terörle mücadele gerçek anlam ve ruhuyla askıya alınmış, İmralı'nın himmet ve yardımıyla Türkiye'nin dümeni müzakere kayalıklarına çevrilmiştir.

Türk tarihinin hiçbir döneminde, idamlık bir teröristten, müebbet bir mahkûmdan aman dilendiği görülmemiştir.

Bu durum Türk devletinin buharlaştırılacağını, Türk milleti-nin erozyona uğratılacağını işaret etmektedir.

PKK'yla randevulaşmanın, eli ve vicdanı kanlı yüzlerle mütareke arayışlarının, İmralı kapısına yüz sürmenin devlet umuruyla ve millet kudretiyle açıklanabilir hiçbir tarafı yoktur.

AKP'nin görüşmek için zemin ve fırsat kolladığı teröristler; mübarek Ramazan Bayramının ikinci günü Gaziantep'de düzenlenen bombalı saldırıyla henüz 1 yaşındaki Almina'yı ve 11 yaşındaki Sevgi'yi hunharca katleden insanlık kasaplarıdır.

16 Eylül'de Bingöl-Karlıova kara yolunda 8 polisimizi şehit eden canavarlardır.

18 Eylül'de Bingöl-Muş kara yolu üzerinde 10 askerimizin canını alan kanlı tetikçilerdir.

25 Eylül'de Tunceli'de 6 polisimizle birlikte katledilen 7 çocuk annesi Fadime Acar'ın ve Ovacık Cumhuriyet Başsavcısı Murat Uzun'un katilleridir.

Beytüşebap'ta, Şemdinli'de, Uludere'de, karakollarda, Foça'da, Ankara Kumrular'da, İstanbul Güngören'de ölüm tezgâhı açan yeryüzü ifritleridir.

PKK alan ve eylem inisiyatifini elinde tutarken, içine girilen müzakereci eğilimler, bilinsin ki bizi bu coğrafyadan tasfiye edecektir.

Terörle müzakere Türkiye'nin paylaşılması pazarlığına dönüşmüş haldedir.

Tarih bize her şeyiyle ispatlamıştır ki, ülkesinin, milletinin güvenliğini, saygınlığını ve devamlılığını sağlamaktan âciz bir devletin yaşama hakkı da varlık alanı da harap olacaktır.

AKP'nin; ana dilde savunmayı sorun olmaktan çıkarmayı ve ana dilde kamu hizmetlerine erişimi sağlamayı temin edecek yeni adımları, Türkiye'yi hızla federasyona sürükleyecektir.

Sanki kamu hizmetlerinden yararlanmada herhangi bir ayrımcılık varmış gibi, sözde bu engelin kaldırılma beyanları da ihanet yolunun parke taşlarını döşemekle aynı anlama gelmektedir.

Kabul edilmelidir ki, cezaevindeki bir terör elebaşısının, Türk milletinin kaderini tayin noktasına taşınması AKP'nin bir eseri ve acziyeti olarak millî hafızalardan katiyen çıkmayacaktır.

İmralı canisi de kendisini tek muhatap ilan ederek, Başbakan'dan aldığı pası en iyi şekilde değerlendirmiştir.

Bir zamanlar, İmralı'yla yapılan görüşmeleri sır gibi saklayan, kuytu köşelerde teröristlerle özlem gideren AKP zihniyetinin, bugün bunu aleni yapmaya soyunması kabul edilir gibi değildir.

Anlaşılmaktadır ki, AKP, çok vahim bir psikolojik harekâtı kendi vatandaşına ve kendi halkına karşı yürütmektedir.

Şehitlerle birlikte yürüyen ikna süreçleri tüm yönleriyle çalışmaktadır.

Çözüm, çıkış, çare sözleri; verdiğimiz acı kayıplarla birlikte medyadan sivil toplum kuruluşlarına, siyasetten dış kaynaklı oluşumlara kadar geniş bir çevrede devamlı canlı tutulmaktadır.

Öyle ki, PKK'yla masaya oturulursa, İmralı'yla diyalog kurulursa ve hatta bazı AKP milletvekillerinin önerdiği PKK'nın seçime girmesiyle akan kan duracak ve terör amacından vazgeçecektir.

Türkiye sorunlarından kurtulacak, sanki "Güneş Ülkesi" olacaktır.

Bu düpedüz hayalciliktir, tartışmasız nitelikli uydurma ve aldatmadır.

Açıkça ifade etmeliyim ki, barış olsun, silahlar sussun demekle, PKK'nın aklanması, kanlı sicilinin temizlenmesi adım adım uygulanmaktadır.

Gelin görün ki AKP ve Başbakan da buna çanak tutmakta, prim ve destek vermektedir.

Geçmişte PKK'yla kurulan temasları ve İmralı canisiyle yapılan görüşmeleri inkâr eden, her defasında da şeref bahsini ileri süren Başbakan Erdoğan, bugün şerefın çoktan elden

avuştan kayıp gittiğini nedense fark edemeyecek kadar panik ve acelecilik içindedir.

Başbakan Erdoğan PKK'nın Meclis kadrosundan 9 milletvekilinin, ağustos ayı içinde militanlarla kucaklaşmasını ve sırtlarını sıvazlamalarını eleştirmesi, yeni Oslo girişimlerine ve basın üzerinden İmralı canisiyle yaptığı pazarlıklara da ters düşmektedir.

Burada gözlerden kaçmayan bir sinsilik, fail ve fiil arasındaki irtibatı kapatmaya dönük kampanya bulunmaktadır.

BDP; PKK ve İmralı derken yanıştır da AKP bunlarla konuşma ve görüşme arayışları içinde olması mı meşru ve mantıklıdır?

Bu Türk milletinin aklıyla, irfanıyla ve izanıyla alay etmekten farksızdır.

Meclis açıldığına göre, AKP zihniyetinin, 26 Ağustos 2012 tarihli basın açıklamamızla gündeme taşıdığımız dokunulmazlıkların yeniden düzenlenmesiyle ilgili teklifimize bundan sonra nasıl bakacağı ve daha önceki sözlerine ne denli sadık kalacağı konusu önemli bir hal almıştır.

Gerçekten de Başbakan Erdoğan'ın "Parlamentoda gereği neyse yapacağız." sözlerinin ne kadar doğru olduğunu çok yakın bir zaman içinde görmek mümkün olacaktır.

Ana muhalefet partisi CHP'nin de PKK ve Oslo konularında kafa karıştıran tenakuzları, kimi zaman olumlu

kimi zaman da karşı duran sancılı siyaseti AKP'nin eksik kalan yanlarını tamamlamaktadır.

Kaçırılma mizansenine konu olan ve serbest kaldıktan sonra; çocuklar, arkadaşlar, gençler diyerek vicdan kepenkleri inmiş canileri sevgiyle selamlayan bir CHP milletvekili hâlâ unutulmamıştır.

PKK'yla görüşmeye değil de içeriğine itiraz eden CHP'nin AKP ve BDP'yle bölücülük konusunda yarışır hâle gelmesi Türk siyasetindeki blokları da belirginleştirmesi bakımından bir hayli anlamlıdır.

Yeniden söylemek isterim ki, bir tarafta AKP-CHP-BDP-Barzani ve PKK vardır; diğer yanda gücünü ve ilhamını yalnızca büyük Türk milletinden alan Milliyetçi Hareket Partisi bulunmaktadır.

Bir yanda âcizler koalisyonu, ver kurtul kuşağı vardır; diğer yanda Allah'a şükürler olsun ki, ne milletten ne de millî yeminlerden vazgeçmem diyen Milliyetçi Hareket yer almaktadır.

Elinde silahla dağda gezen son terörist teslim olasıya kadar tutarlı ve tavizsiz tutumumuzu sürdüreceğiz ve duruşumuzu inşallah bozmayacağız.

Değerli Arkadaşlarım,

Konuşmamın son kısmında yapılan zam furyası ve milletimizin sırtına yüklenen ekonomik külfetler hakkındaki düşüncelerimi kısaca ifade etmek istiyorum.

Milletimiz ekonomik zorlukların altında ezilirken, AKP'li bakanlar fren, gaz ve motor tartışmasının içine dalmışlardır.

Kimisi fren yapmaktan yana tercihini kullanmış kimisi gaza basmaktan yana tavır koymuştur.

Vatandaşımız ekonomik uçurumun kenarında iken, AKP'li bakanlar şoför koltuğunda itişmeye ve didişmeye başlamışlardır.

Ancak bu hengâmede önlerini göremeyecek ve gerçeklerin idrakine varamayacak kadar şuurlarını kaybetmişlerdir.

Vatandaşlarımız ise hayat pahalılığının, zam yağmurunun ve zulüm vergilerinin baskı ve ağırlığı altında kalmıştır.

Düşen büyüme, gerileyen refah ve infilak sınırında olan ekonomik göstergeler alarm zilleri çaldıkça, AKP'li bakanlar sorumlu aramaya koyulmuşlar ve birbiriyle örtüşmeyen mecazi izahlarla zamana oynamaya başlamışlardır.

Ekonomide açıklar milletimizin cebini boşaltmış, zam ve vergi sağanağı umutları söndürmüştür.

Düyun-umumiye idaresini aratmayan AKP hükûmeti, ekonomideki başarısızlığını vatandaşlarımıza fatura etmekte;

memurumuzun, işçimizin, esnafımızın ve çiftçimizin gelirine ve ekmeğine el uzatmaktadır.

Döviz giderinin döviz gelirinden fazla olması demek olan cari açığın finansman meselesi eziyete dönüşmüş, âdeta AKP'nin haraç gibi vergi ve zam artışına gerekçe teşkil etmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın "Alan el değil veren el olduk." iddiası böylelikle boşluğa düşmüştür.

Milletimizin alın terini Libyalı ve Suriyeli muhaliflere peşkeş çeken, binbir emek ve güçlkle kazandıklarını küresel projeler dahilinde harcayan sorumsuz ve vicdansız iktidarın son ekonomik vurgunu dayanma sınırını aşmıştır.

Bununla da yetinmeyen hükûmetin, IMF'ye beş milyar dolar cep harçlığı vermekle övünmesi de tam anlamıyla trajikomik bir durumdur.

Kayserili aç, Mersinli yoksul, Diyarbakırlı evsiz, İzmirli çaresiz, Rizeli işsiz, Erzurumlu parasız; ama AKP har vurup harman savurmaktadır.

Sıkıştığında vergiye yüklenmekte, zamma müracaat etmektedir.

En son yapılan doğal gaz ve elektrik zamları bunu göstermektedir.

Üzülerek söylemeliyim ki, vatandaşlarımızın kullandığı doğal gaza altı aydan sonra % 9,8 elektriğe ise % 4,3 ile % 9,81 arasında zam yapılmıştır.

20 Eylül tarihinde, akaryakıttan tapu harçlarına kadar yapılan ilave zamlarla vatandaşlarımız sefaletle neredeyse teslim edilmiştir.

Bu olacak şey değildir, kabullenecek ve geçiştirilecek hiçbir yanı yoktur.

Kış aylarına girdiğimiz şu günlerde, AKP başarısızlığını milletimize havalesini sağlamış; ısınmasından gezmesine, giyinmesinden yemesine kadar gasp etmiştir.

Gaz, fren ve motor tartışmasıyla vakit geçiren, kötü yönetip halka ödetme telaşında olan AKP hükûmetine diyeceğim şudur:

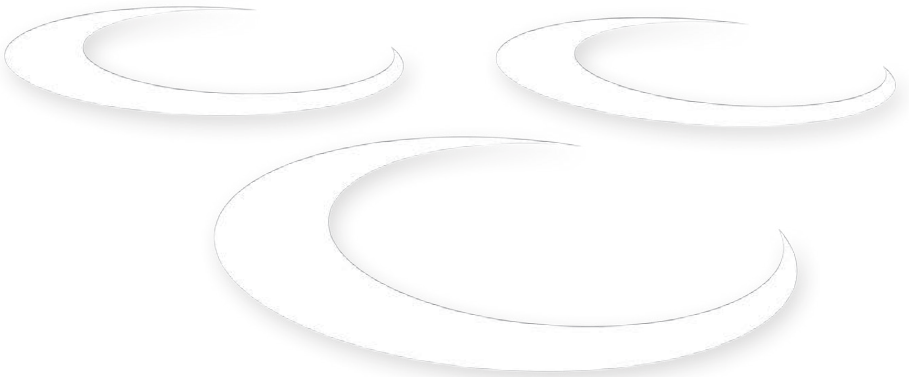
Direksiyonu bulunmayan, şanzımanı dağılmış, tekeri dönmeyen bir araçta ne hız ne fren ne de başka bir şey yapma şansınız ne yazık ki bulunmamaktadır.

Bunun için aklınızı başınıza alınız, başkalarına para vereceğiniz milletimizin gelirini yükseltip yüzünü güldürünüz.

Aksi takdirde Türk milleti bu gidişle sizi sandıkta gözyaşlarına boğacak ve son pişmanlığınız da fayda etmeyecektir.

Sözlerime son verirken, siz değerli milletvekili arkadaşlarımı ve muhterem misafirleri sevgi ve saygılarımla selamlıyor, Meclisin yeni Yasama Yılı'nın tekrar hayırlı olmasını temenni ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

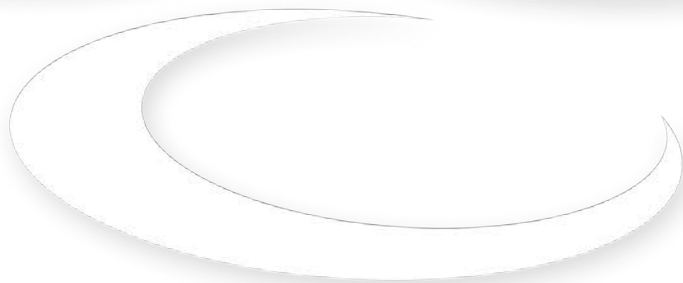
SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP KONUŞMALARINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

Muhterem Milletvekilleri,

Değerli Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Bu hafta sonunda Ankara'nın başkent oluşunun 89.yıldönümünü kutlayacağız ve bu gurur gününü hep birlikte anacağız.

13 Ekim 1923 tarihî Türk milleti için bir karar ve kader anına işaret etmektedir.

Millî Mücadele'yi binbir zahmet ve fedakârlıkla kazanan Türk milleti, son yurdundaki varlığını Ankara mührüyle perçinlemiştir.

Ankara bağımsız yaşamaya duyulan sevdanın eseridir.

Yılgınlığa, yorgunluğa ve geri çekilmeye dur diyen iradenin hareket merkezidir.

Ankara Cumhuriyet'in onuru, teminatı ve geleceğe taşıma heyecanının adıdır.

Ankara varlığımızın garantisi, geleceğimizin hazırlayıcısı ve milletimizin birlik ve bütünlük şemsiyesidir.

İçte ve dışta ihanete sırtan, işgal ve sömürüye meydan açan kim varsa Ankara'dan yükselen bağımsızlık ılığıyla yerle bir olmuşlardır.

Bu aziz şehrimizin başkent olmasında karar, fikir ve söz sahibi olan başta Gazi Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere, tüm kurucu kahramanlara Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyor, hepsini hürmetle yâd ediyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Geçtiğimiz hafta Başbakan Erdoğan tarafından gündeme taşınan seçilme yaşının 18'e indirilme düşüncesi tartışmaların seyrini bir hayli yönlendirmiştir.

En başta, bu görüşte iyi niyet ve samimi bir arayış söz konusu olmadığı nettir.

İç ve dış politika alanında yoğun bir trafiğin yaşandığı bugünlerde, seçilme yaşının 18'e indirilmesi hedef ve gündem saptırmasından başka bir anlama gelmemiştir.

Başbakan Erdoğan Türk gençliğini istismar etmek ve Cumhurbaşkanlığı Seçiminde oy deposu kullanmak için kendince taktik adımlar atmaktadır.

18 yaşını doldurmuş gençlerimiz seçme hakkını kullanmaktadır. Buna bir diyeğimiz yoktur.

Bunun yanında AKP hükûmeti döneminde seçilme yaşı da 25'e çekilmiştir ki, bu da yerindedir.

Ancak 18 yaşını doldurmuş genç kardeşimin, henüz hayatın en kritik zamanında; eğitim ve askerlik meselelerini halletmeden seçilme derdine düşmesi hem madden hem de manen çok zordur.

İlave olarak hâlen seçilme şartları arasında askerlik görevini ifa yükümlülüğü bulunmaktadır.

Başbakan Erdoğan zorunlu askerlik görevini kaldırmayı planlamıyorsa 18 yaşındaki bir genç kardeşimin hukuken seçilme şansı olmayacaktır.

Kimse kimseyi kandırmamalıdır.

Türk gençliğinin her şeyden önce işe, aşı ve yuvaya ihtiyacı vardır.

AKP hükûmeti bütün bunları halletmiş gibi, 18 yaşını doldurmuş Türk gençliğine seçilme vaadi vermesi ve akılları çelmesi garabet bir durumdur.

Başbakan Erdoğan'daki bu zihin bulanıklığı ve kafa karışıklığı hayra alamet değildir.

Olgunluk çağlarının kapısında duran, eğitim ve hayat kurma mücadelesinin en taze zamanlarında bulunan evlatlarımız

Meclise girmeyi değil, AKP hükûmetinden geleceklerini güvenceye alacak çalışma ve reformları istemektedirler.

Bu aşamada şu kadarını söylemeliyim ki, Milliyetçi Hareket Partisi seçilme yaşının 18'e indirilmesine ilkesel bazda mesafeli ve soğuk durmaktadır.

Diğer taraftan askerlik görevini ifa eden kardeşlerimizin oy kullanmalarının önündeki yasal engellerin kaldırılacağı da Başbakan tarafından duyurulmuştur.

Parti olarak, prensipte 18 yaşını doldurmuş her Türk vatandaşının oy kullanmasının gerekli olduğuna inanıyoruz.

Buna rağmen, yürürlükteki mevzuata göre silah altında bulunan er ve erbaşlarla, askerî öğrenciler ve ceza infaz kurumlarında hükümlü olarak bulunanlar oy kullanamamaktadır.

Er ve erbaşlarımıza seçme hakkının verilmesi eşitlik açısından makuldür.

Ancak seçim dönemlerinde oy kullanma ve siyasal faaliyetlerin askerî kışlalarda nasıl bir ortama zemin hazırlayacağı ise muammadır.

Türkiye'nin bugüne kadar böylesi bir tecrübesi görülmemiştir.

Demokratik katılımı sağlarken, kışlaya siyasetin sokulma riski üzerinde dikkat ve titizlikle durulmalı ve sağlıklı bir değerlendirme yapılmalıdır.

Er ve abraşlarımızın oy kullanması hakkında en başta Genelkurmay Başkanlığının görüşü alınmalı; sivil toplum kuruluşları, siyaset kurumu, üniversiteler ve konuyla ilgili kanaat sahipleri enine boyuna tartışmalıdır.

Bize göre, oluşacak görüşün belirli bir kıvama ve olgunluk düzeyine getirildikten sonra Mecliste ele alınması yerinde ve faydalı olacaktır.

Suriye meselesine geçmeden önce, son olarak şu konunun altını çizmek istiyorum:

TBMM'de, mahallî idareler seçimlerinin 27 Ekim 2013 tarihine alınmasını düzenleyen Anayasa teklifi görüşülecektir.

Partimiz buna sıcak baktığından destek verecek ve yasalaşması için üzerine düşeni yapacaktır.

Muhterem Arkadaşlarım,

3 Ekim günü Şanlıurfa'nın Akçakale ilçesine Suriye tarafından atılan top mermisi bir anda ülke gündemini tesiri altına almış ve dikkatleri hudutlarımızdaki kontrol dışı gelişmelere çevirmiştir.

Akçakale'ye düşen top mermisi masum vatandaşlarımızın canını almış ve tabii olarak hepimizi üzüntüye sevk etmiştir.

12 yaşındaki Ayşegül, 8 yaşındaki Zeynep, 14 yaşındaki Fatoş anneleri Zeliha Timuçin'le birlikte düşen bombanın suçsuz günahsız kurbanları olmuştur.

Ayrıca Gülşen Özer isimli hanım kardeşimiz de 16 aylık yavrusunu kurtarma pahasına kendisini feda etmiştir.

Beş kardeşimizin bu şekilde katledilmesi şüphesiz bir cinayettir.

Suriye'nin sınır ve haddi aşan kanlı oyunları kentlerimizi, bölge insanımızı vahim boyutta tehdit etmektedir.

Akçakale'de şehit olan beş evladımıza Cenab-ı Allah'tan bir kez daha rahmet, ailelerine ve milletimize sabır ve metanet diliyorum.

Bu elim hadisede yaralanan vatandaşlarımıza da geçmiş olsun dileklerle birlikte acil şifa temennilerini iletiyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Suriye'den sınır bölgelerimize düşen top mermileri milletimizin can güvenliğini, devletimizin egemenlik haklarını ve hudut emniyetini olumsuz bir şekilde etkilemektedir.

Suriye yönetiminin kaza diyerek geçiştirdiği ve özür dilemekten bile imtina ettiği bu mütecaviz hareketler dur durak bilmeksizin devam etmektedir.

Türkiye'ye çevrili bulunan top bataryalarından devamlı surette taciz ve tahrik atışları yapılmaktadır.

Geçtiğimiz birkaç gün içinde, Rakka kentinden ateşlenen yeni bir top mermisi Türkiye-Suriye sınırındaki Toprak Mahsulleri Ofisine ait depoların yakınına isabet etmiştir.

Hatay'ın Yayladağ ve Altınözü ilçelerine de top mermisi gelmiş ve Allah'tan can kaybı yaşanmamıştır.

Değişen angajman kurallarınca Türk Silahlı Kuvvetleri, sınır ötesinden Suriye bataryalarını radarla tespit ederek yapılan taciz ateşlerine anında karşılık vermiş ve uluslararası hukuktan kaynaklanan meşru müdafaa hakkımızın gereğini orantılı şekilde yerine getirmiştir.

Görülmektedir ki, Suriye'deki kaos bulutu millî güvenliğimize ciddi tehdit ve riskler oluşturmaya başlamıştır.

20 Eylül tarihinden beridir, vatan topraklarına yönelen saldırgan tavırlar artık bardağı taşıрма noktasına kadar gelmiştir.

Akçakale hadisesi bunun için bir kavşak ve nirengi noktası olmuştur.

Bu kapsamda 4 Ekim tarihinde hükûmet tarafından; ülkemize yönelebilecek ilave risk ve tehditlere zamanında ve süratle hareket etmek, aynı zamanda gerekli tedbirleri almak için Türk Silahlı Kuvvetlerinin yabancı ülkelere gönderilmesi ve görevlendirilmesi amacıyla hazırlanan tezkere TBMM'de görüşülmüş ve kabul edilmiştir.

Biz parti olarak bu tezkereye ilkelerimiz gereğince ve millî güvenliğimizi korumak maksadıyla tereddütsüz evet dedik ve destek verdik.

Komşu coğrafyalardan kaynaklanan saldırgan tutumlara, vatanımızın ve vatandaşlarımızın varlığına yönelecek her neviden tertiplere karşı Türkiye'nin menfaatlerini savunduk, caydırıcılık vasfının idrak edilmesini arzuladık.

Ayrıca tezkere kararına verdiğimiz onay; Suriye topraklarında mevzilenme arayışında olan PKK-PYD varlığına, Şam yönetiminin ani ve kontrolsüz saldırgan niyetlerine en kati ve keskin uyarı niteliği taşımaktadır.

Bundan dolayı tezkerenin TBMM'den geçmesi ve Türkiye'nin elinin güçlendirilmesi bizim için vazgeçilmez önemde olduğundan bu bilinçle üzerimize düşeni yerine getirdik.

Bizim isteğimiz ve temennimiz kuşkusuz savaş değildir.

Savaşın afet olduğunu, yakıcı ve yıkıcı neticelere ardına kadar kapı araladığını biliyor ve aklımızdan bir an olsun çıkarmıyoruz.

Bundan dolayı, Türk milletini sonu ve dibi görünmeyen bir karanlığa götürme konusunda en ufak bir düşüncemiz dahi söz konusu olamayacaktır.

Son yurdumuzda var olmak, insanımızın nefes almasını garanti altına almak için gerekiyorsa ve şartlar başka bir seçeneği göstermiyorsa her fedakârlığı yapmaktan çekinmeyeceğimizi de cümle âlemin bilmesinde yarar vardır.

Barışı korumak, hakkımızı muhafaza etmek ve mukadderatımıza kalkan olmak için ne gerekiyorsa yapılacağından,

bu konuda tereddüt gösterilmeyeceğinden dost ve düşman herkes emin olmalıdır.

Varlığımızı sakatlayacak, insanımızı hedef alacak ve topraklarımızı aşındıracak her tür tecavüzkâr emellere değil tezkereyle karşı durmak, gerekirse bedenimizi siper eder tıpkı ecdadımızın yaptığı gibi kendimizi feda etmekten çekinmeyiz.

Yeri gelir Yunus yeri gelir Yavuz oluruz ve bundan da asla taviz vermeyiz.

Bu itibarla TBMM'de kabul edilen tezkere kararındaki tercihimizi sorgulayarak bizi zan ve töhmet altında bırakmaya çalışan çevreler ilk önce kendilerini gözden geçirmeli, kimlerin çıkarına hizmet ettiklerini netleştirmelidirler.

- Biz Baas rejiminin yanında değil, Türk milletinin tarafındayız.
- Biz Türkiye'ye kin ve garez besleyen mihrakların değil, devlet ve millet bekasının ardındayız.
- Biz yoldaşların, yandaşların ve yandaşların değil, vatandaşlarımızın derdindeyiz.

Bizi AKP'ye destek vermekle itham edenler, kritik zamanlarda yanında durduğumuz iddiasına soyunanlar önce izan ve ahlak ölçülerine sahip olacaklar, sonra da yüzleri kalırsa konuşmayı kendilerinde hak göreceklerdir.

Şu kadarını söylemeliyim ki, Milliyetçi Hareket Partisini sürekli olarak birilerinin yanında tanımlama ve gösterme hastalığı tedavisi olmayan bir aşamaya gelmiştir.

AKP'ye bastonluğumuzla CHP'ye vagonluğumuz farklı zamanlarda siyaset pazarına çıkarılmakta ve bu hayâsız iftiraları atanlar hiç rahatsızlık veya utanma emaresi göstermemektedir.

Bunlar akıllarınca bizi fikirsiz, hedefsiz, kararsız ve yönsüz bir parti kalıbına sokmak için âdeta birbirleriyle rekabete girmişlerdir.

Bunu hem içimizden görünen bazı gafiller hem de haricimizdeki edepsizler fazlasıyla gündemde tutmaya gayret etmektedir.

Son tezkere kararı münasebetiyle verdiğimiz evet oyu bir kez daha bu çevreleri telaşlandırmış ve atağa geçirmiştir.

Bizi sürekli birilerinin peşinden giden bir parti olarak takdim etme yüzüzlüğüyle avunanlar, önce kendilerinin hangi küresel projelerin ara elemanı ve hangi oyunların kılık değiştirmiş figüranı olduklarını görmeli ve mümkünse de kendi dertlerine yanmalıdırlar.

Manşetlerden MHP'ye saldıranlar, millî şeref dersinden sınıfta kalmak istemiyorlarsa Türk milletine çevrilen namlulara karşı da söz söyleyebilmelidirler.

ÖDP, TKP, Halkevleriyle beraber olmayı sineye çekenler, bize görevli benzetmesi yaparak bühtanda sınır tanımayan başı yeni, ortası aydınlık ve sonu da karanlık olan simalar önce kendi niyetlerindeki çürüklüğü ve nimet bilmezliği görmelidirler.

Bilinsin ki Milliyyetçi Hareket Partisi yalnızca büyük Türk milletiyle bir, beraber ve yana yanadır.

Bunun dışında ne CHP ve ne de yıkım müttefiki AKP bizim umurumuzda değildir.

Gece ile gündüz gibi farklı olduğumuz bu iki siyasi zihniyet aynı dağın yeli, aynı adanın gülü ve aynı filmin uzun metrajlı aktörleridir.

Savaş tezkeresi diyerek Türkiye'nin hak ve hukukunu savunmaktan âciz ve bihaber olan, top mermisine karşı elimizin ve kolumuzun bağlı olmasını dileyen CHP'yle, Suriye sorununu kanatan AKP kader ortaklığında çoktan buluşmuşlardır.

Bu gerçeği görmeden, 43 yılın gururuyla bezenmiş bir mazinin ve millet hizmetine vakfedilmiş hayatların toplamı olan Milliyyetçi Hareket Partisine; baston, kuyruk, vagon gibi ucube sıfatları layık görenler fitne ve münafıklıkta rekor üstüne rekor kırdıklarını çok yakında inşallah anlamak zorunda kalacaklardır.

Muhterem Milletvekilleri,

Akçakale'ye düşen top mermisinden sonra bu ilçemize anında bölge milletvekillerimizden teşekkür ettirilen bir heyeti gönderdik.

Bu sınır ilçemizde yaşanan dramı, vatandaşlarımızın acısını ve iç çekişini değerli arkadaşlarım yerinde müşahade etmişler ve gerekli çalışmalarını yapmışlardır.

Kendilerine buradan teşekkür ediyorum.

Bu sınır ilçemizdeki esnafımızın hâli tam anlamıyla perişanlıktır. İşler durmuş, gelirler kurumuş ve hayaller kararmıştır.

12 binden fazla sığınmacının olduğu Akçakale'de 3 haftadan beri eğitim yapılamamakta, sağlık kuruluşları düzenli hizmet verememekte, kadın, yaşlı ve çocuklar ağırlıklı olarak Harran ve Şanlıurfa merkezdeki akrabalarının yanına gönderilmektedir.

İlçede can güvenliği endişesi zirveye çıkmış, patlayan bombalar neticesinde halk ne yapacağını bilemez hale gelmiştir.

Bölgedeki çiftçilerimiz, tarlalarındaki mahsullerini toplamaktan bile mahrum bir haldedir.

Zira her an hayatları risk altındadır ve Suriye tarafından gelebilecek bir merminin kimi nerede bulacağı ise belirsizliğini korumaktadır.

Bu arada çıkan tezkere kararıyla, dövizin ve faizin ne olacağının derdine düşenler, bugüne kadar sınır hattımızdaki ekonomik çöküşten nedense hiç bahsetmemişlerdir.

Mardin'den Hatay'a kadar olan şehir ve kasabalarımızdaki yokluk ve ekonomik açmazlar faiz ve döviz merakında olanların aklına hiç gelmemiştir.

İstanbul'da keyif, Ankara'da hüküm sürenler Akçakale'yi umursamamakta, Nusaybin'in sorunlarına duyarsız kalmakta, Yayladağ'ın biriken meselelerine yüz çevirmektedir.

Suriyeli muhaliflere gösterilen yakınlığın ve sıcaklığın yarısı bile kendi vatandaşlarımıza çok görülmektedir.

Sultanahmet'de dilenip Ayasofya'da sadaka vermeye kalkışanlar sınır bölgelerimizdeki vatandaşlarımızın çağrılarına kulaklarını tıkamaktadır.

Elbette Suriye'yle ters düşülmesi, ilişkilerin kopması sınırlarımızdaki huzursuzluğu hızlandırmış ve taşınması güç bir noktaya sürüklemiştir.

Kabul edilmelidir ki, AKP'nin dış politikası Orta doğu'da ağır bir yara almış ve her anlamda Türk milletinin aleyhine sonuçlar vermeye başlamıştır.

İhtiyattan, dengeden ve derinlikten mahrum politikalar Türkiye'yi bölgede zor duruma sokmuştur.

Özensiz, şuursuz ve çapsız dış politika adımları; ihtilaf, istikrarsızlık ve kamplaşma üretmiştir.

Tahlil ve tefekkür adesesini kaybolmuş, direnme ve dayanma özellikleri çatırdamış savruk politika tercihleri, bölgesel düzlemde bir çuval inciri berbat etmiştir.

AKP'nin başarı diye pompaladığı dış politika konsepti kısırlık ve sığıltan sabıka yemiştir.

Türk dış politikası maceraperest bir bakanın elinde neredeyse oyuncağa dönmüş, ahenk ve uygunluğunu kaybetmiş, Türk milletinin akıbeti bu zihniyetin dürtülerine teslim edilmiştir.

Bu kapsamda Suriye politikası çürümüş ve savaş sınırına dayanmıştır.

Zaman zaman nereden nereye geldik diyerek övünen Başbakan Erdoğan, etrafımızın düşman kamplarla örüldüğünü görecektir yeterli basirete ümit ederim ki sahiptir.

Çünkü kendisi "Düşman değil dost ürettik." sözleriyle avunduğu gecenin şafağı sökmüş, "Diklenmeden dik durduk." aldatmasının sonu görünmüştür.

Komşu ülkelerle kurulan dostluk köprüsü çökerek hasım ve keskin cepheler kurulmuştur.

AKP'nin "sıfır sorun" diye girdiği yolun sonu; sıfır huzura, sıfır ilkeye, sıfır dostla, sıfır menfaate ve sıfır geleceğe açılmaktadır.

İktidarın ihtiraslarıyla sahip olduğu imkânları arasındaki çelişki, Türkiye'nin altını oymakta, gücünü zayıflatmakta ve yörüngesini kaydırmaktadır.

Üzülerek görüyorum ki bölgesel ve küresel ölçekte prestij kaybımız ileri düzeye çıkmıştır.

Türkiye'nin millî politikalarını okyanus ötesinin limanına paketleyip bırakan hükümet, iyiyi ve kötüyü ayırt edecek temyiz melekesini de yitirmiştir.

Başbakan Erdoğan Orta Doğu romantizminin tılsımına kapılarak gölgesinden büyük laflar etmiş, Dışişleri Bakanı da Batı'nın kartvizitinde yazılı olan sömürge işlerine gönüllü olarak acentelik yapacağını hevesle bildirmiştir.

Türkiye müflis iktidar sayesinde çok konuşan, ama hiçbir icraatı olmayan kuru gürültü bir ülke konumuna düşmüştür.

Bin yıldır bizi bu coğrafyada tutan politikaların taşıyıcı, tahdit ve tahrip edilmesi bugün içinde bulunduğumuz çıkmazın bize göre başlıca sebebi olmuştur.

Ahlaki ve millî kaynaklarla rabıtası körelen Türk dış politikasının laf cambazlarının, hayal tacirlerinin ve BOP eş başkanlarının elinde bir hiçe döndüğü artık inkâr edilemez bir gerçek hâlini almıştır.

Türkiye'nin seken, aksayan ve sendeleyeni dış politikası tüm denge ve ayarlarını maalesef yitirmiş durumdadır.

AKP'nin en başta Suriye, İran ve Irak'ta takip ettiği politikalar Türk milletine büyük yükler ve ek külfetler getirmiştir.

Kaldı ki Orta doğu'nun çatışma alanlarına Türkiye'nin düşüncesizce sokulması telafisi olmayan bir öngörüsüzlük olarak değerlendirilmelidir.

Bugün daha net olarak görüyoruz ki, Türkiye'yi edilgen ülke konumundan çıkarma iddiaları ham bir hayalden ibaret kalmış, millî menfaatler dâhilinde cesur kararlar alabilen bir ülke amaçları fos çıkmıştır.

Bölgesel barış, istikrar ve demokrasi taleplerinin BOP barajına su taşıyan emperyalist kanal inşasındaki malzemeler olduğu gelişmelerle sabitlenmiştir.

Türkiye'nin boğazına düğümlenen dış politikanın; dinamik, çok faktörlü, değişimci, ön alan, tabuları yıkan, hamle üstünlüğü olan, öncü, yumuşak güç, çok odaklı proaktif güç, erdemli, esnek, hızlı ve yeni şartlara uyum sağlayabilen yanları olduğu sıklıkla vurgulanmıştır.

Anlaşılmaktadır ki bunların hepsi havada kalmış ve hükûmet tarafından 360 dereceye çıktığı ileri sürülen uluslararası görüş açısı sıfırı tüketmiştir.

Orta Doğu'da izlenen güdümlü ve ısmarlama politikalar, medeniyetler ittifakı ve BOP eş başkanlığı paralelinde yürüyen temas ve irtibatlar bize bunları göstermektedir.

AKP hükûmeti millî gerçek ve zeminden koptukça milletimiz sorun kuşağının içine yuvarlanmış ve zorluklara katlanmak durumunda bırakılmıştır.

AKP zihniyeti geçmişimize ve millî politikalarımıza sırt çevirerek karanlığa kürek çekmekten hiç yorulmamış ve vazgeçmemiştir.

Düştüğü stratejik türbülansın içinde yolunu kaybeden ve dümenini kıran bu şuursuzluk ne yazık ki ülkemizi kısa zaman içinde tesadüflerin himmetine terk etmiştir.

Türkiye Orta Doğu'daki gelişmelere eşit mesafede durması gerekirken bunu yapmamıştır.

Sınırları iyi çizilmeyen; ekonomik, beşerî, askerî ve tarihsel birikimlerle takviyesi yapılmayan dış politika Türkiye'yi bölgesinde yalnızlığa itmiş ve şu işe bakınız ki PKK destekçisi Barzani AKP'nin gurur duyduğu birisi konumuna yükselmiştir.

Hedeflerle sahip olunan güç kaynakları arasında sağlıklı bağ tesis edilemediğinden ortaya küresel projelere kayıkcılık uygulamaktan ibaret anormal bir uygulama çıkmıştır.

AKP'nin dış politikası bunlardan dolayıcıdır ki iflas etmiş ve ülkemizi uçurumun kıyısına savurmuştur.

Arap Baharı vadisinde, emperyalist nefesle şişirilen ve yerel dinamiklerden kaynaklanmayan değişim ve özgürlük çağrılarına doğrudan müdahale tercihleri acı meyvelerini birer birer vermeye başlamıştır.

Hükûmetin yakın coğrafyalarda etkili ve nüfus sahibi olma iddiaları, isyancılara kol kanat geren pervasızlıkları sınırsız özgüven, belirsiz yöntem ve nafîle vasıtalarla duvara toslamıştır.

Bu aslına bakarsanız Türk dış politikasının başına geçirilen yeni bir çuvaldır ki, eğer böyle giderse etnik bölücülük sorunu uluslararası bir mesele haline gelecek ve Türkiye ortadan ikiye ayrılmanın tuzağına düşecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Bugün Türkiye Suriye ile sıcak çatışmanın sınırına gelmiştir.

Öncelikle diyebiliriz ki, AKP'nin bu ülkeyle ilgili hiçbir öngörüsü tutmamış, yapılan hesap ve planlamalar bütünüyle sarpa sarmıştır.

İhtimaller düşünülememiş, atılacak adımların nereye ulaşacağı kestirilememiştir.

Suriye ve bölge ülkelerine yönelik sözler tamamen tükenmiştir.

Suriye'yi iç sorun olarak lanse eden Başbakan Erdoğan'ın Emevi Camisi'nde namaz kılma ideali, Bilali Habeşi'nin, İbn-i Arabi'nin türbeleriyle Süleymaniye Külliyesin'de dua isteği Suriye politikalarındaki moral ve motivasyon kısmını da ayakta tutamamıştır.

- "Men dakika dukka." deyişi şimdiye kadar karşılığını bulmamıştır.
- "Sabrın sonlarına geldik." diklenmelerinin bir sonucu çıkmamıştır.
- "Suriye'ye daha fazla seyirci kalamayız." mesajlarının bir anlamı olmamıştır.
- "Bu düzene dur demenin vakti geldi." resti amacına ulaşmamıştır.

Başbakan Erdoğan zulümle ne kadar payidar olunur dedikçe Esad güç toplamış ve kısımlarını sürdürmüştür.

Suriye'de 2.Kerbela yaşanıyor demesine rağmen, kendisine Muaviye zihniyetinin esin kaynağı olduğunu fark edememiştir.

Esad yönetiminin açık yakın tehlike olduğuna dair sözleri ise İran-Rusya mihverini iknada başarılı olamamıştır.

AKP hükûmeti düzen kurma iddiasıyla aldığı izin ve icazet doğrultusunda varlığını Suriye mimarisine memur etmiştir.

Dışışleri Bakanı'nın "Irak'ta masada yoktuk, Suriye'de varız." çıkışları bu amaca hizmet etmenin şifresi olarak görölmüştür.

Suriye dostları toplantılarının, muhaliflerin barınma ve lojistik ihtiyaçlarını giderme çabalarının Türkiye'yi sonu meçhul bir yöne sevk ettiği de ortaya çıkmıştır.

Sınırlarımıza yığılan yüzbine yaklaşan mülteci sayısı Türkiye için bir endişe kaynağı haline gelmiştir.

Gelgelelim akıntıya karşı kürek çekmekle vakit geçiren iktidar partisi, mülteci akınının sınır kentlerimizde neden olduğu vahim sorunları bertaraf edecek feraseti göstere-memiştir.

Biliyoruz ki Suriye'deki hadiselerin hem stratejik hem de insani boyutları bulunmaktadır.

Şayet Türkiye çok değişkenli bir dış politikaya gerçekten sahip olsaydı, seçeneksizliğe mahkûm kalmayacak ve Ortadoğu'da çaresiz ve atıl bir hale düşmeyecekti.

Suriye en uzun kara sınırına sahip olduğumuz ve yüzyıllarca hâkimiyetimiz altında bulunmuş komşu bir ülkedir.

Ortadoğu'nun tüm gerilimleri, etnik ve mezhep duyarlılıkları bu ülkede toplanmış durumdadır.

Suriye-İran eksenini Hizbullah üzerinden Lübnan'a uzanmakta; bu durum beraberinde bilhassa mezhep ikiliğiyle beslenmektedir.

Diğer taraftan Suriye'nin kuzeyinde PKK-PYD-peşmerge ortaklığı zehir saçmakta, büyük Kürdistan için âdeta gün saymaktadır.

Geçtiğimiz günlerde, PKK'nın Suriye kolu PYD'nin içinde bulunduğu 16 Kürt oluşumunu barındıran Kürt Ulusal Konseyince oluşturulan Halk Savunma Birlikleri, Afrin'den sonra Kamışlı'da sözde ikinci milistugayını oluşturmuşlardır.

Bu adım ise devletleşme yolundaki ilk hamle olarak ifadelendirilmiştir.

19 aydır Esad'ı indirme kampanyasına ve Şam'daki muhtemel rejim değişikliğine önyak olan AKP zihniyeti, bu olumsuzlukları okuyamamış ve önceden tahmin edememiştir.

Başbakan Erdoğan'ın geçtiğimiz Temmuz ayında sarfettiği "Terör örgütünün Suriye'de konuşlandığı illerden Türkiye'ye taciz olursa sıcak takibi bile konuşmaya gerek kalmaz" sözlerinin sağlaması da önümüzdeki süreçte kuvvetle muhtemeldir ki yapılmış olacaktır.

Suriye kaynaklı tehdit dalgası artık çok boyutlu, çok yönlü risk ve kaygıları içinde barındırmaktadır.

Bu aşamada Suriye özelinde daha önceki önerilerimize de bağlı kalarak şu tekliflerimizi kamuoyunun bilgisine sunmak istiyorum:

1- Suriye'nin sınır hattımızı ihlal etmesi bundan sonra da karşılıksız bırakılmamalı, yaptığı saldırılardan dolayı özür ve tazminat çağrısı tekrarlanmalı ve bu ülkeyle savaş son seçenek olmalıdır.

2- Esad yönetiminin muhaliflerle uzlaşması için bölgesel ve küresel aktörler derhal harekete geçmeli ve 2014 yılında çok adaylı ve çok partili demokratik sürece geçilmesi konusunda AKP hükûmeti taraf tutmadan tavsiyeci olmalıdır.

3- Suriye'nin toprak bütünlüğü savunulmalı, uluslararası müdahaleye karşı çıkılmalıdır.

4- Dışarıdan dayatılan adaylarla Suriye'de yönetimin el değiştirilmesi niyetlerinden vazgeçilmeli ve ilişkileri normalleştirme yolu bulunmalıdır.

5- Suriye'deki iç savaşı taraf olmaktansa uzlaştırmacı ve yatıştırıcı bir inisiyatif alınmalıdır.

6- PKK'ya sağlanan yardım ve imkânların azaltılması amacıyla, muhalifleri destekleme kararından kademeli olarak vazgeçilmeli ve Suriye'nin terör ihraç eden potansiyelinin önüne geçilmelidir.

7- Mülteci akını kontrol altına alınmalı ve Suriye'nin kuzeyinde yeni bir peşmerge yönetimi veya Kandil yapılanmasına asla müsaade edilmemelidir.

Milliyetçi Hareket Partisinin görüşleri şimdilik bunlardan ibarettir.

AKP hükûmeti bilmelidir ki, Suriye'nin istikrar ve bütünlüğü birinci derecede Türkiye'nin çıkarıdır.

Ezbere dayalı politikalarla daha fazla oyalanmadan, her şeyi sil baştan yaparak Suriye'nin ateş ve kavga çekiminden çıkmak için daha önümüzde zamanımız vardır.

AKP yanlışta ısrarını sürdürürse, sel ile gelip yel ile gideceğini de görmekten bu gidişle kurtulamayacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Diyarbakır İl Emniyet Müdürü Recep Güven'in akılları durduran ve vicdanları kanatan açıklamaları gazete ve ekranlarda fazlasıyla yer bulmuştur.

Bu zatın, “Dağda ölen teröristlere ağlamıyorsanız insan değilsiniz.” sözleri gündemin baş köşesine oturmuştur

Mademki teröristlere ağlamayan insan değildir, o hâlde bu salonda insan da bulunmamaktadır.

Şehit anaları, şehit babaları ve Türk milleti bu bakışa göre insan değildir.

Böylesi bir insanlık bize uzak dursun, bu insanlık tanımı bize yabancı olsun.

Merak buyurmayınız, Allah’a şükürler olsun ki, biz bugünlerde sürüsüne bereket olan bu şahısların anladığı gibi insan olmayız, olamayız ve olmayacağız.

Sormak isterim ki, bu şuursuz polis müdürü kendisini ne zannetmektedir?

Elinde PKK patentli insanlığı ölçüm cihazı mı vardır?

Kimin insan olup olmadığını hangi vasıf ve yetkiyle dile getirmektedir?

Emniyet mensuplarımızın kanına giren canilere ağlamayanları insan olmamakla itham eden bir insanlık fukarası kime yaranmaya ve kimlere mesaj vermeye çalışmaktadır?

Böylesi rezil düşüncelerle şeref ve şehit yuvası olan Türk Polis Teşkilatında, bundan böyle nasıl görev yapmayı düşünmektedir?

Herhâlde Diyarbakır Polis Müdürünün kararnamesini Kandil ve İmralı müştereken imzalamış ve kahraman polislerimizin arasına sızdırmıştır.

İnsanlığın bu kadar ucuzlatıldığı ve satılık bir meta hâline getirildiği her hâlde rastlanır bir şey değildir.

Bu şahsiyet Türk polisini mi temsil etmektedir, yoksa Kandil'in bir piyonu mudur?

İçişleri Bakanı nerede, Başbakan neden sessizdir?

Dün konuyla ilgili şahsi düşüncelerini beyan ederken söz konusu polis müdürünü takdirle karşıladığını pervasızca dile getiren ağlamadan sorumlu Başbakan Yardımcısı yine kendisinden beklendiği gibi hareket etmiştir.

Meğerse grup toplantılarında, değişik platform ve ortamlarda gözyaşlarını dökerken aklına PKK'lı caniler geliyormuş da kimsenin bundan haberi olmamıştır.

Kendisini tutamayarak iki göz iki çeşme ağlayan sulu göz Başbakan Yardımcısı PKK'nın ağıt kadrosuna gönüllü olarak girdiğini böylelikle itiraf etmiş durumdadır.

Merak etmekteyiz ki, teröristlere ağlamayanlara insan demeyen blokta yer alan bu siyaset üslubuna AKP hükûmeti katılmak mıdır? Bu kepezeliğe onay vermekte midir?

İnsanlık bu kadar basit ve kof bir değer ise her onurlu Türk vatandaşı böylesi bir insanlığı bedduayla anacaktır.

Üstelik bu polis müdürü, "İnsan katleden canavarlaşmış bir teröristi de entegre edemiyorsanız devlet değilsiniz." diyerek küstahlıkta tez yazmıştır.

O zaman bizatihi kendisi böylesi bir devlette görev almayacak ve hemen istifa edecektir.

Aksi hâlde devletten aldığı para kendisine haram lokma olacak ve boğazına duracaktır.

Teröriste içi ezilen, ama şehitlerimizi hatırlamaktan bihaber olan bu içimizdeki PKK uzantısı görevinden süratle alınmalıdır.

Eminim ki Türk Polis Teşkilatının düşünceleri ve beklentisi de bu yönde olacaktır.

Peşmergeyle gurur duyan AKP zihniyeti, şimdi de PKK'ya ağıt korusu oluşturmakla mı meşguldür?

Uyarmak isterim ki, kaynayan kazanın kapak tutmayacağını anlayamayacak idrak zaafına düşen iktidar, milletimizin kahr ve hiddetinin taşma noktasına geldiğini göremeyecek kadar da basiretini bağlatmıştır.

Atanamayan öğretmenleri yem bekleyen güvercinlere benzeten bu iktidar temsilcilerinin, insana ve insanlığa bakışları, üstelik insandan ne anladıkları oldukça manidar ve sallantılı duruma gelmiştir.

Kötü söz sahibine, kem göz muhatabına aittir.

Biz insan suretinde gezen PKK uşaklarına, "Komşuda pişer bize de düşer." diyen akbabalara direneceğiz ve milletimizin desteğiyle de bunlara Allah'ın izniyle soluk aldırmayacağız.

Bu duygularla konuşmama son verirken muhterem heyetinizi tekrar sevgi ve saygılarımla selamlıyor, başarılarla dolu bir hafta geçirmenizi diliyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

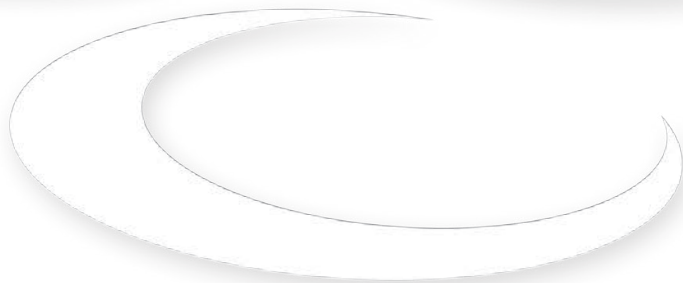
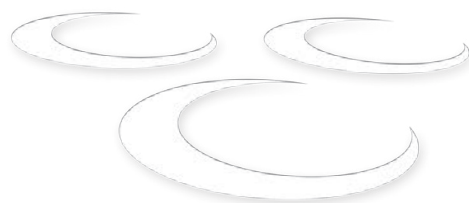
DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP KONUŞMALARINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

16 EKİM 2012

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Haftalık olağan Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi en iyi dileklerimle selamlıyorum.

Türk tiyatrosu ve televizyon ekranlarının usta oyuncusu Sayın Erol Günaydın dün itibarıyla Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur.

79 yıllık hayatına birçok başarıyı sığdıran bu değerli sanat insanımızın vefatı milletimiz için büyük bir kayıptır.

Merhum Günaydın'a Cenab-ı Allah'tan rahmet dilerken, ailesine, tiyatro camiasına ve aziz milletimize başsağlığı dileklerimi iletiyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Her zaman olduğu gibi bu hafta da, ülke gündemini yönlendiren ve milletimizi yakından ilgilendiren konu başlıklarıyla ilgili değerlendirmelerimi sizlerle paylaşmayı düşünüyorum.

Takip ettiğiniz üzere, iç ve dış sorun alanlarının çapı ve boyutu devamlı surette genişlemektedir.

Ülkemiz her gün yeni bir gündem karmaşasının içine itilmekte, her gün farklı bir tartışmanın ortasına sürüklenmektedir.

Sanal meselelerin peş peşe millet hayatını işgal etmesi bir yandan geleceğe yönelik adımlarımızı örselerken, diğer yandan umutlarımızın da üzerini örtmektedir.

Bu ortam içinde siyaset tıkanma tehlikesiyle, çözüm ve çare yolları kapanma riskiyle karşı karşıyadır.

Ve doğal olarak biriken belirsizlikler, katlanan kaygılar ve kökleşen korkular millet ve devlet hayatının etrafını kalın bir tortuyla örmetedir.

Söz konusu tespitlerimiz elbette bir vehmin ürünü olarak değil, samimi tahlil ve siyasi temyiz vasfımızın bir sonucu olarak görülmelidir.

İç politikada yaşanan tramvaya ve aşınmaya dış politikadaki sıkıntı verici hadiseler eşlik etmekte ve süreç gittikçe içinden çıkılmaz bir aşamaya doğru seyretmektedir.

Hükûmetin uluslararası ilişkileri eline yüzüne bulaştırması, bu alanda bocalayarak yalpalaması ülkemize ilave tehdit ve problem yumağı olarak sirayet etmektedir.

Bilhassa Suriye ölçeğinde yaşanan gerilimler, tırmanan ve nerede duracağı belirsiz olan karşılıklı restleşmeler bunun bir göstergesidir.

En son olarak bu ÷lkeyle yaşanan uçak sorunu sertleşen diyalogların bir sonucu olarak değerlendirilmelidir.

Bildiğiniz gibi, geçtiğimiz 10 Ekim akşamı, Moskova-şam seferini yapan Suriye'ye ait bir yolcu uçağı Ankara'ya indirilmiştir.

Alınan istihbarat doğrultusunda; uçakta Suriye'ye götürülmekte olan askerî malzemelerin olduğu ve bu gerekçeyle de uçağın alı konulduğu hkmet tarafından açıklanmıştır.

Hiç şüphesiz Uluslararası Sivil Havacılık Anlaşması'nın 35. maddesi, silah ve cephane taşıdığından şüphelenilen uçakların ilgili ÷lke tarafından indirilmesine ve ardından da aranmasına imkan sağlamaktadır.

Bu durum esasen her ÷lkenin bilebileceği bir husus ve riayetle yükümlü olduğu bir kuraldır.

Uçakta silah veya silah yapımında kullanılan malzemelerin bulunup bulunmadığı, kim ya da kimlerden istihbarat alındığı ayrı bir tartışmanın konusudur.

Yine de şu kadarını ifade etmek gerekir ki, uçakta silah malzemelerinden ziyade, radar aksamlarının bulunduğu bazı uzmanlar tarafından ifade edilmiştir.

şayet uçakta, silah, mühimmat ve bu kapsamdaki malzemelerin yerine radar aparatları mevcut ise, bu takdirde AKP hkmetinin birileri tarafından yanlış bilgilendirildiği gerçeği ortaya çıkacaktır.

O hâlde, istihbarat servisini yapan her kim ise, Suriye'yle ilişkilerin daha da katılaşmasına ve kaosa sürüklenmesine hizmet etmekte ve bunu amaçlamaktadır.

Doğaldır ki bizim milliyetçi siyasetimiz, dış politikada Türkiye Cumhuriyeti hükûmetinin beyanlarına daha fazla itibar etmeyi şart koşturmaktadır.

Fakat bu irademiz, bazı kuşkuların giderilmemesine ve soru işaretlerinin cevaplanmamasına onay vermek anlamına da gelmemektedir.

AKP hükûmeti, ülkemizi Suriye üzerine kışkırtanların, savaş ve silah baronlarının oyununa gelmemek için azami dikkat ve özen göstermelidir.

Unutmamak gerekir ki, başka ülkeler arasındaki hesaplaşmaya ve kavgaya Türk milletini figüran olarak yerleştirme densizliği hiçbir fâninin üstesinden gelemeyeceği bir vebal ve izah edemeyeceği bir kötü niyetlilik olacaktır.

Bütün bunların yanında, hava sahamızı kullanan bir uçakla ilgili şüphelerin gereği süratle yapılmalı ve ülkemize çevrilme ihtimali olan silahların sevkiyatına uluslararası sözleşme ve anlaşmalar doğrultusunda fırsat verilmemelidir.

Dün Ermenistan'a ait bir kargo uçağının bu tutumla Erzurum'da inişe mecbur bırakıldığı anlaşılmaktadır.

Ancak bu ve benzeri önleyici müdahaleler dozunda ve ayarında yapılmalıdır.

Karşı tarafı tahrik ve rencide edici eğilimlerden sakınılmalı, özellikle sorunlu komşu ülkeler sayısına yenilerini eklemekten kaçınılmalıdır.

Zira Suriye ile olan vahim ilişkiler, Irak'la sürtüşmeler, İran'la gelgitler ve Lübnan'la itişmeler ortadadır.

Bir de Rusya'nın hiç yeri ve zamanı değilken muarız cephe-ye alınması ne milletimizin menfaatlerine ne de devletimizin saygınlığına bir şey kazandırmayacaktır.

Bakınız Rusya Devlet Başkanı tam da bu gelişmeler cereyan ederken, Türkiye'ye yapacağı ziyareti ertelemiş ve arkasından da ülkesinin güvenlik konseyini toplamıştır.

Yine bu ortam ve gündem içerisinde Rusya ile Irak ciddi sayılabilecek bir miktarda silah anlaşması yapmıştır.

Hem İran'ın hem de Irak'ın, bölgede Türkiye'nin gücünü ve politikalarını dengelemek maksadıyla askerî anlamda silahlanma yarışına girdikleri görülmektedir.

Irak'ın kuzeyindeki PKK destekçisi Barzani de bu kulvara girmiş, ancak Kürt gruplara yavan ve âdet yerini bulsun mealinden yaptığı silahı bırakın çağrısıyla da çelişkiye düşmekten kurtulamamıştır.

Kaldı ki peşmerge yönetiminin İsrail ile milyarlarca dolarlık silah alımı konusunda uzlaşmaya varması titizlikle takip edilmelidir.

Tavşana kaç tazıya tut diyen gizli İsrail müttefiki peşmerge bir tarafta sözde demokratik yolları işaret ederken, diğer tarafta silahın namlusuna elini uzatmakta bir beis görmemiştir.

Bu kapsamda bölgemizdeki gelişmeler sağlıklı ve ümit verici bir çizgide değildir.

AKP hükûmeti göz göre göre düştüğü ateş kuşağında sıfır sorundan herkesle soruna doğru tam yol ilerlemektedir.

Bu nedenle devamlı olarak gerginliğin alevine benzin dökmenin, özellikle Suriye merkezli yürüyen sancılı süreci dönülmez bir noktaya taşımanın anlamı olmayacaktır.

Ne var ki, uçak krizi yeni atışmalara, kanamalara ve kararlara kapı açmıştır.

Suriye kendi hava sahasını Türk uçaklarına kapatmış ve misilleme kartını kullanmıştır.

Sınırlarımızda tanklar dizilmiş ve Türk Silahlı Kuvvetleri yüksek hazırlık durumuna geçmiştir.

Ayrıca Türkiye'ye Suriye'den kaçarak sığınan mülteci sayısı 100 bini aşmıştır.

Dışişleri Bakanı'nın yaklaşık iki ay önce, Türkiye'deki Suriyeli sığınmacı sayısının 100 bini geçmesi durumunda, Suriye içinde bir güvenli bölge kurulabileceğine dair sözleri, önümüzdeki günlerde yeni bir durumu ortaya çıkarabilecektir.

Gelen Suriyeli mülteciler Türkiye'nin kaldıramayacağı bir seviyeye çıkmış ve kapasitesini aşmıştır.

Ülke sınırlarımızdaki alarm verici bu yığılmanın durması ve sınırlarımızın emniyete alınması için hükûmet harekete geçmeli ve sözlerinin arkasında durmalıdır.

Bunlar oluyorken, Cumhurbaşkanı Sayın Gül en kötü senaryonun gerçekleşmek üzere olduğunu dile getirmiştir.

Üstelik Kandil'e bir saatte gitmeyi ağzlarına alamayan acizler, Şam'a üç saatte varılabileceğinin âdeta müjdesini vermeye bile başlamışlardır.

Türk milleti Şam'a değil, Kandil'in kalbine Türk bayrağının dikilmesini istemektedir.

Artık AKP hükûmeti tüm sınırları aşmış, dipsiz bir demagoji kuyusuna gömülmüştür.

Laf çoktur, icraat yoktur ve hezeyan tarifsizdir.

Bu zihniyetin suyu yokuşa akıtmakta, yalancı pehlivanlıkta ve yürüyen tekere çomak sokmakta üstüne rakip bulunmamaktadır.

Stratejik kâbus filminin ana aktörü hâline dönüşen Türk dış politikası bunun ispatı ve her yönüyle de göstergesidir.

Nitekim Türkiye için neyin iyi, neyin doğru; hangi ilişki ve diyalogların yerinde olduğu belirsiz olduğu kadar da şaibeli hâle gelmiştir.

Halep ve Gaziantep'te ortak hükûmet toplantıları, Başbakan Erdoğan ile Esad arasında kurulan kişisel muhabbet ve ailevi yakınlıklar, müştereken yapılan askerî manevralar ve serbest ticaret anlaşmaları yerini şimdi tam aksi bir duruma bırakmıştır.

Geldiğimiz süreçte, Suriye tarafından 22 Haziran'da keşif uçığımız düşürülerek 2 pilotumuz, 3 Ekim'de top atışıyla 5 vatandaşımız şehit edilmiştir.

AKP hükûmeti haklıdır, zira Suriye politikasında bile "Hayaller bir bir gerçek olmuştur."

Muhterem Milletvekilleri,

Başbakan Erdoğan Esad rejiminin devrilmesine ısrarla kendisini vakfetmiş ve siyasetini buna endekslemiştir.

Birleşmiş Milletler Teşkilatına yaptığı son çağrı da bunun belirtileri arasındadır.

Başbakan, geçen hafta İstanbul Küresel Forumunda yaptığı konuşmasında; Esad yönetimine karşı uluslararası kuruluşların sesinin çıkmadığını, Suriye'ye yönelik olması gerekenlerin yapılmadığını ifade ederek Birleşmiş Milletlerin reforma tabi tutulması gerektiğini söylemiştir.

Ve devamla, 5 daimî üyeden bir ya da ikisinin ne diyeceğinin beklenmesi hâlinde Suriye'nin akıbetinin çok tehlikeli olacağını açıklamıştır.

Başbakan Erdoğan'ın rahatsızlığı Birleşmiş Milletlerin operasyon yapmaması ve Suriye'yle savaşmamasıdır.

Adeta sırf bu nedenlerle, Birleşmiş Milletlerin kötü ve adil olmayan bir yönetim ve organizasyona sahip olduğu bu kafa yapısı tarafından iddia edilmektedir.

Bu ifadelerin Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı tarafından seslendirilmesi tam bir talihsizlik ve yüz karasıdır.

Dünyanın neresinde demokrasi ve özgürlük propagandasının altına gizlenen savaş elçiliğine cevaz vardır?

Başbakan Erdoğan'ın uluslararası siyasal ve ekonomik adaletsizlikleri hatırlaması için Orta Doğu'da kaos ve isyan dalgasının yükselmesi mi gerekmiştir?

Hâlbuki Birleşmiş Milletler Suriye'ye müdahale etseydi ve Esad rejimini devirseydi, çok mu duyarlı ve insancıl olacaktı?

Başbakan Erdoğan bu haçlı bakışına, bu zalimliği teşvik eden zihniyete nasıl sahip olmuş ve böylesi bir çıkmaza nasıl düşmüştür?

Milliyetçi Hareket Partisi, 2.Dünya Savaşı sonrası kurulan uluslararası düzenin ihtiyaçları karşılayamadığını, küresel

adaleti tesis edemediğini ve insanlığın yararına değer üremediğini çoktandır vurgulamaktadır.

Köhnede yeniyi ve canlılığı bulma arayışının emek ve zaman israfından başka bir neticesi olmayacağı net ve bellidir.

Biz, daha iyi bir dünya talebinde bulunurken, Birleşmiş Milletlerin ona buna savaş açmamasını aklımıza dahi getirmemiştik.

Hatırlanacak olursa, 16 Temmuz 2006 tarihinde, partimizin Ankara il kongresinde yaptığım konuşmada aynen şunları söylemiştim:

“Birleşmiş Milletler bir küresel kurum niteliğini kaybetmiş, barış ve güvenlik konusunda yetersiz kalmış, Amerika'nın güdümünde bir güvenlik konseyiyle sözde dünyaya barış kararları çıkartmaktadır. Küresel kurum olma niteliğini kaybetmiştir. Barışa ve güvenliğe yetememektedir. Ya Birleşmiş Milletler bu özelliklerine sahip olmalıdır, yoksa yerini, konumunu silip, 21. yüzyılın gerçekleri doğrultusunda dünya milletleri, yeni bir kurum liderliğinde oluşmalıdır. Başka bir milletin güdümünde, dünya barışının geleceğini düşünmemelidir.”

11 Ekim 2011 tarihli meclis grup toplantımızda ilave olarak şu görüşlerimi sizlerle paylaşmıştım:

“Birleşmiş Milletlerin tarafgir, sömürüyü meşrulaştıran, masumları görmezden gelen uygulamalarının yerden yere vurulması elbette gerekli ve zorunludur. 193 ülkeden ziyade

4-5 devletin güdümünde olan bu organizasyonun daha iyi ve barış içinde bir dünya için yapacağı katkı ve göstereceği çaba bize göre kalmamıştır."

Başbakan Erdoğan Birleşmiş Milletler Teşkilatını Suriye'ye neden vurmadığı, Orta Doğu'ya niçin sefer düzenlemediği için eleştirmektedir.

Gelin görün ki, bu uluslararası kuruluşa, sınır ötesindeki terör kamplarını koruma altında tutmasından ve PKK militanlarına dolaylı destek çıkmasından dolayı itiraz dahi edememiştir.

Maalesef bu konu Başbakan'ın gündemine hiç gelmemiştir.

Birleşmiş Milletlere duyarlılık ve reform hatırlatması yapan Başbakan Erdoğan, bize göre bu duyarlılıktan önce kendisi nasiplenmeli ve düşüncelerine de bir an önce çekidüzen vermelidir.

Yoksa Türk milleti AKP'ye bu gidişle yol verecek ve siyasetin karanlık dehlizlerinde ademe mahkûm edecektir.

Değerli milletvekilleri,

Milletimizi yakından ilgilendiren Büyükşehir Belediyesi Kanun Tasarısı'nın görüşülmesine Meclis İçişleri Komisyonunda devam edilmektedir.

AKP hükûmeti bu tasarıyla büyükşehir belediyelerinin sayısını 29'a çıkarmayı ve bin 591 belde belediyesini tasfiye etmeyi planlamaktadır.

Belde belediyeleri sosyoekonomik uyum ve adaptasyon zorluklarının aşıldığı, kentle-köy hayatı arasında köprü vazifesi ifa eden Türk yönetim sisteminin stratejik ayaklarından birisidir.

Belde belediyelerin ortadan kaldırılması toplumsal çözülme ve sosyolojik uflanmayı beraberinde getirecektir.

Kentleşme dinamikleri, sosyal kaynaşma ve bütünleşme eğilimleri maalesef belde yönetimlerimizin sonlanmasıyla hızlanacak ve büyük sorunlara meydan açacaktır.

Türk idare yapısının bütünlüğü bu kanunla bozulacak ve her şey sil baştan yapılacaktır.

Bir asrı aşan Türk yönetim sisteminin dayandığı esaslar ve hukuki temeller aşınacak ve tarumar olacaktır.

Yönetimde birlik ve idarede bütünlük sakatlanma tehlikesiyle yüz yüzedir.

Biz sebeplerini daha önceden izah ettiğim hususlardan dolayı Büyükşehir Kanun Tasarısı'na karşıyız ve karşı duruyoruz.

AKP zihniyeti büyükşehir yönetimlerine büyük yetki ve imkânlar sağlamak için elinde gelen gayreti sarfetmektedir.

Ancak kaldırılması düşünülen belde ve köy sakini vatandaşlarımız ekonomik ve sosyal zorlukları alabildiğine yaşamak zorunda kalacaklardır.

Bununla birlikte tasarı hâlindeki yeni Büyükşehir Kanunu, Türkiye'yi federasyona adım adım götürme emareleri taşımaktadır.

Ve bölücü çevrelerin dayatmaları bu minvalde karşılık bulacaktır.

Söylemek lazımdır ki, Türkiye AKP eliyle büyük ve elim bir hasar ve tahribatla karşı karşıyadır.

Hükûmetin Oslo'da PKK'ya vaat ettiği ne varsa birer birer somut projeye dönüşmektedir.

Anlaşılmaktadır ki, bu zihniyet bölünmeye, ayrılmaya, parçalanmaya ve idari anlamda taksimata çoktan razıdır.

Hükûmet için tek mahsur aziz milletimizin tepkisi ve bu çöküşe karşı göstereceği dirençte gizlidir.

Bu nedenle kamuoyunun iknası için her yol denenmekte, her telkin ve yönlendirme fütursuzca yapılmaktadır.

Demokrasi, özgürlük, barış ve insanlık sözleri Türkiye'nin çözülmesi için mermisi hiç bitmeyen cephanelik olarak kullanılmaktadır.

Ülkemizin huzura ulaşması, kanın durması ve sözde sorunların bitmesi bölücü terör ve yandaşlarının hain emellerinin bir bir karşılanmasından geçtiği algısı gittikçe güçlendirilmektedir.

AKP buna dünden meyyal olduğundan, icra edilen şirret propagandaya hem alet olmakta hem de önünü açmaktadır.

İmralı Adası'nda müebbet hapis cezasıyla yatan terörist-başını merkezine alan özgürlük talepleri, demokratik özerklik ısrarları, ana dilde eğitim istekleri ve Türkiye'yi bölgelere ayırma önerileri bu bakımdan artan bir şiddetle sürmektedir.

Emin olunuz ki, AKP'nin hazırladığı Büyükşehir Kanun Tasarısı bu rezalet ve melanet yaklaşımların devamı niteliğindedir.

PKK'nın siyasetteki kolu olan BDP'nin, hafta sonunda yaptığı 2.Olağanüstü Kongresinde dile gelen ahlaksız görüşler, neredeyse federasyona dahi rahmet okutacak bir cesamete bürünmüştür.

Ankara'nın göbeğinde, bölücü yüzler tarafından Türk milletine alenen hakaret edilmiş, Gazi Mustafa Kemal'in iş olsun diye asılan resmi İmralı canisinin kanlı posterini tarafından hayasızca kapatılmıştır.

Bu PKK kongresinde, 12 ile 20 bölgeden oluşmuş özerk bölgeler talebi ileri sürülmüş ve bunların özellikleri bölücü ağızlar tarafından şuursuzca duyurulmuştur.

Merak ediyorum; BDP'nin acaba başka bir isteği ve derdi kalmış mıdır?

Nasıl olsa taşlar bağlanmıştır, o hâlde bundan sonra önünde bir engel de olmayacaktır.

Deyim yerindeyse BDP'li mihraklar aç kalmıştır da, kendilerini darı ambarında görmektedirler.

Oldu olacak Türkiye Cumhuriyeti; kantonlara dönüşsün veya Mezopotamya şehir devletlerine gerilesin de AKP, CHP, BDP ve PKK rahatlasın ve derin bir soluk alarak amaçlarına ulaşmanın keyfini sürsünler.

Karanlığın bu dört köşesi, bölücülüğün bu dört seyisi, çürümenin bu dört yolu, millet aleyhine kurulan kumar masasının bu dört kare ası Türkiye ve Türk milleti itlaf olmadan iflah olmayacaklardır.

Ne var ki Milliyetçi Hareket Partisi de bunlar yere çakılmadan, diz üstü çökmeden ve yanlışlarından dolayı teslim bayrağını çekmeden huzur bulamayacak, sükûnete ulaşamayacaktır.

Ankara'da yapılan BDP Kongresinde; İmralı canisi saygıyla anılmış, rüsva nitelikli posterleri asılmış ve bir de barış elçisi olarak takdim edilmiştir.

Caniyle barışın, katille maktulun ya da ihanetle sadakatin bir görülmesi şayet bir cehalet hali değilse; edep, ahlak ve insanlık hududunu aşan alacalı kişilik saçmalığı olarak tanımlanmalıdır.

Ankara'nın başkent oluşunun 89. yıl dönümünü takip eden bir süreçte, bölücü çirkefliklerin, ulu orta yapılan terör propagandasının bu tarihî şehrimizde yaşanmış olması aslında devlet adına bir hezimet, hükûmet adına da bir utanç vesikasıdır.

Okul basıp öğrencileri ve öğretmenleri yaralayan, askerimizi, polisimizi şehit eden alçaklar Ankara'da iyice şırmamışlar ve zıvanadan çıkmışlardır.

Daha birkaç gün önce Hakkâri'nin Çukurca ilçesi Kazan vadisi girişinde bulunan Kavuşak köyü yakınlarında PKK'lı militanların açtıkları ateş sonucunda üstteğmen Aykut Koroğlu şehit olmuş, altı askerimiz de yaralanmıştır.

Dün ise Mardin'in Derik ilçesinde de PKK'lı teröristler, polis aracının geçişi sırasında, daha önceden yola döşedikleri patlayıcıyı infilak ettirmişler ve sonuçta Orhan Ayhan isimli polisimiz şehit düşmüş, iki polisimiz de yaralanmıştır.

Şehitlerimize yüce Allah'tan rahmet dilerken; ailelerine, silah arkadaşlarına ve aziz milletimize başsağlığı ve yaralı evlatlarımıza acil şifalar niyaz ediyorum.

BDP kongresi eli ve vicdanı kanlıların cirit attığı bir yer haline gelmiştir.

Eski alışkanlıklarını bırakamayan maskeli şeref yoksunları ne ilginçtir ki yeni duruma ayak uyduramamışlar ve salondaki korsan girişimlere devam etmişlerdir.

PKK başkent Ankara'ya kendi paçavrasını asmış, ama AKP tüm desteğimize karşı albayrağımızı Kandil'e asamamıştır.

AKP'nin Büyükşehir Kanun Tasarısı'nı hazırladığı bir dönemde, BDP'nin hemen devreye girip kendisini hatırlatarak bölge yönetimleri teklifinde bulunması bu iki partinin ilkeler bazında anlaştığına kanıt sayılabilecektir.

İkazla belirtmek isterim ki, orta oyunu soytarılığına özenenler, yıkım müteahhitliğe niyetlenenler, omuzlarda gezen demagoglara imrenenler, hain proje nakil hatlarından aldıkları değişim sakızıyla yozlaşma akıntısına kapılanlar, günahta, kötülükte ve zehrin başucunda buluşanlar çılgınlığı bırakmalı ve Türk milletinin sabrını daha fazla sınamamalıdır.

Öyle ki milletimizin himmetiyle Milliyetçi Hareket Partisi dev gibi, dağ gibi millî, siyasi ve tarihî varlığıyla bu çevrelerle mücadele etmeye yeminlidir ve henüz hiçbir şey bitmiş değildir.

Değerli Milletvekilleri,

Ülkemizin AB üyeliğine hazırlık sürecinde kaydettiği mesafeleri konu alan ve Ekim 2011'den Eylül 2012'ye kadarki dönemi kapsayan ve alınan kararlar, kabul edilen mevzuat ve uygulanan tedbirler temelinde teşekkül eden İlerleme Raporu 10 Ekim tarihinde yayımlanmıştır.

Bilindiği üzere, Aralık 1999 tarihinde yapılan Helsinki Zirvesi'nde Türkiye'ye aday ülke statüsü verilmiş ve Birlik'e katılım müzakereleri de Ekim 2005'de başlamıştır.

Yine Türkiye'yi taciz, tezyif edici ve azarlayıcı ifadeler bu yılki raporda da bir hayli yer bulmuş, eleştiriler arkası arkasına sıralanmıştır.

Raporda özet olarak;

- Sözde darbe davalarında yeterli savunma hakkı verilmeyişi ve yargılama öncesi tutukluluk sürelerinin uzun olması ve bu sürecin kutuplaşmaya neden olduğu ifade edilmiştir.

- Yapılan yargı reformlarının başarılı ve istenen sonuçları vermediğinden bahisle bu alandaki yetersizliklere vurgu yapılmıştır.

- Hükûmetin, TBMM'den önemli kanunları geçirme safhasında lazım gelen hazırlık ve diyalog içinde olmadığı belirtilmiştir.

Avrupa Birliği bu tespiti yaparken, yeni eğitim sistemiyle ilgili düzenlemeye, kürtajı sınırlayan yasal adımlara ve MİT görevlileriyle ilgili yapılan yasaya göndermede bulunmuştur.

- Ayrıca yeni Anayasa yapım sürecinin sözde Kürt sorunu için bir fırsat olduğu ifade edilmişt, yerel yönetimlerde mahallî dillerle kamu hizmeti verilmeyişi ve KCK tutuklamaları tenkit edilmiştir.

Avrupa Birliği bu kapsamdaki geleneksel çizgisini korumuşt ve Türkiye'yi dinamitlemek isteyen kesimlere zımnen destek sağlamıştır.

- Düşünce, vicdan ve din özgürlüğü konularında sınırlı ilerleme kaydedildiği manidar bir biçimde gündeme getirilmiştir.

Azınlık dinlerine inananların ya da herhangi bir inancı olmayanların ayrımcılıkla karşılaşmaya devam ettikleri ve tüm gayrimüslim cemaatlerin ve Alevi kardeşlerimizin kısıtlamalar olmaksızın faaliyet gösterebilmelerini temin edecek hukuki çerçevenin henüz oluşturulamadığı iddia edilmiştir.

- Din veya başka türlü gereklerle zorunlu askerlik hizmeti yapmayı reddeden vicdani retilere ilişkin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararları henüz uygulanmadığı ve bu kişilere vicdani ret hakkı tanınmadığı için Türkiye eleştiriye maruz kalmıştır.

Raporda ayrıca, AKP hükûmetinin medya ve sivil toplum kuruluşları tarafından seslendirilen görüşlere hoşgörüsüz tavrına ve bundan dolayı dava seçeneğine başvurmasına olumsuz yaklaşılmıştır.

Avrupa Birliği bu raporuyla ezberlerini tekrarlamıştır.

Hırvatistan'ı kısa bir süre sonra üye yapmaya hazırlanan Avrupa Birliği'nin yıllardır mesnetsiz ve boş gerekçelerle ülkemize engel olması, sudan bahanelerle zorluk çıkarması açıkçası bir Batı komedisidir.

Tam üyelik çerçevesinde Türk sorununun varlığına işaret eden bazı bozuk zihniyet sahiplerinin, aslında birlik ruhunun sallandığını ve Avrupa Birliği gemisinin ekonomik ve sosyal patinajdan dolayı su almaya başladığını görmemeleri basiret noksanlığından başka bir anlama gelmemiştir.

Gerçi ilerleme raporlarına odaklanıp meselelere AB optiğinden bakanlar için sevinecek ve umut uyandıracak birçok husus olduğu da görülmektedir.

Ama başkent Ankara gerçeği ve millî beklentilerimiz Brüksel bakışına uymadığından bizim ilerleme raporuyla ortaya konan tespitlere iştirak etmemiz elbette düşünülemeyecektir.

Türk milletinin hak ve menfaatlerinin ıskaladığı, millî birlik ve bölünmez bütünlüğünün umursanmadığı AB önerilerinin bizim nezdimizde herhangi bir kıymet hükmü bulunmamaktadır.

Anlaşılan odur ki, milletimiz AB'ye üye olma sürecine eskisi kadar sıcak ve ilgili değildir.

Şu kadar ki, AKP'nin Avrupa hikâyesi gelgitlerle, iniş ve çıkışlarla ayakta güçlkle durmaktadır.

2005 yılında büyük gürültü koparan ve sanki Birlik'e girmiş gibi bir coşkuya sahip olan hükûmetten şimdi ortada eser yoktur.

Avrupa Birliği'ne katılma heyecanını dönemsel gelişmelere bağlayan AKP'nin, artık bu konuda eskisi gibi hevesli olmaması tabii olarak her açıdan dikkatimizi çekmektedir.

Bize göre Türk milleti alternatifsiz ve seçeneksiz değildir.

Ve bin yıllık mevcudiyetimizi gözetmeyen, millî onur ve ilkelerimize aykırı hareket eden, egemenlik haklarımızı zedeleyen her küresel proje ne bizim onayımızı alacak ne de milletimiz de Allah'ın izniyle karşılık bulacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Partimizin 10. Olağan Büyük Kurultayı 1241 seçilmiş ve tabii delegemizin katılımıyla 4 Kasım 2012 tarihinde Ankara Arena Kapalı Spor Salonu'nda yapılacaktır.

Kongre takvimi işlemekte ve tüm hazırlıklarımız hızla devam etmektedir.

Bu kapsamda 12 Ekim 2012 tarihinde Çankaya 4. İlçe Seçim Kuruluna gerekli müracaatlar yapılmış ve kongre tarihî hukuken de ilan edilmiştir.

Demokratik katılımın en üst düzeyde sağlanacağı, dava ruhunun ve 43 yıllık kutlu mazimizin muhterem hatıralarının en iyi şekilde temsil edileceği kurultayımız, inşallah milletimiz için hayırlı neticelere vesile olacaktır.

Ölçülü ve seviyeli bir rekabet, olgunlukla güçlendirilmiş siyasi yorum ve değerlendirmeler partimize güç verecek ve siyasetimize her anlamda katkı sağlayacaktır.

Bildiğiniz üzere, kongremizin ana teması olarak “Türk Milleti Sensiz Asla” özlü ifadesi belirlenmiştir.

Bu söz adanmış ve inanmış fazilet timsali olan Milliyetçi-Ülkücü hareketin asla azalmayacak ve zayıflamayacak bağlılığının özetidir.

Duyduğumuz hayranlık ve sevgi milletsiz olamayacağımızın sarıh beyanı, milletsiz yaşayamayacağımızın en temiz hâli ve iyi niyet kanıtıdır.

Biliyoruz ki, millet varsa vatan anlamlı olacaktır, millet varsa Türkiye payidar kalacaktır.

“Türk Milleti Sensiz Asla” diyerek feshi mümkün olmayan manevi bir sözleşmenin satırlarını yüreğimizle, kalbimizle ve vicdanımızla mühürledik ve bunu da büyük bir coşkuyla ortaya koyduk.

Çünkü;

- Bizim siyasetimizin öznesi Türk milletidir.
- Yegâne kuvvetimiz, varlık nedenimiz ve gelecekle ilgili kurduğumuz hayallerimizin esası Türk milletiyle ilgilidir.
- Sözümüz, ülkülerimiz, hedeflerimiz ve ilkelerimiz Türk milletiyle anlamlı olmaktadır.

Milliyetçiliğimiz Türk milletiyle mana, ruh ve içerik kazanmaktadır.

Bunun için gür bir haykırıyla diyoruz ki; "Türk Milleti Sensiz Asla"

Kurultay hazırlıklarımız nedeniyle 4 Kasım tarihine kadar Meclis grup toplantılarımızı ertelemiş bulunmaktayız.

İnşallah büyük kurultayımızdan sonra tekrar bu salonda bir araya gelip vatan ve millet mücadelesini siz değerli dava arkadaşlarımızla birlikte sürdüreceğiz ve Milliyetçi Hareket'i mutlaka hak ettiği başarıya ulaştıracacağız.

Bu duygularla hepinizin önümüzdeki hafta idrak edeceğimiz mübarek Kurban Bayramını ve arkasından kutlayacağımız Cumhuriyet Bayramı'nı tebrik ediyorum.

Bugünlerde, haç faraziyesini yapmak üzere kutsal topraklara adım atmış olan kardeşlerimizin haclarının mübarek olmasını ve dualarının Cenab-ı Allah katında kabul edilmesini

içtenlikle temenni ediyor, ibadetlerini tamamladıktan sonra sağlıcakla dönmelerini diliyorum.

Konuşmama son verirken değerli milletvekili arkadaşlarımı ve sayın misafirleri sevgi ve saygılarımla selamlıyor, başarı ve mutluluk dolu günler diliyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

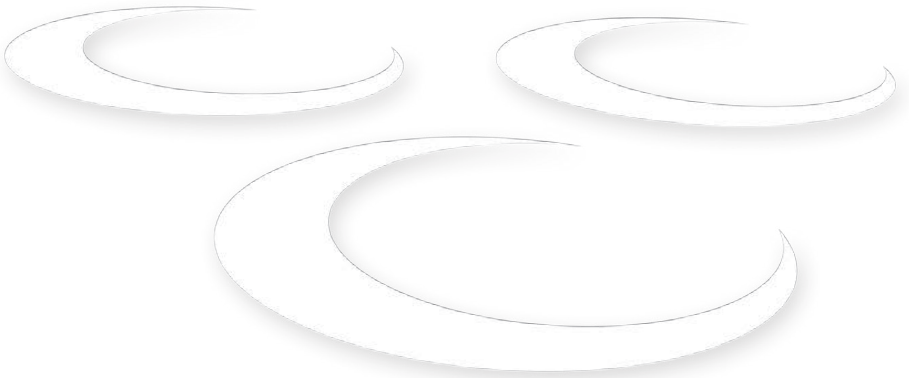
SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP KONUŞMALARINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Sözlerime geçtiğimiz cumartesi günü hepimizi kedere sevk eden ve 17 evladımızın hayatına mal olan elim helikopter kazasından duyduğum üzüntüyü tekrar ifade ederek başlamak istiyorum.

Siirt'ten kalkan ve Kara Kuvvetleri Komutanlığına ait olan S-70 Sikorsky tipi bir helikopter Pervari ilçesi Doğanca beldesi Hasan Tepe mevkiinde maalesef kaza kırıma uğramıştır.

Sonuç olarak 17 eve ağıt çökmüş ve 17 evladımız Hakk'a yürümüştür.

Aziz şehitlerimiz memleketlerinde dualar eşliğinde son yolculuklarına uğurlanmışlardır.

Buradan şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet, acılı ailelerine ve silah arkadaşlarına sabır ve başsağlığı diliyorum.

Bu vahim kazanın pilotaj hatasından ve olumsuz hava şartlarından kaynakladığı konunun ilgilileri tarafından ifade edilmiştir.

Bu ve benzeri kazaların bir daha tekerrür etmemesi için tüm önleyici tedbirlerin alınmasını ve vatan görevini yapan kahramanlarımızın emniyetli bir şekilde vazifelerini ifa etmelerinin temin edilmesini acilen beklediğimi buradan muhataplarına duyurmak istiyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Meclis grup toplantımıza 26 günlük bir aradan sonra tekrar başlamış bulunuyoruz.

Bu süre zarfında partimizin 10.Olağan Büyük Kurultayının hazırlık ve icra safhaları aşama aşama kaydedilmiş, karşılaştığımız demokratik imtihanın gerekleri tam bir huzur ve katılımı yerine getirilmiştir.

4 Kasım 2012 Pazar günü gerçekleştirdiğimiz 10.Olağan Büyük Kurultayımız özenin, düzenin, sorumluluğun ve olgunluğun tüm yanlarına sahne olmuştur.

Yurdumun her köşesinden Ankara'ya gelen aziz dava arkadaşlarım, coşku, heyecan ve bir şenlik havası içinde Milliyetçi Harekete sahip çıkmışlardır.

Kurultayımız demokrasinin tüm güzelliklerinin sergilendiği bir ortam olarak herkesin dikkatini çekmiş ve de haklı olarak takdirini kazanmıştır.

Bize göre, tek sesliliğin özlemini çeken, sultanlık falları açan sahte demokratlar kurultayımızdan ders almalıdır.

İleri demokrasi diyerek geriliğin kılavuz kitabını yazarlar partimizin hoşgörüsünden sonuç çıkarmalıdır.

Demokrasiyi yalnızca diliyle hatırlayanlar, katılımcılığı yalnızca işlerine geldiği zaman fark edenler Milliyetçi Hareket Partisinin ve muhterem dava arkadaşlarımızın tutumundan hislerine düşen payı almalıdır.

Bu açıdan diyebiliriz ki, 10. Kurultayımız aynı zamanda demokrasiye duyduğumuz bağlılığın da bir ispatı olarak değerlendirilmelidir.

Çok adaylı ve çok sesli bu demokratik atmosferin üzerinden sabrın, sağduyunun ve saygının eksik olmaması hem örnek teşkil etmiş hem de hepimizin iftihar vesilesi olmuştur.

Bu tarihî kucaklaşma ağır sorunlar altında kıvranan milletimiz için bir umut parıltısı, Türk-İslam âlemi için canlılık işareti, kuşatma altına alınan Türk devleti için güven mesajı vermiştir.

Türk milleti hasretini çektiği millî ve onurlu duruşu, sorunlarından arınma ve kurtuluş yolunu muhteşem iştirakle gerçekleştiren Kurultayımızda görmüştür.

“Türk Milleti Sensiz Asla” teması kurultayımızın ruhunu ve ana fikrini göstermiş ve bundan sonraki siyasetimizin istikametini güçlü bir şekilde teyit etmiştir.

Milletsiz vatan, milletsiz Türkiye ve milletsiz gelecek tasarlayan kabile asabiyetini aşamamış ruhsuzlara, 10.Olağan Büyük Kurultayımız bir kararlılık iradesi ve iddiası sergilemiştir.

Şu kadarını söylemeliyim ki, yapacaklarımızın, fikirlerimizin, hedeflerimizin, dileklerimizin ve dualarımızın merkezinde büyük Türk milleti vardır ve hep de böyle kalacaktır.

10.Olağan Büyük Kurultayımız bunun için gür, inançlı, millî ve cesur bir ses vermiştir.

İnanıyorum ki, Türk milletiyle ilgili yapılan tezgâh ve tertipler mutlaka büyük buluşmamızda yükselen manevi duvara çarpacak ve dağılmaya mahkûm kalacaktır.

Kurultayımız aynı zamanda yeni dönemde görev alacak Merkez Yönetim Kurulu üyesi arkadaşlarımızı da belirlemiştir.

Önümüzdeki günlerde Merkez Yönetim Kurulumuzun ilk toplantısını yaparak çalışmalarımızı her yönüyle hızlandırıp milletimizin meselelerine tüm gücümüzle eğileceğiz.

Amacımız ülkemizin bütün sorunlarını çözebilecek kucaklayıcı bir anlayışla, Merkez Yönetim Kurulu, Başkanlık Divanı, Meclis Grubu, il ve ilçe teşkilatları arasında tam bir uyum ve iş birliğinin hayata geçirilmesidir.

Ve tüm dava arkadaşlarımızla birlikte Türkiye'nin sorun alanlarına kalıcı ve derinlikli çözümler üretmek, sonunda da mutlaka iktidara ulaşmaktır.

Tek sermayesi dedikodu tek çaresi olumsuz propaganda ve tek çıkışı kötümserlik aşlamak olanlara inat biz hevesle, heyecanla ve uyum içinde çalışıp milletimizin her ferdiyle gönül köprüsü inşa edeceğimizden en ufak şüphe duymuyorum.

Milliyetçi Hareket Partisi bunun için vardır.

Dargınlıklara, küskünlüklere, ikiliklere ve ihtilaflara kapı aralamadan dava şuurunun yol göstericiğiyle Allah'ın izniyle başarıya ulaşacağız, başarıyı birlikte yakalayacağız.

Önümüzdeki zorlu ve kritik siyasal süreçlere partimizi taşıyacak inanç ve ilkeye sahip olduklarına inandığım bütün arkadaşlarıma bir kez daha başarılar diliyor, 10.Olağan Büyük Kurultayımızın başta aziz milletimiz olmak üzere, demokrasimize, Türk-İslam dünyasına, partimize ve sizlere hayırlar getirmesini Cenab-ı Allah'tan niyaz ediyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

Hepinizin bildiği gibi Amerika Birleşik Devletlerinde başkanlık seçimleri 6 Kasım günü gerçekleşmiş ve Demokrat Parti'nin adayı Barack Obama % 50'lik oy oranıyla yeniden başkanlık koltuğuna oturmuştur.

Bu neticenin hem Başkan Obama'ya hem de Amerikan halkına hayırlı olmasını diliyor, insanlığın aradığı barış ve huzur için bir dönüm olmasını temenni ediyorum.

Hatırlanacağı üzere Obama ilk kez dört yıl önce başkanlık görevine talip olmuş, "Evet, yapabiliriz." diyerek Amerikan halkına mesaj vermişti.

Elbette Amerikan'ın dört yıllık bir sürede hangi mesafeleri aldığı, hangi sorunların üstesinden geldiği veya hangi alanlarda yetersiz kaldığı bizim meselemiz değildir.

Bu her şeyden önce Amerikan halkının bileceği ve yorumlayacağı bir husustur.

Bizi ilgilendiren asıl taraf, Amerikan'ın bölgesel ve küresel konulardaki müdahil tavrı, gelişmeler karşısında aldığı pozisyon ve takip edeceği politikalarıdır.

Netice itibarıyla kıtalar arası problem alanlarına doğrudan karışan, ülkeleri ve yönetimlerini yönlendirmekle kalmayıp dizayn arayışında olan bu ülkenin dış politika tercihi üzerinde kafa yorulmalıdır.

Bu itibarla, Milliyetçi Hareket Partisi, Obama'nın "değişimi ileriye götürmek" şeklinde formüle ettiği seçim kampanyasını, özellikle Türkiye üzerindeki muhtemel yansımaları ile bölgesel ve uluslararası sorunlarda ortaya konulan yaklaşımları dikkatle izlemiş ve izlemeye de devam etmektedir.

Tekrar seçilen ABD başkanının dış politika ve uluslararası güvenlik konularında izleyeceği temel yaklaşımlar zaman içinde daha iyi anlaşılacak ve değerlendirilebilecektir.

ABD'de açılan yeni sayfanın, bölgesel barış, uluslararası güvenlik ve istikrar açısından, uluslararası meşruiyetin ve işbirliğinin daha güçlü olarak ön plana çıkacağı yeni bir dönemi başlatması hayati niteliktedir.

Türkiye ile ABD arasındaki ilişkileri bugünkü ortam ve şartlarda etkileyecek sorunların başında; Suriye'deki durum, Irak'taki gelişmeler, terörle mücadele, Kıbrıs sorununun çözüm süreci ve Ermenistan'ın soykırım yalanı etrafında sürdürdüğü karalama kampanyası gelmektedir.

Bilhassa Suriye eksenli sorun ve açmazlar, bu ülkenin yaşadığı bunalım ve iç savaş döngüsü Türkiye-ABD ilişkilerinin seyrini ve bölgesel dinamikleri yakından etkileyecektir.

Biliyoruz ki, Suriye'deki olaylar durulma ve durgunluk emaresi göstermeden devam etmektedir.

Muhalif gruplarla Esad güçleri arasındaki kanlı mücadele tehlike sınırını çoktan aşmış bulunmaktadır.

Obama yönetiminin Suriye'ye müdahaleyi öngörmeyen yaklaşımı, daha çok muhalif unsurları güçlendirmeye yönelik adımları ısrarla sürmektedir.

Geçtiğimiz günlerde Katar'ın başkenti Doha'da Suriye muhaliflerinin bir araya gelmesi, burada yeni bir başkan

seçimiyle birlikte yeni bir oluşumun temellerinin atılması ve buna da okyanus ötesinden destek sağlanması bundan sonraki süreç hakkında hepimize ipucu vermektedir.

Anlaşıldığı kadarıyla Obama yönetimi, Suriye konusunda bölgesel aktörleri harekete geçirmenin hesabını yapmaktadır.

Nitekim AKP yönetimi ve Katar Şeyhi, talipli ve iştahlı bir şekilde alacakları görevleri beklemektedir.

Yapılan görüşmelerde muhaliflerin yeniden yapılandırılması ve radikal unsurların etkisinin azaltılması hususlarında bir yol haritası çizildiği görülmektedir.

Bunun ne kadar amacına ulaşacağını elbette önümüzdeki zaman dilimi gösterecek ve netleştirecektir.

Ancak demokrasi, barış ve özgürlük çılgılığı atan muhaliflerin de kan dökmeye, işkence yapmada ve vahşiyane saldırılarda Şam idaresinden geri kalmadığı tüm yönleriyle ortadadır.

Evet, doğrudur, ABD Suriye'ye müdahale konusunda AKP'nin telkinlerine rağmen ayak sürümektedir.

Ancak bu ülkenin, Suriye'deki iç kargaşanın ve kanlı hesaplaşmanın sürmesinde önemli dahli ve katkısı olduğu tartışma götürmez bir gerçektir.

AKP hükûmetinin uluslararası topluma devamlı çağrı yapan, Esad yönetiminin devrilmesi için devreye girilmesini öneren yaklaşımı şimdiye kadar karşılık görmese de, muhaliflerin her anlamda desteklenmesi bu açığı gittikçe kapatmaktadır.

Çetrefil bir hâl alan gelişmeler, Suriye-Türkiye arasındaki kutuplaşma ve husumetin her geçen gün çoğaldığına işaret etmektedir.

Sınırlarımıza isabet eden top mermileri, düşürülen uçığımız, karşılıklı restleşmeler ve en son olarak Şanlıurfa ilimizin Ceylanpınar ilçesine bir roketatar mermisinin düşmesi Suriye ile ilişkileri kritik ve içinden çıkılmaz bir seviyeye taşımıştır.

Dün Suriye uçaklarının Türkiye sınırına 150 metre uzaklıktaki yerleşim yerlerini bombalaması hudut güvenliğini ve buradaki vatandaşlarımızın huzurunu bir kez daha sarsmıştır.

Bu üzücü hadisede çok sayıda kişinin öldüğü ve yaralandığı kamuoyuna yansıyan bilgilerden anlaşılmaktadır.

Ve doğal olarak bu karanlık ve tehditlerle dolu ortamdan kaçarak Türkiye'ye sığınan çok sayıda mültecinin varlığı kaygılarımızı daha da artırmaktadır.

Suriye meselesi, bu ülkede yaşanan çatışmalar artık ülkemizin güvenliğini ve sınır bölgelerimizdeki vatandaşlarımızın hayatını doğrudan doğruya riske sokmaktadır.

Bir kördüğüm hâlini alan sürecin nerede duracağını ve neler mal olacağını kestirmek artık iyiden iyiye güçleşmektedir.

Kurban Bayramı münasebetiyle alınan ateşkes kararının bir sonuca ulaşmadığı bugüne kadar yaşanan deneyimlerden açıklıkla görülmektedir.

Türkiye kendi vatandaşının tedirgin olmasına, sınır hatları-nın eleğe dönmesine seyirci kalmamalıdır.

Elbette Türkiye zorbaların, diktatörlerin diklenmelerine katlanacak, tacizlerini alttan alacak, savurdıkları tehditleri görmezden gelecek bir ülke değildir.

Bizim merhametimiz kadar öfkemiz de şiddetli ve yakıcıdır.

Kimse bunu denemeye kalkmamalıdır.

Zira sonuçları tarafları için çok keskin ve acıklı olacaktır.

AKP zihniyeti, muhalifler üzerinden yaptığı hamlelerin ve attığı adımların sonuçlarına aziz vatandaşlarımızın muhatap kaldığını görmeli ve bölgesel tansiyonun düşürülmesi amacıyla lazım gelen girişimleri öncelikle diplomatik yollar aracılığıyla hayata geçirmelidir.

Kaldı ki her geçen gün çözümsüzlük yaygınlaşmakta, vahamet derecesindeki olayların önü alınamamaktadır.

Önümüzdeki dönemde, Türkiye'nin ABD ile kurduğu iliş-kinin mecrasını Suriye meselesi ciddi düzeyde etkileyecektir.

Başbakan Erdoğan'ın Obama seçildikten sonra sarf ettiği; "İki ülke arasındaki stratejik ortaklıkta final dönemi yaşıyoruz." sözleriyle, Suriye konusuna zımnen göndermede bulunması, bundan sonraki sürecin içeriğini âdeta ilan etmektedir.

Unutmayalım ki, uluslararası toplum ve ABD, muhalifleri destekleyerek değil, Şam yönetimiyle uzlaştıracak ve müzakere kanalları açarak barışa ve istikrara hizmet edebilecektir.

Başbakan Erdoğan daha önceden dile getirdiği üçlü mekanizmaların kurulması için çaba ve emek harcamalı, büyüyen yangının ülkemizi kapsamına almaması için inisiyatif almalıdır.

ABD'nin Irak konusunda izlediği politikaların sonucunda Irak iç çatışma ortamına sürüklenmiş ve bölünmenin eşğine gelmiştir.

Bu ülkenin himayesinde kuzeyde oluşan etnik siyasi yapılanma ile, Irak'ın toprak bütünlüğü ve üniter siyasi yapısını tehdit edecek bir süreç başlatılmıştır.

Bizim dileğimiz benzeri gelişmelerin Suriye'de de yaşanmaması, geçmişteki hatalardan mutlaka ders alınmasıdır.

Irak'ın kuzeyinde yuvalanan PKK teröristleri Barzani'nin himayesinde bu bölgeyi Türkiye'ye karşı bir saldırı cephesine dönüştürmüş, PKK terörünün tasfiyesi için somut adımların atılmaması Türk-Amerikan ilişkilerini zehirleyen bir ihtilaf niteliği kazanmıştır.

Şayet Suriye'nin kuzeyinde PKK-PYD varlığı kök salar ve buraya tam olarak tutunursa bundan öncelikle BOP'un arkasına düşerek millî gerçeklerden kopan AKP zihniyeti ve model ortağı ABD sorumlu olacaktır.

Türkiye-ABD ilişkilerinde en önemli başlıklardan birisi de terörle mücadele konusu çerçevesinde, istihbarat paylaşımı ve karşılıklı yardımlaşma alanlarında yaşanan tikanıklıklar ve sorunlardır.

Ne var ki, ABD'nin Ankara Büyükelçisi tarafından, geçtiği-miz ay yapılan bir açıklamada; Kandil'le ilgili olarak AKP'ye Bin Ladin'in yakalanmasında icra edilen çoklu disiplin yöntemimin önerildiği ve buna da hükümetin ilgisiz kaldığı yer almıştır.

Eğer bu doğru ise AKP, Kandil'e etkili bir operasyon yapmaktan imtina etmiş demektir.

Yani Kandil'in ölüm saçması, milletimize namlu çevirmesi AKP'nin umurunda olmamıştır.

Bu fitne dağındaki terörist unsurların etkisiz hâle getirilmesi amacıyla ABD tarafından teklif edilen stratejinin neden ve niçin dikkate alınmadığı ve yalnızca iyi işlemeyen istihbarat paylaşımıyla yetinildiği kısa zaman içinde izah edilmelidir.

Başbakan Erdoğan, insansız hava araçları talebinde buluna-cağına Kandil'deki terörist imal merkezinin yok edilmesiyle ilgili öneriye hangi saiklerle mesafeli durduğunu belirtmek durumundadır.

ABD'nin bu yaklaşımının nasıl bir zihin ve düşünce mirasıyla geri çevrildiği ve üzerine düşülmediği Türk milletinin merak ettiği en temel konulardan birisidir.

33 Mehmet'imizin kanını elinde taşıyan Parmaksız Zeki kod isimli katilin tanıklığıyla terörle mücadele edenleri mimleyen ve suç atfeden bir zihniyetin, PKK'yla mücadelede geriye çark etmesi ve suya yazması elbette bir dereceye kadar normaldir.

Normal olmayan husus ise bölücü tezlere itibar ederek, perdenin önünde mücadele varmış gibi gösterip, arkada müzakere ateşini körükleyen münafıklığa soyunmasıdır.

Eğer burada başka bir niyet var ise, AKP hükûmetinin bu yükün altından kalkamayacağı ve hesabını veremeyeceği gün gibi ortadadır.

Terörle mücadelede oyalama, sulandırma ve zaman kazanmaya dönük sinsilikler açıkça söylemek isterim ki, Türk milletine karşı işlenen tarihî bir suç olacaktır.

Kandil'in temizlenmesi, terörist inlerinin boşatılması ve topyekun tesirsiz hale getirilmesi konusunda AKP'nin önünde engel, elini tutan bir güç ve mani olan bir sebep olmadığı artık meydandadır.

Sormak isterim ki, o hâlde bu ataletin, yavaşlığın ve işi ağırdan alan densizliğin anlam ve kaynağı nedir?

Bu kapsamda Türkiye-ABD ilişkilerinin merkezinde şüphesiz bölgesel hadiselerin geleceği fazlaca yer tutmuşken, terörle mücadeledeki dayanışma ve yardımlaşmanın alacağı mesafe de oldukça tayin edici olacaktır.

Bizim bu aşamada söyleyeceğimiz, yeni yönetimin Türk-Amerikan ilişkilerinin her iki taraf için taşıdığı önemi ön planda tutan tutarlı ve ahlaklı bir bakış açısı geliştirmesi ve buna uygun bir siyasi tavır benimsemesidir.

Değerli Arkadaşlarım,

AKP hükûmetinin demokrasiden çıkardığı zorbalığını kurumsallaştırmak, millî iradede anladığı otoriter eğilimlerini kabullendirmek ve çoğulculuktan kastı gizli gündemlerini devlet ve toplum yapısına yedirmektir.

TBMM'de oylanarak yasalaşan Büyükşehir Kanun Tasarısı AKP'nin tüm foyasını bir kez daha gözler önüne sermiş, tahammülsüzlüğünü ve edepten yoksun siyasi tavrını yeniden deşifre etmiştir.

Öncelikle söz konusu Kanun Tasarısı'nın görüşülmesi sırasında AKP'nin saldırgan, kaba ve nezaketsiz siyasi davranışını yadırgadığımı ve kınadığımı bildirmek isterim.

Milletin vekilleri üzerinde tahakküm kurmak, farklı fikirleri bastırmak, çok sesliliği kısmak için terbiye ve ahlak dışı bir tutum takınan AKP'nin, özellikle partimize yönelik çirkin hareket ve hakaretlerini aziz milletimiz kaygı ve kızgınlıkla izlemiştir.

Milliyetçi Hareket Partisinin tezlerini demokratik vasıtlarla karşılamak yerine sokak kabadayılarına ve dağları mesken tutmuş eşkıyalara taş çıkartırcasına kavgaya müracaat etmek AKP'nin yerlerde sürünen seviyesini göstermesi bakımından ibret verici olmuştur.

Bizim bunlardan korkarak milletimizin hak ve menfaatlerini savunmaktan vazgeçeceğimizi düşünen varsa, tavsiyemiz,

ya kendisini gözden geçirmesi ya da böylesi bir gafillği kulağına üfürenleri tekraren kantara vurmasıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi TBMM'nin millî nabzı ve kalp atışıdır.

Bunun önüne geçecek bir fânî de henüz yeryüzüne gelmemiştir.

Ağza alınmayacak galiz küfürlerle, suçlama ve isnatlarla parti grubumuzu sindirmeye çalışmak BOP havlusuyla yüzünü kapatan Başbakan Erdoğan'ın ve uzaktan komutlu bazı vekillerinin yapacağı bir şey değildir.

Buradan Büyükşehir Kanun Tasarısı'nın görüşülmesi sırasında soğukkanlı, vakarlı ve sabırlı bir şekilde mücadelesini yürüten siz değerli milletvekili arkadaşlarımı içtenlikle tebrik ediyor, hepinizi ayrı ayrı kutluyorum.

Milliyetçi Hareket Partisi Meclisteki duruşuyla tarihe not düşmüş ve milletimizin hak ve hukukunun yegâne savunucusu olduğunu ispatlamıştır.

Bu zamana kadar birçok konuda haklılığımız ortaya çıkmıştır.

Büyükşehir Kanun Tasarısı'ndaki görüşlerimizin de ne kadar haklı ve meşru olduğu çok yakın bir zaman içinde mutlaka anlaşılacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Az önce de ifade ettiğim gibi, TBMM'nin saygınlığına gölge düşürürcesine kargaşa ve gürültü ortamı içinde Büyükşehir Kanun Tasarısı kabul edilmiştir.

Her zaman söyledik, yine söylüyoruz.

Bu Kanun'un birçok sakınca ve mahzurlu yanları bulunmaktadır.

Yapılan yeni düzenlemeyle büyükşehir belediye sayısı 16'dan 29'a çıkarılmaktadır.

Bizim yeni büyükşehir olacak illerimize diyeceğimiz bir şey yoktur.

Hatta bunun makul ve yerinde olduğunu da görüyor ve biliyoruz.

Ancak Büyükşehir Kanun Tasarısı'nın üniter devlet yapısını zedeleyeceği, idarenin birliğini sakatlayacağı ve merkezden yönetim modelini aşındıracağı bir vehmin ürünü olmayıp, millî ve ilkeli bir tespitin sonucudur.

Büyükşehir belediye sınırlarının il sınırına çekilmesi, Başbakan Erdoğan'ın eyalet yönetimine geçiş konusunda arayıp da bulamayacağı bir mazeret teşkil edecektir.

Belirtmek isterim ki büyükşehir belediyesinin yetkileri yeni haliyle tüm il düzeyine teşmil edilmektedir.

Bu şu demektir: Büyükşehir belediye başkanları ilin tek hâkim ve belirleyici gücü olmaktadır.

Yönetimde iki başlılıktan sızlanan ve buna müsaade etmeyeceğini söyleyen Başbakan Erdoğan, ne kadar ciddi bir çelişkidir ki, çok başlılığı Türkiye'ye reva görmekten rahatsız olmamaktadır.

Bu akılsız, duyarsız, sabit bakışlı siyaset algısı Türk idare sistemini mayınlamaktadır.

Bunun yanında, illerin yönetimi merkezden yönetim esasından yerinden yönetim anlayışına kayacaktır.

Anayasa'mızın 126. maddesine göre, Türkiye, merkez  idare kuruluşu bakımından, coğrafya durumuna, ekonomik şartlara ve kamu hizmetlerinin gereklerine göre, illere; iller de diğer kademeli bölümlere ayrılmaktadır.

İllerin idaresi ise yetki genişliği esasına dayanmaktadır.

Yetki genişliği merkezizet iliğin neden olduğu bazı olumsuzlukları gideren ve yürütülen işlerin merkezden değil de yerinden sağlanması hedefleyen bir fikir ve mantık örgüsüne sahiptir.

Meselenin püf noktası idareyi etkin, istikrarlı, verimli ve hızlı çalıştırmakta yatmaktadır.

Böylelikle mevcut durumda hizmet ve yatırım sunumu istenilen düzey ve ölçülerde olacaktır.

Bu da yönetim ve siyaset becerisidir ki, AKP'nin bunun yanında bile geçtiğini söylemek mümkün değildir.

Anayasa'nın 127. maddesinde ise mahallî idarelerin kuruluş ve görevleri ile yetkilerinin, yerinden yönetim ilkesine uygun olacağı vurgulanmaktadır.

Buradan yerinden yönetimin mevcut il idare sistemi içinde de bulunduğu ve arzu edilirse daha da olgunlaştırılacağı gerçeği ortaya çıkmaktadır.

Ne var ki AKP'nin hesabı başka, gayesi değişiktir.

16 bin 82 köyü ve bin 582 belde belediyeyi kapatması, bu şekilde insanımızın hatıralarını budaması ve hayatı çekilmez kılmak için elinden gelen çirkefliği göstermesi siyasi fitratınca şaşırtıcı değildir.

Zira AKP, varını yoğunu Türkiye Cumhuriyeti'ni federasyon mezarlığına defnetmek üzerine kurmuştur.

Bölgesel yönetimlerin, şehir devletçiklerinin ayakları Başbakan'ın kör ve ucuz taktikleriyle inşa edilmektedir.

Başbakan Erdoğan federasyon devlet mimarisini vicdan azabı çekmeden, yüzü kızarmadan ve hatta en ufak burukluk yaşamadan yürütmektedir.

İşte AKP, bölgesel yönetimlerin çalar saatini bu şekilde kurmaktadır.

Bu saat federasyon ile birlikte alacak ve Türkiye bölücülerin, teröristlerin ve ayrılmamızı bekleyenlerin hüsran dolu sabahına uyanacaktır.

Ancak Milliyetçi Hareket Partisi var oldukça ve Cenab-ı Allah yardım ettikçe yanlış hesap Türk milletinden dönecek ve AKP'nin başında paralanacaktır.

AKP'nin başkanlık modeliyle ilgili Meclis Anayasa Uzlaşma Komisyonuna teklif vermesi de, bu sürecin doğal ve ayrılmaz bir bütünü olarak görülmelidir.

Nitekim Türkiye rejim ve yönetim değişikliğinin acımasızlığına ve maksatlı salvolarına maruz kalmaktadır.

AKP'yi iktidar yapan bu sistem ve demokratik mekanizmalar öylesine yırtılmak ve bozulmak istenmektedir, ne hazindir ki böyle giderse geriye hiçbir şey kalmayacaktır.

Başbakan Erdoğan'ın hırsı sağduyusunun önüne geçmiştir.

Aziz milletimiz sorunların altında ezilirken, kendisi, sultanlık ve şahlığa zenmektedir.

% 50'lik oy oranını da bunun kaldıracı olarak görmektedir.

Başbakan Erdoğan 2014 yılında cumhurbaşkanı olmanın değil, bölgesel yönetimlerin üzerinde başkanlık hanedanı tesis etmenin arayışındadır.

Bu şımarıklığın, bu kadir kıymet bilmezliğin Türkiye ve Türk milleti kaygısı kalmamıştır.

Yalnızca kendi ikbali ve istikbaline odaklanmış, bunun için de her insafsızlıktan medet ve çıkar umar bir aşamaya gelmiştir.

Öyle ki, yalan, riya, istismar, çarpıtma ve kandırma inanılmaz boyutlara ulaşmıştır.

İdam cezasıyla ilgili düşünceleri de bunlardan birisidir.

Cezaevlerindeki açlık grevi ve idam konularına geçmeden önce son olarak belirtmek isterim ki, Sayın Cumhurbaşkanlığı'ndan beklentimiz, Büyükşehir Kanunu'nu tekrar Meclise iade etmesi ve taşıdığı yüksek sorumluluğun gereğini mutlaka yerine getirmesidir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Türkiye'nin giderek ağırlaşan bugünkü ortamında; bölücü ve etnik tahriklerin tırmandığı, iç huzur, kardeşlik ve dayanışma ruhunun yara aldığı, tuzaklarla dolu sancılı bir döneme doğru gidildiği vicdan terazisini kaybetmemiş herkesin malumudur.

Türkiye genelinde 72 cezaevinde, binlerce PKK ve KCK tutuklu veya hükümlüsü 60 güne yaklaşan bir süredir açlık greviyle Türk milletini tehdit etmektedir.

BDP'li milletvekillerinin katıldığı bu ölüm oyunundaki gaye Türkiye'yi teslim almak, bölücü terörün isteklerine AKP'yi razı etmektedir.

Bunların dağda, ovada, şehirde, cezaevinde kullandıkları bir tek lisanları vardır; o da ölümdür.

Ölüm üzerinden pazarlık yapan, tehditle Türk devletine boyun eğdirmeyi uman bu utanmazlar güruhunun sabırları ve sınırları zorladığı her şeyiyle ortadadır.

Cezaevinde dışarıdan talimatla ölüme yatanlar birinci olarak; İmralı canisinin tecrit şartlarının kaldırılmasını, ikinci olarak ana dilde eğitim ve üçüncü olarak da mahkemelerde ana dilde savunma taleplerini dayatmaktadırlar.

AKP hükûmeti ise bunlardan anadilde savunma taleplerini karşılamak için gerekli hazırlığı yapmış ve ivedilikle harekete geçmiştir.

İmralı canisinin tecrit şartları da iyileştirilmek için sırayı beklemektedir.

Burada anlayamadığımız taraf, İmralı canisiyle görüşmeler sürerken nasıl ve ne tür bir tecriden bahsedildiğidir.

İmralı Cezaevi zaten görüşme ve müzakere odasına dönmüştür.

Burası Türk milletine yönelik ihanet kampanyasının üretim ve karar merkezi hüviyetine bürünmüştür.

Kimin girdiği kimin çıktığı bile meçhul bir hâle gelmiştir.

Merakımız AKP ile İmralı canisi hangi konularda anlaşmazlık içindedir ki, açlık grevinin düğmesine basılmıştır.

Cevabını duymak istediğimiz soru, uzlaşlamayan konunun Türkiye'nin nasıl bölüneceği, Türk milletinin nasıl parçalanacağı konularındaki yöntem farklılıkları mıdır?

AKP bir yanda açlık grevlerini bitirmek için mekik dokurken, diğer yandan ölüme yatanları blöf yapmakla itham etmektedir.

Hatta Başbakan Erdoğan terör suçlularının yiyip içtiğini bile iddia etmektedir.

Hâl böyleyse cezaevlerindeki açlık grevleri büyük bir oyunun ölüm üzerinden kurulan parçalarından ibarettir.

Şüphesiz bu kepezeliğe bir son vermek hükûmetin en asli görevleri arasındadır.

İşi gücü ölüm olanlara prim ve taviz vermeden cezaevlerine gerekli insani müdahale yapılmalı ve açılmaya çalışılan tehdit kanalı işlemez hâle getirilmelidir.

Türkiye dağda teröre teslim olmayacağı gibi, cezaevinde de teslim edilmemelidir.

Fırsattan istifade ederek bölücülüğün talepleri hükûmet tarafından karşılanırsa bunu Türk milletinin asla hoş karşılamayacağı ve bu rezilliği bağışlamayacağı iyi bilinmelidir.

Başbakan Erdoğan bu gündem karmaşası içinde idam tartışmasını Türkiye'nin gündemine sokmuştur.

2002 yılında, İmralı canisini yağlı urgandan almak için MHP'nin tek başına direnmesine rağmen idam cezasını kaldıranların ve o dönemde bunu destekleyenlerin şimdi çark etmeleri çok hazin bir tecellidir.

Hatırlanacağı üzere, teröristbaşının İmralı'daki mahkeme sürecinin tamamlanmasından sonra verilen idam cezası 25 Kasım 1999'da Yargıtay tarafından onaylanmıştır.

Bundan 5 gün sonra, 30 Kasım 1999'da Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi infaz sürecinin ertelenmesi için devreye girmiştir.

Mahkeme İmralı canisinin yaptığı başvurunun sonuçlandırılmasına kadar cezanın infazının ertelenmesi yönünde bir ara karar almıştır.

Buradaki amacın, zaman kazanmak ve aradaki dönemde Türkiye'ye siyasi baskı yapılarak idam cezasının kaldırılmasını sağlamak olduğu açıkça ortaya konulmuştur.

MHP'nin de ortağı olduğu 57. hükûmet döneminde, koalisyon ortaklarımız bu karara uyularak infazın ertelenmesini, bunun Türkiye'nin uluslararası yükümlülüğü olduğunu savunmuşlardır.

Teröristbaşının infazının ertelenmesi baskılarıyla eş zamanlı olarak, Türkiye'de, AB süreci bahanesiyle idam cezasının kaldırılması için yoğun bir kampanya başlatılmıştır.

Buna koalisyon ortağımız iki parti de katılmıştır.

MHP, bu şekilde yürütülen Öcalan'ı ipten kurtarma operasyonuna tek başına ve sonuna kadar karşı çıkmıştır.

Bu durum 57. hükûmet ortaklarımızla bir yol ayrımına gelinmesinde başlıca etken olmuştur.

Bundan sonra TBMM'de oluşturulan "Gökyüzü Koalisyonu" sonucu, MHP'nin tek başına karşı çıkmasına rağmen, idam cezası 9 Ağustos 2002'de kaldırılmıştır.

Başbakan Erdoğan ve AKP milletvekillerinin önemli bir kısmı da bu yönde karar ve tavır oluşturmuşlardır.

Hatta Başbakan Erdoğan idamın kaldırılmasını sevinç içinde karşılamıştır.

Dönemin Cumhurbaşkanı'nın daveti üzerine 7 Haziran 2002 tarihinde Çankaya Köşkü'nde yapılan zirve toplantısında AKP Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın idam cezasının kaldırılmasını hararetle savunduğu hâlâ hatırlarımızdadır.

Arkasından 3 Kasım 2002'de iktidara gelen AKP zihniyeti, idam cezasının tamamen kaldırılmasını içeren Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Sözleşmesinin 6 No.lu Protokolü'nü 15 Ocak 2003'te imzalamış ve bu Protokol gereğince 7 Mayıs 2004'te 4771 sayılı Kanundaki terör, savaş ve yakın savaş suçları cümlesini de çıkartarak teröristbaşının idamının önünü tamamen kapatmıştır.

İmralı canisini ipten almak için yapılan şer ittifakı Meclis tutanaklarında ve tarihin şahitliğinde her yönüyle mevcuttur.

İmralı avukatlığına soyunarak idam cezasının kaldırılması için seferber olan Başbakan Erdoğan'ın şimdi idam cezasının geri getirilmesine değinmesi eğer yüzüzlük değilse, yeni bir sinsiliğin ve kurnazlığın ilanı sayılmalıdır.

Norveç'te katledilen 77 kişinin derdine düşen Başbakan'ın, şimdiye kadar Türkiye'de teröre kurban giden 30 bin canı aklına dahi getirmemesi anlaşılabilir ve kabul edilebilir gibi değildir.

Bu gelişmeler aynı zamanda şunu göstermektedir: 11. yılına giren AKP hükûmeti, Milliyetçi Hareket Partisinin tam 11 yıl gerisinden gelmektedir.

Başbakan Erdoğan bu kadar yıl sonra bizimle aynı çizgiye gelmesi kendisi adına bir gelişme olsa da ikircikli ve yanardöner tutumu açısından siyasi iflas göstergesidir.

Sormak lazımdır ki, hükûmetinin altına imza attığı 6 No.lu Protokol hâlâ varlığını muhafaza ederken idam cezasından nasıl bahsetmektedir?

Bu yolla hangi eksikliklerini örtmeye hangi amaca dönük yığınak yapmaya ve neyin üzerini kapatmaya çalışmaktadır?

Başbakan Erdoğan madem işi buraya kadar getirmiştir, bu durumda idam cezasının getirilmesi konusunda lazım gelen değişiklik teklifini bir an önce TBMM'ye vermelidir.

Milliyetçi Hareket Partisi, bu konuda dün olduğu gibi bugün de aynı kararlılığını koruyacak ve her desteği sonuna

kadar vererek idam cezasının tekrar hayata geçirilmesini sağlayacaktır.

Biz diyoruz ki; "Hodri meydan!"

Bu düşüncelerle konuşmama son verirken siz değerli milletvekili arkadaşlarımı ve muhterem misafirleri bir kez daha saygılarımla selamlıyor, hepinize başarılarla dolu bir hafta diliyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

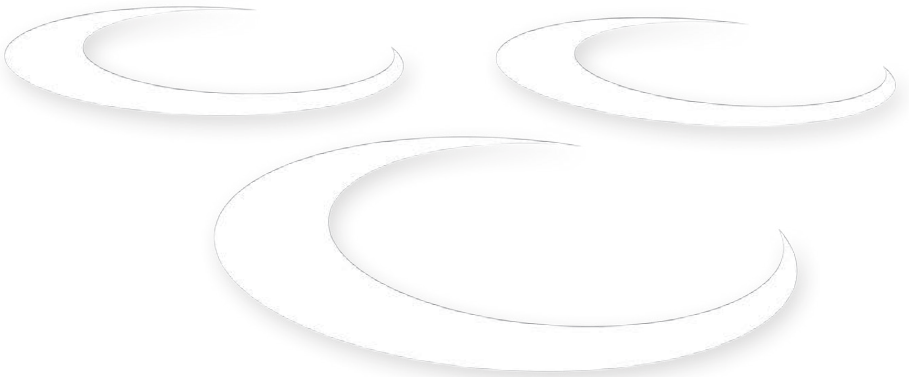
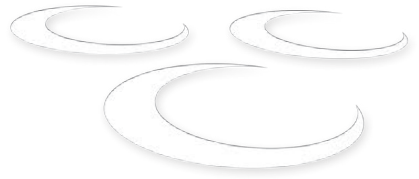
SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP KONUŞMALARINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Haftalık olağan Meclis grup toplantımızın başında hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyor, en iyi dileklerimi sunuyorum.

Haftaya yine üzüntüyle başladık, yine şehadet haberleriyle sarsıldık.

Yeni saldırılarla irkildik yeni kayıplarımızla yandık.

Her defasında son olmasını dilediğimiz caniliklerin, evlatlarımızı birer birer aramızdan almasına seyircik kaldık.

İnsanlıkla bağıny koparan teröristler ölüm saçmaya, can almaya ve kıyım yapmaya devam ederken, hükûmetin duyarsızlığına, ataletine ve teslimiyetine bir kez daha öfkelenerek şahit olduk.

Kahramanlarımız birer birer Rahmeti Rahman'a yürürken hükûmetin basiretsizliğini, yılanı ağı veren politikalarını kızgınlıkla izledik.

Ama olan her defasında vatan nöbetindeki çocuklarımıza oldu.

Adres sormayan kurşunlar, hedef gözetmeyen bombalar, kahpece kurulan pusular, kallesçe düzenlenen baskınlar anaları evlatlarından, gelinleri sevdiklerinden, çocukları babalarından kopardı, koparmaya devam ediyor.

Yeter diyoruz, ama son bulmuyor.

Bitsin istiyoruz, ama bataklık kurumuyor.

Türk devleti dağları mesken tutmuş eşkıyalar tarafından durmadan eritiliyor.

Türk milleti alçakça yapılan saldırılarla huzurundan oluyor, geleceğinden ve varlığından şüphe eder hale geliyor.

Kandil'de tezgâhını açan, ülkemizin değişik yerlerinde fütursuzca şubeler kuran insan kasapları artık dayanma ve mukavemet noktasını çoktan aşmış durumdadır.

Kendisini Kafdağı'nda gören, dev aynasında seyreden Başbakan Erdoğan ve hükûmeti kesinkes duvara toslamış haledir.

Cellada şirinlik yapan iktidar partisi vehametinin derecesini görmekten son derece uzaktır.

Bölücü teröre karşı dut yemiş bülbül gibi duran Başbakan ve arkadaşları, Türkiye'nin 10 yılda içini boşaltmış, Türk milletinin teslim senedini pervasızca hazırlamıştır.

İktidar zihniyeti için şehidin, şehedanın bir anlamı kalmamıştır.

Ne hüznün vericidir ki, bu kafa yapısında birisi gider birisi gelir mantığı hâkim hâle gelmiştir.

Nasıl olsa vatan evlatları doğal şehit adayıdır ve yeri geldiğinde de kaçınılmaz son kendisini gösterecektir.

Bölücü terör istediği zaman eylem yapan, istediği zaman geri çekilen, yeri gelince eylem sahasını şehirlere genişleten ve bazen de cezaevlerini üst olarak kullanan kıvraklık ve kurnazlıkla müzakereci AKP'nin açtığı yolda emin adımlarla ilerlemektedir.

Görünen odur ki, hainler rahata ermiş, cüret ve cesaretleri fazlalaşmıştır.

İhanet kümesinde toplananlar, düşman kampında buluşanlar iyice şırmamış, artık pervasızlığın doruğuna çıkmışlardır.

Bölücü talepler; namlu, ateş ve mayın vasıtasıyla dayatılmakta ve taviz üstüne taviz koparılmaktadır.

Bu süreçte şehitlerin kanı yerde kalmakta; "Haklarından geleceğiz, hesabını soracağız, yanlarına koymayacağız, döktükleri kanda boğacağız, hadlerini bildireceğiz." diklenmeleri kısa zaman içinde unutulmuşluğa terk edilmektedir.

Yıllardan beridir ısrar ve aymazlıkla uygulanan sorunlu politikalar en sonunda iflas etmiş ve AKP terör duvarına başını çarpmıştır.

"İyi şeyler olacak, umutluyum." sözlerinden "Bıçak kemiğe dayandı, günlerini görecekler, bedelini ödeyecekler, siz temizlemezseniz biz temizleriz." sızlanmalarına büyük kayıplar ve şahadetler eşliğinde gelinmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın Habur'da umut verici gelişme olarak yorumladığı terörist kafilenin karşılama törenleri, bugün onlarca vatan evladının albayrağa sarılı tabutlarıyla yer değiştirmiştir.

Analar ağlamasın sözleriyle içine girilen tek taraflı ilişki ağı ve PKK açılımındaki ahlaksızca inat, can çekişen bölücü terörü diriltmiş ve sonunda milletimizin boğazına yapışmasına neden olmuştur.

Her şehitten sonra verilen beyanlara bakınız, sonra da bunların sağlamasını yapınız, o zaman acı gerçekleri, aslı astarı olmayan boş avunmaları hiçbir yoruma gerek kalmadan fark etmeniz kaçınılmaz olacaktır.

Dilemem, ancak Hakkâri Şemdinli'den gelen kara haberlere gösterilen tepkilerin durumu idare etmeye dönük uyanıklık olduğunu ve tıpkı daha önceki sert mesajlar gibi sonuçsuz kalacağını yaşayarak göreceğiz.

Bizim ciğerimizi dağlayan ve geçtiğimiz hafta sonunda Şemdinli'de 5 evladımızın hayatına mal olan terör saldırısı sabır taşıımızı çatlatmakla kalmamış, nefretimizi daha da bilemiştir.

Irak sınırındaki Balkaya Dağları'nda 5 askerimiz ebediyete intikal etmiştir.

Jandarma Üsteğmen Gökhan Korkut, Jandarma Üstçavuş Mehmet Bostancı, Jandarma Üstçavuş Bekir Çavuş, Jandarma Çavuş Nihat Gün, Jandarma Uzman Çavuş Bilal Akgün şehit düşmüşlerdir.

10 Kasım tarihinde düşen helikopterde kaybettiğimiz evlatlarımızla birlikte son bir hafta içinde 22 askerimiz terörle mücadele uğruna şehit olmuşlardır.

Aziz şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Kederli ailelerine, silah arkadaşlarına ve Türk milletine sabır ve başsağlığı temenni ediyorum.

Unutulmasın ki, şehitlerimizin hatıraları bizimle var olacaktır.

Onların manevi emanetleri yolumuzu aydınlatacak ve sahipsiz bırakılmayacaktır.

İnşallah şehitlerimizin kanına giren canilerin, vatansızların ve milliyetsizlerin yaptıkları gün gelecek misliyle ödettirilecektir.

Herkes şahit olsun ki, bu zaman çok uzakta değildir.

Muhterem Milletvekilleri,

Türkiye'nin karşısındaki bölücü terör tehdidi tüm ağırlığıyla ve acımasızlığıyla sürmektedir.

Örgüt elebaşları ve militanları her vasıtayı kullanarak propaganda zeminini yaygınlaştırmaya, seslerini duyurmaya çalışmaktadır.

Amaç PKK tezlerini ve zorlamalarını kabul ettirmek ve istenilen noktaya taşımaktır.

Bunun için her çirkeflikten medet umulmakta ve her çirkinliğe kapı aralanmaktadır.

AKP hükûmeti ise taksit taksit dayatılan hain projeleri cevaplamakta ve bir bahaneyle hayata geçirmektedir.

AKP-BDP-PKK-İmralı iş birliği hayalleri gerçekleştirmenin, dün imkânsız olarak görülen konuları elbirliğiyle savunmanın arayış ve çabası içinde var gücüyle devrededir.

- Şu rezalete bakınız ki, bölücü terör rüyasında bile göremeyeceği kadar ilerleme kaydetmiştir.

- Şu ihanete bakınız ki, Türk milleti dört bir yandan kuşatmaya alınmıştır.

- Şu feleğin işine bakınız ki, terör suçundan mahkûm ya da tutuklu bulunanlar Türkiye'de gündem belirleyen, süreç tayin eden bir pozisyona kavuşmuşlardır.

İmralı talimatıyla bitirilen cezaevlerindeki açlık grevlerinde bu hazin gerçek ve manzara tümüyle görülmüş ve ortaya çıkmıştır.

8 Kasım 2009 tarihinde İstanbul'da bir belediye otobüsüne molotof kokteyli atarak 17 yaşındaki lise öğrencisi Serap Eser isimli kızımızı şehit eden PKK'lı katiller açlık greviyle insanlık ve merhamet dilencisi olmuşlardır.

20 Eylül 2011 tarihinde, Ankara Kumrular Sokak'ta 5 kardeşimize kıyan PKK'lı canavar, girdiği açlık greviyle sözüm ona öldürerek yapamadığına kendisini aç bırakarak ulaşacağını sanmıştır.

60 günü geçen bir zaman diliminde, bedenlerini ölüme yatıran PKK'lılar, ölümü göstererek taleplerinin karşılanmasını AKP'ye dayatmışlardır.

Bazı BDP'li milletvekilleri de kamuoyuna yansıyan kebab partisi görüntülerinden dolayı zora düşünce açlık grevine iştirak etmek durumunda kalmışlar ve ittifak hâlinde ölüm tiyatrosunda rol almışlardır.

İnsan canına saygı duymayan, insan hayatına değer vermeyen bölücülerin, kendi bedenlerinden yaptıkları tasarrufla sözde hak arayışında bulunmaları asla masum görülemeyecektir.

Ne var ki, eli ve vicdanı kanlı terör mensuplarının ölüm üzerinden pazarlık yürüterek AKP'yle köşe kapmaca oynamaları sonuç vermiş, talep listesindeki konu başlıkları iki ay içinde maalesef büyük oranda karşılık bulmuştur.

Tabutlarına çivi çaktıkları sanılan militanlar, bir bakıma Türkiye'nin varlığına makber kazmış ve AKP'de buna dünden boyun eğmiştir.

Cezaevlerindeki açlık kampanyası ana dilde savunmanın önünü açmış, İmralı canisinin tecrit şartlarının hafifletilmesine neden olmuş ve anadilde eğitim isteklerinin yeni anayasa yoluyla karşılanacağını teminat altına almıştır.

AKP cezaevlerindeki ölüm diline, mezar siyasetine teslim olmuş, böylelikle PKK zorbalığına meşruluk kazandırmıştır.

Bu kapsamda İmralı canisi cezaevlerindeki açlık grevlerinin amacına ulaştığı mesajını kardeşi aracılığıyla yollayarak bu eylemin sonlanmasını istemiştir.

Ağlamadan sorumlu Başbakan Yardımcısı ise bundan dolayı memnuniyetini dile getirmiş ve telaşla teşekkürlerini sunmuştur.

İşin başından beridir kuru bir tehdit olan ve aslında hiçbir inandırıcılığı olmayan açlık grevi AKP'nin tavizleri için de payanda işlevi görmüştür.

Her an ölüm olur baskı ve yönlendirmesiyle, cezaevlerinden tabutlar çıkmaya başlarsa bunu kimse kaldıramaz türünden gözdağlarıyla açlık grevinin bitirilmesi konusunda temas ve diyalog kanalları ardına kadar açık tutulmuştur.

Mehmetçiğin al bayrağa sarılı tabutlarını bir türlü görmeyen haysiyetsizlerin, vatan evlatlarının ardı ardına katledilmesini ağzına bile almayan haramzadelerin mevzu bahis açlık grevi

olunca insanlık hatırlatması yapmaları bize göre kabul edilemez viddansızlık örneğidir.

Ömrü hayatlarında bir tek şehidimize Fatiha okumaktan uzak kalmış kalpsizlerin, PKK'lının eylemine sıra sıra destek açıklaması yapmaları da satılmış zihinlerinin ve rehin bırakılmış ruhlarının eseri olsa gerektir.

Bunlar ne kuldan utanırlar ne de Allah'tan korkarlar.

Biz bunları iyi tanırız.

Biz bunların cibilliyetini iyi biliriz.

Bunlar lafta özgürlük ve demokrasi konusunda mangalda kül bırakmayan; Kandil'de PKK'lı, Ermenistan'da Asalacı, Kuzey Irak'ta Barzani yanlısı, Avrupa'da Brüksel âşığı, ABD'de Vashington sevdalısı, Türkiye'de ise yönü ve kıblesi belli olmayan bedbahtlardır.

Medyadan siyasete, ticaretten sivil toplum kuruluşlarına, sanattan değişik meslek gruplarına kadar bunların sayıları oldukça fazladır.

Ve bunlar sözde Türk milletinden görünüp düşman lehine komisyonculuk yapan ve aracılık faaliyetinde bulunan içimizdeki hain kontenjanıdırlar.

Cehaletlerini örtmek, art niyetlerini kapatmak ve asıl yüzlerini gizlemek için kalıptan kalıba giren köşesiz karakterler nerede ihanet varsa orada saf tutmaktadır.

Ama ne hazindir ki, fark edemedikleri tek gerçek Türk milletinin asaleti ve Türkiye'nin şeref ve varlık hukukudur.

PKK-KCK tutuklu veya hükümlülerinin açlık grevi eyleminde bunların sesi çok çıkmış, itirazları çok işitilmiştir.

Tüm çıplaklığıyla anlaşılmıştır ki, açlık grevleri sırasında İmralı canisiyle AKP hükûmeti üç defa temas kurmuştur.

İmralı canisi hücresinde keyif sürerken yandaşlarını ölüme sürüklemiş, bunu da hükûmetle pazarlık için malzeme olarak kullanmıştır.

AKP'de bile bile lades demiş ve açlık grevlerinin bahanesi olan üç istekten ikisini, ana dilde savunma ve İmralı canisinin tecrit şartlarının iyileştirilmesini vicdanı sızlamadan karşılamıştır.

Öyle ki, İmralı Adası'yla ulaşımı sağlayan eski tip koster gitmiş, yeni koster hemen yolcularını taşımak için limana yanaşmıştır.

Artık bozuk koster mazeretlerine sığınılmayacak ve müzakereler şeffaf ve aleni olarak yürütülecektir.

Dilek ve tavsiyemiz; şeref konusunda iddialı çıkışlar, hamasi sözler ileri süren Başbakan'ın, cari durumunu yeniden gözden geçirmesidir.

Başbakan Erdoğan'ın açlık grevi konusunda yüksek perdeden dile getirdiği sözlerinin ne denli boş ve anlamsız olduğu bir kez daha görülmüştür.

İşin ilginç yanı bu zihniyet bir taraftan idamdan bahsedip BDP'ye ve ölüm ayini yapan teröristlere saydırırken, diğer

taraftan stre gerisinde İmralı canisiyle görüşmekten vicdanen tedirginlik duymamıştır.

Başbakan Erdoğan'ın istihza dolu sözleri; diyet ve rejimden bahsederek açlık grevine soyunanları küçümsemesi veya alaya alması anlaşıldığı kadarıyla bu gruplarla karşılıklı paslaşmasının doğal bir yanıdır.

Bu tavrını devam ettirerek açlık grevlerinin bitmesini kendisine mal etmesi bundan sonra şaşırtıcı olmayacaktır.

Pek tabiidir ki bu ifadelerinin hiçbir inandırıcılığı, kalıcılığı ve tutarlılığı da bulunmamaktadır.

Başbakan Erdoğan her defasında ters köşe yapmakta, sahnede kavga ederken, arkada elini bölücü mihraklara hevesle uzatmaktadır.

İnfaz ve şiddet bloğuyla girdiği danışıklı dövüş ilişki yumağı kuşkusuz Türkiye'nin kaderiyle oynamak manasına gelmektedir.

Açlık grevine pabuç bırakmamaktan bahseden Başbakan; aksine her şeyiyle sürecin içinde aktif bir şekilde yer almıştır.

Bu manzara siyasi ikiyüzlülüğün korkutucu boyutunu deşifre etmesi bakımından son derece ilgi ve dikkat çekicidir.

Acaba açlık grevleri, AKP ile İmralı canisi arasındaki müzakere ve mutabakat arayışlarını canlandırmak ve belirli bir seviyeye getirmek maksadıyla küresel ayağı da olan planlanmış bir ölüm stratejisi midir?

Çok yönlü çok aşamalı ve çok aktörlü bu sürecin hedefinde yarım yamalak işleyen yıkım projesine tekrar nefes vermek mi vardır?

Silahlanarak siyasallaşma mücadelesinde olan bölücü terör örgütü, açlık grevleri aracılığıyla kamuoyunu manipüle etmeye ve inceldiği yerden kopsun psikolojisini hükûmetin sunduğu fırsatlarla yerleştirmeye mi çalışmıştır?

Başbakan Erdoğan acilen cevap vermelidir ki, bu açlık grevinin teorisyenleri, mimarları arasında bilinenlerden başka kimler vardır?

Ölümlerle demokrasiyi bağdaştırmak, ölümlerle özgürlüğü aynı kategoriye sokmak hangi akla ve mantığa hizmettir?

Bundan sonra sırayı PKK'nın affı, İmralı canisinin özgürlüğü ve Türkiye'nin federasyona ayrılması mı alacaktır?

Bizim açımızdan şehitleri pazarlık konusu yapmaktan çekinmeyen bir edepsizliğin, açlık grevi düğmesine basarak Türkiye'yi talep-taviz-teslimiyet döngüsüne hapsedmesi hiç de imkânsız sayılmamalıdır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Türkiye'nin bu vahim ortamı içinde Irak Cumhurbaşkanı Talabani ve bu ülkenin kuzeyinde yer tutmuş Barzani maksat ve sicilini çok iyi bildiğimiz bir gazeteciyle peş peşe mülakatlar yapmışlardır.

Hayret vericidir ki, bu iki peşmerge ağız birliği etmişçesine PKK'nın taleplerini sıralamış ve AKP'ye medya üzerinden mesaj yollamışlardır.

Kabile reisliğinden bir türlü uzaklaşamayan ve dün kırmızı pasaport verip ayağımıza çağırdığımız bu ikilinin Türkiye'ye akıl verir bir konuma gelmesi en başta AKP'nin bir ayıbı ve milletimizi içine düşürdüğü bir zilletir.

Başbakan Erdoğan'ın kardeşi ve dostu olarak gördüğü Orta Doğu'nun bu iki bezirgânı, ülkemize nasihat ederek iç işlerimize burunlarını sokacak cüreti kendilerinde bulmuşlardır.

Şu işe bakınız ki, AKP'nin gurur kaynağı Barzani görüşlerinde fren tutmamış, açlık grevlerinden sözde Kürt sorununa, ana dilde eğitim isteklerinden Kürdistan'a kadar sızlanmalarını seslendirmiştir.

Bu terör himayecisi; ateşkese vurgu yapmış, İmralı canisinin barış sürecinde rol alabileceğine değinmiş ve ana dilin en temel haklardan birisi olduğunu ifade etmiştir.

AKP'nin iftiharı Barzani vatan topraklarımız üzerinden spekülasyon yaparak dört parçalı Kürdistan'a atıf yapmıştır.

Ancak bu kepezeliğe karşı AKP'den hâlâ çıt yoktur.

Herkese laf yetiştiren Başbakan Erdoğan, konu Barzani olunca dili durmakta ve suspus olmaktadır.

Ayrıca Irak Cumhurbaşkanlığı postuna Batı'nın müdahalesiyle oturan Celal Talabani kendi ülkesinin her meselesini çözmüş gibi Türkiye'ye yol haritası çıkarmaktadır.

İmralı canisinin önce hapisane şartlarının iyileştirilmesi, arkasından ev hapsine alınması, sonunda da affedilmesi Talabani'nin buyurdukları arasında yer almıştır.

Bununla yetinmeyen ve aynı zamanda Kürdistan Yurtseverler Birliğinin gedikli başkanı da olan Talabani;

- Gerçek bir ateşkesin sağlanması,
- PKK'lı militanların Türkiye sınırları dışına çıkmaları,
- Yeni vatandaşlık tanımı
- Ve genel af önerilerini getirmiştir.

Meğerse Talabani siyaset ve çözüm allamesiymiş de bir tek biz bunun farkına varamamışız ve anlayamamışız.

Talabani'nin başka bir derdi ve karın ağrısı varsa, derhâl PKK izniyle bölgede dolaşan gazetecilerden birisine yeni bir demeç vermeli ve hezeyanlarına devam etmelidir.

Bu konuda bir engel yoktur.

Bir el işaretiyle anında Irak'a PKK paraşütüyle incek hazır kıta bekleyen kalem sahipleri yedekte bulunmaktadır.

Bu şarlatanlığın, Batı hesabına faaliyet gösteren bu kalıntının haddini aştığı her şeyiyle ortadadır.

Bizim de önerimiz Talabani'nin Türkiye'yi gündeminden çıkararak, önce öldürülen, sakat bırakılan, tecavüze uğrayan bir milyon Irak'lının derdine düşmesidir.

Şayet siyasi sorumluluk üstlendiği Irak'tan umudunu kesip de Türkiye'nin bir bölgesiyle ilgili hesap yapıyorsa zaferle yattığı uykusundan hüsranla uyanacağını iyi bilmelidir.

Talabani PKK'yı bu kadar düşünüyor ve bu kadar yakın markaj ve ilgi sahasında tutuyorsa, temennimiz kendisine Kandil'den bir mağara kiralayarak kalan yıllarını burada geçirmesidir.

Her şeye rağmen, Talabani'nin açıklamalarının bir yeri daha bizim fazlaca dikkatimizi çekmiştir.

PKK'nın kendisine geldiğini, silahları bırakmak için birinci olarak genel af, ikinci olarak da Anayasa'daki vatandaşlık tarifinin yeniden yapılarak "Türk" ifadesinin çıkarılmasını istediklerini belirtmiştir.

Düşünebiliyor musunuz, bölgesel bazda yuvalanan tüm vampirler Türk milleti hakkında hükümler vermekte, görüşmeler yapmaktadır.

Geçen eylül ayında bu PKK talepleri Başbakan Erdoğan'a Talabani tarafından iletildiğinde çok manidar bir sonuç ortaya çıkmıştır.

Başbakan, Talabani'ye sen kimsin diyeceğine, genel affın kolay olmadığını, kamuoyunun buna hazır bulunmadığını, kendisinin milliyetçi değil Müslüman olduğunu belirterek "Herkes benim kardeşimdir." açıklamasını yapmıştır.

Bu diyaloglar doğru ise buradan iki sonuç çıkacaktır:

İlk olarak Başbakan Erdoğan PKK'nın genel affına hazırdır.

İkinci olarak da milliyetçilikle ilgili görüşleri tamamen yalan ve asılsızdır.

Buradan Başbakan Erdoğan'a hatırlatmak isterim ki, Türk vatanında yaşayan muazzam beşerî varlık tam bin yıldır Müslüman Türk milleti olmaktan gurur duymaktadır.

Bu tarihî gerçeği anlamak için önce millet, milliyet, sonra da milliyetçilik bilincinin yerleşmesi ve bunun da samimiyetle sahiplenilmesi gerekmektedir.

Görüyoruz ki, Barzani, Talabani, PKK, İmralı ve AKP arasındaki rol paylaşımı gittikçe finale yaklaşmaktadır.

Arabulucu Talabani, PKK koruyucusu Barzani ve bunların yoldaşı Başbakan Erdoğan Türkiye'ye İmralı tarzılığıyla Kandil kefeni biçmektedir.

Ancak buna ne nefesleri yetecek ne de güçleri kâfi gelecektir.

Türk milleti tüm oyunları bozacak ve önüne koyulan tuzakları kırıp atacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi her şeyin farkındadır.

Ve Türkiye'yi harabeye çevirecek adımların, Türk milletini dağıtacak projelerin önünde dağları eriterek yol açan iradenin aynısıyla kaşı duracak, çözülmeye bir başına kalsa da geçit vermeyecektir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Bildiğiniz gibi önümüzdeki cumartesi, 24 Kasım Öğretmenler Gününü kutlayacağız ve muhterem öğretmenlerimizin üzerlerimizdeki emeklerini bir kez daha hayırla ve hürmetle yâd edeceğiz.

Çocuklarımıza bir harf öğretebilmek için en ücra köşelerde heyecanla görev yapmaya çalışan, milletimizin aydınlık geleceğine katkı vermek için fedakârca hizmet veren bütün öğretmenlerimizin “Öğretmenler Günü’nü” şimdiden kutluyorum.

Bu mukaddes görevi gönül huzuru ile tamamlamış emekli öğretmenlerimizi minnet ile PKK terör örgütünün hunhar saldırılarında şehadete ulaşmış kahraman öğretmenlerimizi rahmet ve şükran ile anıyorum.

Ancak, bu güzel temennilerin yanı sıra işin üzüntü verici yanı, özel günlerini kutladığımız öğretmenlerimize hak ettikleri maddi ve manevi imkânları sunduğumuzu söylemekten çok uzaklarda bulunuyor olmamızdır.

Bugün, hangi gerekçeyle olursa olsun onlardan esirgeyeceğimiz imkânların yarın karşımıza çıkacak toplumsal faturası çok daha ağır olacak, geleceğimiz, “huzursuz öğretmen, eğitimsiz öğrenci, bocalayan ülke” çıkmazından maalesef kurtulamayacaktır.

Bu itibarla hangi siyasal düşünce yönetirse yönetsin, ülkemizin önüne koyduğu hedeflere ulaşabilmesinin yolu, hızı ve kalitesi, öğretim kadrosunun niteliği ve huzuru ile doğrudan ilişkilidir.

Unutulmasın ki sorunları çözülmemiş öğretmen, sorunlu öğrenci ve sorunlu eğitim sistemi demektir.

- Evini geçindirmek için öğretmeni ikinci bir işte çalışmak durumunda bırakan maddi yetersizlikler,
- Atanamayan öğretmen çilesinin bir türlü bitirilememesi,
- Çok kalabalık dersane ortamlarında yetersiz eğitimin neden olduğu gerilim,
- Eğitim disiplininin uzaklaşmış, fiziki imkânları kısıtlı eğitim ortamlarının varlığı,
- Eğitim yöneticilerinin tespiti ve atanmalarındaki liyakatsizlik ve adam kayırma,
- Bitmeyen sistem arayışlarının öğretmenlerde neden olduğu güven bunalımı ve intibaksızlık,
- Öğretmenliği bir sanat gibi görmesi gerekirken, onu okul memuru olarak yorumlayan ilkel eğitim anlayışı,
- Ve bunların yanı sıra ek ders ücretlerinin yetersizliği, hizmet içi eğitim eksikliği ve akademik bilgilerin güncellenememesi gibi devam eden sorunlar öğretmenlerimizin karşılaştıkları problemler arasındadır.

Kendi ailelerinin temel ihtiyaçlarını karşılayabilmekten çok uzak kalmış bir meslek mensuplarının, bu ağır ekonomik şartlar altında görevlerini layıkıyla yapmalarını beklemek insaflı bir yaklaşım değildir.

Hepimizin düşünmesi gereken konu; öğretmeni ve eğitimi kalınmanın merkezine koymak yerine, neden yıllardır kıyısında

bekleterek tali bir unsur hâline getirmiş olduğumuzun sorgulanmasıdır.

Zira eğitim, bir toplumun gelecekte nasıl yaşamayı istediğini ve neyi hak ettiğini belirleyen temel unsurdur.

Geleceğimizden tasarruf edemeyeceğimize göre geleceğimizi hazırlayanlardan kısacağımız bir imkân ve yapacağımız bir tasarrufun bedeli mutlaka ağır olacaktır.

Yüksek hedefleri gözüne kestirmiş, milletin refahını ve mutluluğunu ilke edinmiş bir devletin önce öğretmenlerini mutlu etmesi kaçınılmaz bir zorunluluk ve gerekliliktir.

Bütün bu zorluklara rağmen görevlerini büyük bir fedakârlıkla yürüten bütün öğretmenlerimizi bir kez daha kutluyorum.

Hepsine aileleri ve öğrencileri ile birlikte mutlu, huzurlu ve müreffeh bir hayat diliyorum.

Değerli Milletvekilleri,

İsrail'in Gazze'ye düzenlediği saldırıları ne acıdır ki kritik bir seviyeye dayanmış, kayıpların sayısı hızla yükselmiştir.

Haksız, mesnetsiz ve insanlıkla bağdaşmayan bu saldırıları kınadığımızı bir kez daha ilan etmek istiyorum.

Filistin davasını bastırmak, Gazze'yi füze kuşağına alarak cinayetleri sıradanlaştırmak İsrail'in klasik ve bildik taktikleridir.

Genellikle İsrail saldırılarının katalizörü olarak ocak ayında yapılacak seçimler gösterilmektedir.

Siyasi saiklerle mazlum Filistin halkının katledilmesi hiçbir insani değerle izah edilemeyecektir.

İsrail Devleti vicdansızca etnik temizliğe girişmiş, arkası arkasına ölüm yağdırmaktadır.

Yakın zamana kadar Suriye'deki hadiseleri konuşuyorken, birden bire İsrail saldırganlığının gündemin başköşesine oturması, komşu coğrafyalarda yeni bir oyunun sahnelenmeye çalışıldığına işaret etmektedir.

Üzülerek söylemek isterim ki uluslararası toplum yine duyarsız ve yine hareketsizdir.

Bunun yanında ABD Başkanı'nın İsrail'i savunan, arkasında duran ve cinayetlerini meşrulaştırmaya çalışan yaklaşımı da insanlığın iflas sınırına yaklaştığını resmetmektedir.

İsrail tarafından atılan füzeleri savunma hakkı olarak gören Başkan Obama, adaletsizliğin ve insafsızlığın içine gömülmüştür.

Madem İsrail kendini korumaktadır, peki Gazze ve Gazzeli kardeşlerimiz ne yapmaktadır?

Bu kovboy mantığının, vahşi Batı mirasının anlaşılır ve kabul edilebilir hiçbir yanı yoktur.

Gelişmeler karşısında Başbakan Erdoğan'ın temelsiz tehditleri, nafile beyanları dün olduğu gibi bugün de hiçbir şeye hizmet etmeyecektir.

"One minute" efelenmesinin ve mizanseninin kredisi artık çoktan bitmiş ve tükenmiştir.

Mısır ziyaretinde İsrail'i hedef alan değerlendirmeleri, hiçbir şekilde Filistinli kardeşlerimize bir şey kazandırmayacak, olsa olsa Başbakan'ın kişisel tatmininden ibaret kalacaktır.

2012 şartlarının 2008'inki gibi olmadığını iddia ederek üst perdeden İsrail'e gözdağı veren Başbakan Erdoğan, daha Mavi Marmara'nın hesabını dahi soramamıştır.

Üstelik açıkça İsrail yanında yer alan Obama'ya etkili cevap vermekten bile çok uzaktadır.

Bu minvalde, Başbakan Erdoğan'ın bugünkü grup toplantısında muhtemel sözleri bizim açımızdan hiçbir sonuç doğurmayacaktır.

Beklentimiz Birleşmiş Milletlerin İsrail'in acımasızlığına acilen engel olması ve bu ay sonunda görüşeceği Filistin Devleti'nin üyeliğini kabul etmesidir.

Filistin davası adaletli bir şekilde çözülmeden, Filistin halkının talepleri karşılanmadan akan kanlar İsrail'i boğacak ve bölgesel huzur asla gelmeyecektir.

Bu vesileyle İsrail saldırganlığını, ona destek sağlayan emperyalist bakışı tekrar kınıyor, mazlumların ahının yerde kalmayacağına yürekten inanıyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

Konuşmama son vermeden önce geçtiğimiz hafta karşıladığımız ve 12 gün boyunca ibadetle geçireceğimiz muharrem ayının hayırlara vesile olmasını diliyorum.

Bu matem ayında, geçmişin acı verici olaylarından ders alınmasını temenni ediyor, Yezitliğin dünya durdukça bedduayla hatırlanacağını canı gönülden ifade etmek istiyorum.

Bu duygularla hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, başarı ve güzelliklerle dolu bir hafta geçirmenizi niyaz ediyor, hepinizi Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

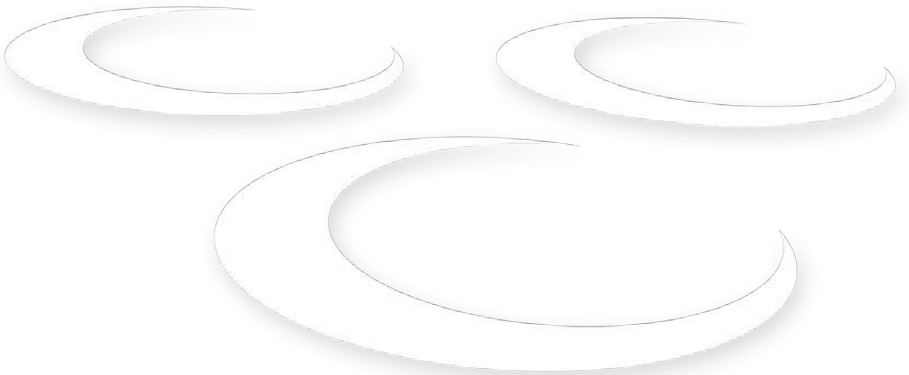
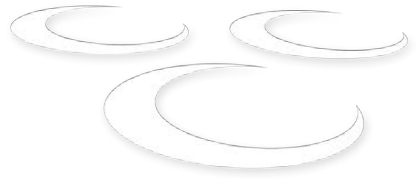
SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP KONUŞMALARINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

Muhterem Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Basınınızın Güzide Temsilcileri,

Konuşmama başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

İnsanlık tarihinde öyle anlar, öyle acılar vardır ki; unutulması, akıldan çıkarılması veya hafızalardan silinmesi hiçbir zaman söz konusu değildir.

1332 yıl evvel Kerbela'da yaşanan vahşet ve şiddet bunlardan en hazin ve yaralayıcı olanıdır.

Resullullah Efendi'mizin mübarek torunu Hz. Hüseyin ve yanındakilerin vicdansızca şehit edilmeleri müşterek sızı ve feryat olarak yüzyıllardır Müslümanların yüreğinde taşınmaktadır.

Kerbela; Hicret'in 61. ve Muharrem ayının 10.gününde hüzne boğulmuş ve ilelebet karanlığa gömülmüştür.

Geçtiğimiz cumartesi günü idrak ettiğimiz Aşura Günü'nde bu elemi, her zerremize kadar işlemiş bu keder verici hadiseyi bir kez daha andık, yeniden yaşadık.

Kerbela'nın matemi her Müslüman tarafından yüzyıllardır tutulmakta ve Evlad-ı Resullullah'a uzanan kötü ve kanlı eller her daim lanet ve bedduayla hatırlanmaktadır.

Tümüyle ortadadır ki, iktidar ve saltanat hırsı uğruna kararan kalplerin, körleşen vicdanların, kapanan şuurların nasıl bir canavarlık kisvesine bürünebileceklerine Kerbela'da şahit olunmuştur.

Aşura Gününde Peygamber'imizin aziz torunu Hz. Hüseyin'in şehit edilmesi şüphesiz asırlardır İslam âlemini kasıp kavurmuştur.

Aslına bakarsınız Kerbela'da İslam'a kılıç çekilmiş ve İslam'ın kanı akıtılmıştır.

Ve bu şekilde şirkin tarafları, küfrün ve zalimliğin temsilcileri, doğruluğa, temizliğe ve rahmete karşı iblisle kol kola girerek tuzak kurmuşlardır.

Ne var ki yüce Peygamber'imizin sevgili torunu Hz. Hüseyin ve Ehl-i Beyt zulme boyun eğmemiş, hak bildiklerinden, doğru gördüklerinden sırf yeryüzü zebanileri istiyor diye vazgeçmemişlerdir.

Bu asil ve soylu duruş bizim örnek aldığımız ve peşinden ayrılmayacağımız kutsal bir iradenin somutlaşmış halidir.

Bize göre, İslam'ın iman, ihlas ve ahlakıyla bezenmiş Hz. Hüseyin'in cesaret, dirayet ve vakarı tüm müminlere emsal teşkil etmeli ve mutlaka da benimsenmelidir.

Allah'tan başkasına biat etmeyen, Allah'tan gayrisine kulluğu elinin tersiyle iten ve bu yolda başını vermekten de çekinmeyen bu insanlık gururu bizim rehberimizdir.

Altını kalın olarak çiziyorum ki, Hz. Peygamber'in sevgili torunu Hz. Hüseyin haksızlıklar karşısında pusmamıştır.

Yanlışlar karşısında sinmemiş, zorluklar neticesinde inandıklarından ödün vermemiştir.

Bu yüzden asırlarca Müslümanların gönlünde sultanların sultanı mertebesinde bulunmuş ve Kerbela'da mübarek kanını akıtanlar da mahşeri vicdanda ebediyete kadar mahkûm olmuşlardır.

Şüphesiz, Hz. Hüseyin ve Ehl-i Bey'ti anlamak için yalnızca Kerbela'ya bakmak ve buradan hareket etmek doğru olmayacaktır.

Nitekim Allah Resül'ünün kutlu torunu Hz. Hüseyin'i sadece Kerbela boyutuyla değil; ahlak, şahsiyet, fazilet ve iman taraflarıyla da tanıyıp tanıtmak hepimizin yapması gerekenler arasındadır.

Yüzyıllardır İslam âlemine yerleşmiş ikilikleri, ön yargıları, kavgaları, mezhep temelli husumetleri yeni baştan ele alıp belirli bir uzlaşma ve anlaşma zemine dayandırmak için sanıyorum Kerbela'dan alınan dersler çok yardımcı olacaktır.

Merhamet, adalet, sevgi ve şefkat dilinin hâkim olduğu yüce dinimizin mensupları olarak, aramıza örülmeye çalışılan duvarları hep birlikte yıkmamız zor görülmemelidir.

Bu itibarla İslam'ın bereket ve rahmet vahasına, kin, nefret ve nifak ekmeye çalışanlara karşı uyanık olmak hepimizin sorumluluğudur.

Bunun için Kerbela'dan çıkardığımız sonuçlarla, İslam dünyasının şu anki dağınık, atıl, geri, zayıf ve dış müdahalelere açık görünüm ve içeriği hakkında derinlemesine düşünmeli ve mutlaka bu olumsuzluğu yenecek adımlar atmalıyız.

Bu düşüncelerle muharrem ayında tutulan oruçların, dağıtılan aşuralarla birlikte yapılan duaların Cenab-ı Allah tarafından kabul edilmesini niyaz ediyorum.

Başta efendimizin sevgili torunu Hz. Hüseyin olmak üzere, Kerbela şehitlerimizi ve tüm Ehl-i Beyt-i rahmet, hürmet ve minnetle yâd ediyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Ülkemiz, niyet ve hedefi karanlık olan bir siyasi yönetim anlayışının elinde 10 yıldır bocalamakta ve bunalmaktadır.

Bu 10 yıl içinde;

- Türkiye her alanda yorulmuştur.
- Türkiye her alanda savrulmuştur.
- Türkiye her alanda sınıra dayanmıştır.

Türk milleti ümitsiz, bıkkın ve üzgündür.

Şu zaman diliminde, Türk milletinin tarihsiz ve talihsiz kalması için olağanüstü bir gayret varlığını göstermektedir.

Geldiğimiz bugünkü aşama iç açıcı ve umut verici değildir.

Yozlaşma, yoksulluk, yabancılaşma ve yalnızlık korkutucu seviyelere gelmiştir.

Ahlaki gerileme toplum ve devlet hücrelerine fazlasıyla sirayet etmiştir.

Adalet ve Kalkınma Partisinin 10 yıllık iktidar serüveni hazin ve hüsrana verici neticelere yol açmıştır.

Dün düşünülmesi bile hayal olan konular, dün konuşulması bile ayıp ve mahsurlu sayılan hususlar AKP'nin eliyle gerçeğe dönmüş, AKP'yle zemin bulmuştur.

İktidar partisinin dizginlenemez hezeyanları, dinmek bilmeyen şursuzlukları ülkemizin geleceğini gölgelemiş, insanımızın ümitlerini kırmıştır.

AKP hükûmeti Türkiye'yi ayakta tutan ne varsa saldırmış ve sabote etmiştir.

Ehliyetsizlik, liyakatsizlik, milliyetsizlik, adaletsizlik ve ahlaksızlık geçer akçe olmuş ve devamlı alkış almıştır.

Sonuç olarak AKP'nin yanlışları bir bir acı meyvesini vermiş ve umutların üzerini örtmüştür.

Maalesef AKP, bölücülerin oyuncağı hâline gelmiş, dayatılan ihanet taleplerini karşılamak için her bahaneye sığınmaya başlamıştır.

Cinayet örgütü PKK, AKP'den ne istediye almış, neyi umduysa elde etmiştir.

- PKK sözde Kürt sorununun kabul edilmesini ve bu çerçevede adımlar atılmasını beklemiş, amacına ulaşmıştır.

- PKK, sözde inkâr, asimilasyon politikalarının bitirilmesini beklemiş, ziyadesiyle memnun edilmiştir.

- PKK, devlet eliyle anadilde televizyon kanalı açılmasını ısmarlamış, emeline muvaffak olmuştur.

- PKK, ana dilde savunma için bastırılmış, istediğini almıştır.

- PKK, ana dilde eğitim için zorlamış, büyük oranda hedefine ulaşmıştır.

- PKK, çözüm adresi olarak gösterdiği İmralı'nın tecrit

şartlarının düzeltilmesini, müzakerelerin başlatılmasını talep etmiş, tehditleri işe yaramıştır.

- PKK, üniter yapının gevşemesini, federasyon yolunun açılmasını ısrarla ileri sürmüş, bu konuda özellikle yeni Büyükşehir Kanunuyla hiç olmadığı kadar vaat alarak teskin edilmiştir.

- PKK, demokratik özerkliğin tesis edilmesini, ihanetin çözüm ve çare kılıfına saklanmasını hararetle vurgulamış ve bunda da umut ışığını almıştır.

Bölücü örgüt taleplerinin karşılanması iddia edildiğinin aksine ne çözümü ne de huzuru sağlamıştır.

Bilinmelidir ki, Başbakan Erdoğan'ın valilerin seçimle işbaşına gelmeleri konusundaki yaklaşımı PKK'nın tezlerine yaldızlı cevaptır, PKK'nın gökte ararken yerde bulduğu altın fırsattır.

Başbakan Erdoğan acilen cevap vermelidir ki, üniter devlet yapısının neresinde seçilmiş valiye yer ve ihtiyaç vardır?

Her şey halledilmiştir de geriye bir tek valilerin seçimle işbaşına gelmeleri mi kalmıştır?

Valiler seçimlerle göreve gelecekse, Kandil kontenjanından kaç militanın bu makama oturması düşünülmüş ve kaç canıyla ilgili pazarlık yapılmıştır?

Bu şartlar dâhilinde Türkiye Cumhuriyeti'nin hükmi şahsiyetinden, millî ve hukuki varlığından nasıl bahsedilecektir?

Bundan sonra Türkiye'nin ve Türk milletinin geleceği de oylanacak mıdır?

Türkiye'nin yeni bir rejime geçmesi için kafaların ardında referandum mu vardır?

Başbakan Erdoğan ne yapmak istemektedir?

Bu hadsizliğinin ve kontrolsüzlüğünün altındaki asıl neden nedir?

Başbakan'ın başkanlık sistemindeki ısrarı ve valilerin seçimle iş başına gelmesi düşüncesi aynı tornadan çıkmış teklifler olarak görülmelidir.

Bunun yanısıra Başbakan Erdoğan; "Halk % 40'ın üzerinde başkanlık sistemine olumlu bakıyor" diyerek yapılan bir araştırmayı kendisine yontmuş, iki yanlıştan bir doğru çıkarmaya yönelmiştir.

Madem halkımızın % 40'ı olumludur, o hâlde % 60'ı da başkanlık sistemine olumsuz yaklaşmaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın % 40'ı referans alarak zorlama yorum içine girmesi ve kahir ekseriyeti görmezden gelmesi özürlü demokrasi sicilini göstermesi bakımından oldukça manidardır.

Bizim açımızdan, Türkiye'nin bugünkü nazik ortamında böylesi sivrilikleri dillendirebilmek için Başbakan Erdoğan'ın şayet aklından zoru yoksa, bilincini küresel güç merkezlerine ve bölücülük karteline rehin bırakmış olması lazımdır.

Aklına estiği gibi konuşan bir Başbakan'la Türkiye hiçbir yere varamayacak ve hiçbir sorununun üstesinden gelemeyecektir.

Beklentimiz, Başbakan Erdoğan'ın ağzındaki baklayı daha fazla ıslatmadan çıkarmasıdır.

Başbakan'ı böylesine yalpalatan, ülkemizin hassasiyetleriyle oynamaya sevk eden acaba Batılı çevreler tarafından deliğe süpürülme korkusu mudur?

Başbakan'ı acele ettiren, kendisine biçilen vadenin, tanınan sürenin yaklaşmış olması mıdır?

Samimiyetle ifade etmek isterim ki, gidilen yol mantıklı ve doğru değildir.

Başbakan Erdoğan'ın, sonunu iyi hesap etmeden gündeme getirdiği uyumsuz ve uygunsuz sözleri, çelişki yumağına dönmüş mesajları kendisi ve partisi için hayırlı sonuçlar doğurmayacaktır.

Kurumuş yaprak rzgrla nasıl savruluyorsa, sel akıntısı kütüğü nasıl srklyorsa, büyük milletimizin şaşmaz ve sapmaz iradesi de BOP'uları, mzakarecileri, PKK büyüsüyle kendinden geçen bölücülük lobisini ve her nevinden kötü niyetlileri Allah'ın izniyle silip süpürecektir.

Muhterem Milletvekilleri,

Türkiye'nin meseleleri büyüktür ve hükûmet inanılması güç teşhis ve tespit hataları yapmaktadır.

Anlaşıldığı kadarıyla, malum çevreler Başbakan'a, millet ve devlet olarak yüz yüze kaldığımız sorunların ağırlık merkezini Türkiye'nin millî ve üniter yapısı olarak tercüme etmiş ve bunu yıllar içinde de kabullendirmiştir.

Bundan dolayı PKK ve İmralı'nın her dayatması her önerisi belirli kıvam ve ölçüye getirildikten sonra meşru görülmekte, karşılık bulmaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın, geçtiğimiz hafta Pakistan seyahati dönüşünde uçakta, bölücü terör örgütüne yönelik olarak; "Silahı bırakan PKK'lılar başka ülkelere gidebilir." sözü yapılan pazarlıkların hangi aşamaya geldiğini göstermesi bakımından hepimize fikir vermektedir.

CHP Genel Başkan'ının bu fikre katılması ve bugünlerde partisinden bazı bildik simaların 1930'lu yılların isyan elebaşısı eşkıya Rıza'ya iadeyi itibar girişimleri sürece paralel ilerleyen denizlik ve iş birlikçilik numunesi olarak meydandadır.

Başbakan Erdoğan'ın yabancı ülkelere gitmesini önerdiği PKK'lılarla ilgili bundan sonra aşama aşama yeni rezalet hamlelerini duyuracağını bilmek için kâhin olmaya gerek yoktur.

Biliniz ki, PKK'lıların başka bir ÷lkeye gitmelerinden bahsedilmesi, bir af kararıdır.

Normal şartlarda silahı bırakan terör örgütü mensuplarının işledikleri suçlardan dolayı yakalanarak adalet önüne çıkarılmaları ve haklarında verilecek hükme rıza göstermeleri beklenmelidir.

Bu zamana kadar kanına girdikleri şehitlerimizin hesabının sorulması, neden oldukları yıkım ve tahribatın hukuken yaptırıma bağlanması için bu, bir mecburiyet ve aynı zamanda devlet olmanın zorunluluğudur.

Analarımızın akan gözyaşının ve şehit kanlarının yerde kalmaması için PKK'lı militanların adalet önüne çıkarılması Türk devleti için şeref meselesidir.

Şereften ne anladığı belirsiz olanlar elbette bunu anlamayacaklardır.

Şimdi Başbakan Erdoğan silahı bırakan PKK'lıların başka ÷lkelere gidebileceğini ifade etmektedir.

Yani cinayet işleyenler eğer silahı bırakırlarsa ellerini kollarını sallayarak yurt dışına çıkabilecekler ve hiçbir cezai süreçle karşılaşmayacaklardır.

Demek ki, söz konusu başka ÷lkeler de belirlenmiş, bu konudaki seçenekler ve alternatifler karşılıklı olarak Kandil ile hükümet arasında gidip gelmiştir.

Değerli arkadaşlarım bu neresinden bakarsanız bakınız, bir af ilanıdır.

Başbakan'ın bu sözlerinden iki gün önce yaptığımız Meclis grup toplantımızda olacıkları tahmin etmiş ve hepinizin şahitliğinde şöyle demiştik: "Başbakan Erdoğan PKK'nın genel affına hazırdır."

Bu tespitimizden hemen sonra Başbakan bizi yalanlamamış ve kendisinden sabırla beklediğimiz mesajı sonunda vermiştir.

Çarpıtmaya, laf kalabalığına ve dolambaçlı yorumlara hiç gerek yoktur.

AKP, PKK'yı affetmek için el uzatmaktadır.

Böylesi bir zillet, böylesi bir rezalet ve bu çevredeki bir kepezelik Türk tarihinin hiçbir döneminde görülmemiş ve bu aşamaya da gelmemiştir.

Af hayaldi, gelin görün ki nihayetinde gerçek olmuştur.

AKP hükûmeti PKK'lıları affetmiştir de, bunun duyurusunu Başbakan Pakistan dönüşüne bırakmıştır.

Üzüntümüz, milletimizin bunu da yaşamasıdır

Analarımız bir kez daha ağlamış, şehitlerimizin kemikleri tekrar sızlamıştır.

AKP, PKK'ya can simidi uzatmış ve şehidin, şehedanın hakkını çiğnemiştir.

Buna herkes katlansa da biz katlanmayız; buna karşı herkes sussa da biz susmayız, susmayacağız.

Hatırlayınız, daha birkaç hafta önce, Irak Cumhurbaşkanı Talabani genel afla ilgili tavsiyeyi, 12 kötü adamdan birisi vasıtasıyla kardeşi Başbakan Erdoğan'a iletmiştir.

Öyle ki, Talabani, Barzani, Başbakan, BDP, CHP ve PKK arasında dar alanda kısa paslaşmalar sonuç vermiş ve PKK Haburcu elekten geçirilerek aklanma tüneline sokulmuştur.

Medyadaki bölücü kalemşorlar, kökeniyle ilgili itiraf da bulunarak ve dilekleriyle İmralı'ya şirin görünmeye çalışan tükenmişler, PKK'nın doğal elçisi gibi davranan alçaklar, Kandil'den vize alarak bölgede gezen ihanet uşakları elele verip ihaneti temellendirmek için her şeyi yapmışlardır.

AKP'de bunlara çanak tutmuş, ortam ve zemin hazırlamıştır.

Görülüyor ki, AKP'nin acziyeti, zavallılığı ve teslimiyetçi ruhu PKK'nın güven ve imkân limanı hâline dönüşmüştür.

Durum ve gelişmelere göre yön değiştiren, millet varlığına rakip olarak etnik kimlikleri çıkaran iktidar partisinin, suiistimal etmedik değer ters yüz etmedik ilke bırakmadığı bugünkü tabloda sabitlenmiştir.

Bölücülük tohumları AKP bahçesinde mahsul verirken, ne yazık ki millet vadisi kurumaya ve çoraklaşmaya terk edilmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın dokunulmazlıkların kaldırılmasıyla ilgili görüşleri de tamamıyla siyasi taktik mahiyetli, zaman kazanmaya yöneliktir.

Milliyetçi Hareket Partisi teröre yardım ve yataklık yapanların, terör örgütüyle arasına sınır çekemeyenlerin dokunulmazlıklarının kaldırılmasına sonuna kadar vardır ve daha önceki teklifinin de arkasındadır.

AKP, sanki özel görevli gibi aziz milletimizi etnik cendereye almakta, şizofrenik üslupla hayat damarlarını tıkamaktadır.

Gardiyan rolündeki PKK, mahkûm pozisyonundaki AKP'ye alan belirmekte, görev hatırlatması yapmakta; menfur saldırı ve tahrikleriyle iktidarı âdeta terbiye etmektedir.

Üç tane çapulcu AKP'yi sıkıştırıp dize getirmede öz güven içinde hareket edebiliyorsa, burada bir bit yeniği aranmalıdır.

AKP milletimizin bölünmesi ve ayrılması konusunda ya iktidara gelirken razı edilmiş ve bu maksatla eline tutuşturulan yol haritalarına bağlılık iradesi göstermiştir.

Ya da beceriksizliğini ve sefaletini gizleyebilmek, çürümüşlüğü ve çürüklüğünü saklayabilmek için belirli bir sürenin geçmesi ve arkasından biraz daha soygun ve talan işlerine devam edebilmek için her düşüklüğe kucak açması gerekmiştir.

Karşı karşıya bulunduğumuz tehdit dalgasına ve arkası arkasına sürece sokulan bölücü projelere bakınca bizim aklımıza üçüncü bir şık tabiatıyla gelmemektedir.

Bencil ve hasis bir iktidarın sebep olduğu vahim ülke manzarası kopuşun, parçalanışın ve çekişmenin tüm renklerini barındırmakta, tümünü muhteviyatında toplamaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın sahte çıkışları artık inandırıcılığını ve önemiyetini tamamen kaybetmiştir.

Dağda mücadele, ovada müzakere ederek terörün belinin kırılacağını, çözümün sağlanacağını zanneden bu basiret ve feraset noksanlığının, bugüne kadar yaptığı tek şey bölücülüğü şımartmak, terörü daha da yürekletirmek ve sonunda af kulvarına getirmek olmuştur.

Başbakan ve partisi bu şekilde milletimizin moral değerlerini yıkmış, metanetini ve maneviyatını sakatlamıştır.

Takdir edeceğiniz üzere, buna da kimsenin hakkı yoktur.

Durum öylesine karanlıktır ki, Başbakan Erdoğan ve partisi diklendikçe, hamaset nutuklarına bel bağladıkça ve boş atıp dolu tutmaya çalıştıkça, bir tarafından açık vermiş, tavizler peş peşe gelmiştir.

Anadilde kamu hizmeti AKP'nin aklındaki ve gündemindeki tehlikeli planlarının son halkalarından birisi olarak bir hayli dikkat çekicidir.

TBMM'de görüşülen ve açlık greviyle yeşeren ana dilde savunma hazırlıkları ve ana dilde kamu hizmeti Türkiye'yi diller çikmazına ve millî vicdanları da buhrana itecektir.

Şu ibret verici manzaraya bakınız ki, AKP Türkiye'yi dil bataklığına çekmekte, mahallî düzeydeki diller aracılığıyla Türkçe'yi erezyona uğratmaktan hiç rahatsız olmamaktadır.

Türkçe imdat çağrısı vermekte, ülkemiz dil konusunda Babil Kulesi'ne çevrilmektedir.

Türkiye hızla iki dilin resmileşeceği bir mecraya doğru sürüklenmektedir ki, bunun sonunda iki dilli, iki milletli ve iki devletli bir federasyon modelinin vasat bulması kaçınılmaz olacaktır.

Bu aynı zamanda bağımsız Kürdistan'ın ilk evresi olacağından büyük bir tehdit halidir.

AKP hükûmetinin Türkiye'yi getirdiği hazin nokta işte budur.

Demokratikleşmeyle ayrılmanın denklemi, barış sözleriyle kavganın önsözü, özgürlük çağrılarıyla Türk milletinin etaplar hâlinde etnik kimliklere dönüşü sağlanmaya çalışılmaktadır.

Ancak Milliyetçi Hareket Partisinin bunlara izin ve fırsat vermeyeceğini inşallah muhatapları yaşayarak göreceklerdir.

İkbal yolunda hakikat çizgisinden çıkanlar, mağrurluklarıyla insanlığını tüketenler; para, servet ve şöhret kapanına sıkışarak iktidar körlüğüne tutulanlar Türk milletinin ayağına pranga geçirmek ve varlığına kastetmek için izansızca çaba sarf etmelerinin bedelini kesinlikle ödeyeceklerdir.

Milliyyetçi Hareketi es geçenler, bizi yok farz edenler ne yapabileceğimizi, aziz milletimiz lehine neleri göze alabileceğimizi tahmin dahi edemeyeceklerdir.

Unutmayınız ki, kulun hesabı varsa Cenab-ı Allah'ın da bir hesabı, Milliyyetçi Hareketin de bir bildiği vardır.

Değerli Milletvekilleri,

Ülkemizin de içinde bulunduğu geniş coğrafyadaki tansiyon sürekli olarak yükselmektedir.

Komşu ülkeleri içine alan belirsizlik ve kriz döngüsü kritik bir aşamaya gelmiş ve tehlike sinyallerini artırmaya başlamıştır.

İran, Irak, Suriye, Filistin, Lübnan ve İsrail'i kapsamına alan sürtüşme ve gerilimler ihtimallerin üzerinde risklere ve olaylara gebe dir.

Bildiğiniz gibi İsrail'in Gazze'ye yönelik saldırısı 14 Kasım'da düzenlediği bir suikastla başlayarak sekiz gün boyunca vahşice sürmüş, 161 kişi hayatını kaybederken, bin 250'ye yakın kişi de yaralanmıştır.

Buradan ölen Filistinli kardeşlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyor, yaralılara ise acil şifa temenni ediyorum.

İsrail gaddarlığı, İsrail vicdansızlığı Gazze'ye füze olarak düşmüş ve bu mazlum kentte âdeta can pazarı yaşanmıştır.

Kayıplar daha fazla artmadan, Filistinli kardeşlerimizin feryatları daha da çoğalmadan ateşkesin sağlanması bizim açımızdan memnuniyet verici bulunmuştur.

Biz parti olarak, Filistin'i her zaman yakından izledik, haklı davasını yürekten savunduk.

Başbakan Erdoğan gibi Filistin'i siyasetimize malzeme yapmadık, hayal tacirliği ve umut simsarlığı yaparak altından kalkamayacağımız sözlere itibar etmedik.

Filistin davasının haklılığına samimiyetle inandık ve yardıma muhtaçların sesini duymazlıktan asla gelmedik.

1516 yılındaki Mercidabık Zaferi'nden itibaren ecdadımızın yönetimine geçen Filistin, Birinci Dünya Savaşı'na kadar kaderimiz, parçamız ve vatan toprağımız olmuştur.

Ne var ki muhterem ecdadımızın bölgeden çekilmesiyle ortaya çıkan boşluk bir türlü doldurulamadığından Filistin mahzun, Gazze öksüz, Ramallah solgun kalmıştır.

Bugün Filistin insanlığın, İslam âleminin en önemli meseleleri arasındadır.

Filistin davası haklı ve makul bir çözüme kavuşturulmadan Orta Doğu'nun sükûta ermesi, gerçek bir bahar havasına ulaşması mümkün görülmemektedir.

Bu itibarla uluslararası toplum Filistin'in sesini duymalı, beklentilerini karşılamalı ve İsrail saldırganlığına karşı tavır almalıdır.

Bunun yanında, biz hiçbir zaman hükûmete ne işin var Filistin'de veya ne arıyorsun Orta Doğu'da demedik ve demeyi de aklımızdan geçirmedik.

Zira en başta Filistin ve Orta Doğu bizim tarihi, dinî ve kardeşlik anılarımızın yaşandığı geniş bir coğrafyanın adıdır.

Ancak bizim hükûmete yaptığımız eleştirilerimizin temelinde, inandırıcılığını kaybetmesi, üstesinden gelemeyeceği vaatler vermesi ve büyük beklenti oluşturarak sonradan fos çıkması yer almaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın kontrolden çıkan sözleri her defasında yalnızca kendisini mahcup etmemekte, ülkemizin itibarını ve saygınlığını da açığa düşürmektedir.

Her yönüyle gün yüzüne çıkmıştır ki, Filistin meselesi havanda su dövmelerle çözülemeyecek, esip gürlemelerle bitirilemeyecektir.

Üstelik kuru sıkı tehditlerle İsrail düşmanlığında sınır tanımamak ister Gazze isterse de Filistin'in tümü olsun bir işe yaramayacaktır.

Başbakan Erdoğan'ın, bu zamana kadar Filistin üzerinden yürüttüğü istismar politikaları, temelsiz atışları, yersiz rest çekmeleri hiçbir işe yaramamış, İsrail saldırılarını caydıramamıştır.

Geçmişte, parti grubunu Filistin konusunda duygusal davranmayını diye uyarırken birden bire sokağın dili Başbakan'a cazip gelmiş, bir iki yerde pohpohlanmak siyasi iştahını kabartmıştır.

"One Minute" seslenişi şimdiye kadar Filistinli kardeşlerimin hayatlarında herhangi bir yapıcı ve destekleyici etki bırakmamıştır.

Sorgulamak lazımdır ki, Başbakan bu sözü kullanmıştır da Gazze ablukası bitmiş midir?

İnsani dramlar, katliamlar son bulmuş mudur?

Geçen haftaki grup toplantımızda da belirttiğim gibi, hükûmet Mavi Marmara konusundaki haklı taleplerine bile ulaşamamıştır.

İsrail hâlâ özürde direnmekte, tazminat konusunda ipe un sermektedir.

AKP hükûmeti bugüne kadar komşu coğrafyalarda hangi kalıcı başarıya ulaşmış ve milletimizin lehine hangi gelişmeleri sağlamıştır?

Türkiye dünden daha iyi bir durumda mıdır?

Dünden daha sözü geçen, daha belirleyici bir ülke midir?

İsrail-Filistin ateşkesinin sağlanmasında bile AKP hükûmeti hedeflediği gibi devreye girememiş, süreci tayin edememiş ve inisiyatif alamamıştır.

Hükûmet, Hamas ile El-Fetih bölünmesine de müdahil olmamış, bu iki grubun bir araya gelerek aynı çizgide buluşmasını yardım ve kolaylık sağlayamamıştır.

Mısır Devlet Başkanı Mursi, ABD yönlendirmesi altında silahların durmasını temin etmekte AKP'yi fersah fersah geride bırakmıştır.

İktidar zihniyeti, yandaş medyayı seferber ederek İsrail-Filistin ateşkesini lehine çevirmek ve kendisine mal etmek için ucuz ve basit yollara başvurmuşsa da işe yaramamış ve makûs skoru değiştirememiştir.

Üzülerek görüyorum ki, ülkemiz uluslararası toplum nezdinde küme düşmek üzeredir.

Başbakan Erdoğan'ın önüne gelenle kavga etmesi, mahallenin asabi ve gergin yüzü olmaya talip olması ciddiye alınmayan ve hafif görülen bir şahsiyete dönüşmesine mazeret teşkil etmiştir.

Bizim böylesi bir manzaradan dolayı sevinmemiz kesinlikle düşünülemeyecektir.

Kaybedenin Türkiye, zarar görenin milletimiz olduğunu bildiğimizden dolayı; hayal ve hüsrana bağında filizlenen dış politikanın vahim sonuçlara ulaşacağını da her şeyiyle fark ediyoruz.

"Ecdadımızın at sırtında gittiği her yere biz de gideriz, her yerle biz de ilgileniriz." diyerek çelişkilerine teselli ikramiyesi arayan Başbakan'ın, uçakla dünyayı fellik fellik dolaşması yalnızca kendi bilgi ve görgüsünü arttırmaya yaramıştır.

Şahsıma yönelik olarak da, "İslam dünyası'yla zerre kadar ilişkisi olmayan Genel Başkan" diyerek iftira ve ithamlarında sınır ve ahlak tanımayan Başbakan'a şu gerçeği hatırlatmak isterim ki;

Senin İslam dünyasıyla kurduğun ilişkinin ana fikri gizlemeye çalışsan da BOP'a aittir.

Aldığın görevi, verilen ev ödevlerini harfiyen yapmak için harcırahlı seyahatlerine 10 yıldır telaş ve hevesle kendini adanmış durumdasın.

Hamdolsun, bize kimse görev veremeyeceği gibi, kimseden talimat alacak kadar benliğimizi ve kimliğimizi kaybetmedik.

Ve Türk-İslam ülkelerine yabancıların iteklemesiyle, teşvik ve tıptışlamasıyla girecek kadar da insafımızı ve haysiyetimizi iki paralık etmedik.

Sen Kasımpaşa'da mahalle aralarında çelik çomak oynarken, bu aziz davanın mensupları Türk-İslam dünyasının derdiyle dertlendi, oraların esintiyile huzur buldu.

Merak buyurmayasın Sayın Başbakan, biz İslam ülkelerini iyi biliriz, ama sana tavsiyemiz senin de gittiğin yerlere bakman değil, oraları görmek ve kimin hesabına ne yaptığını gözden geçirmendir.

Bu kapsamda Başbakan Erdoğan'ı şiiir sevdiğini bildiğimden dolayı Ömer Hayyam'ın şu dörtlüğü üzerine de düşünmeye ve kendi payına düşen hisseyi almaya davet ediyorum:

Niceleri geldi neler istediler,

Sonunda dünyayı bırakıp gittiler,

Sen hiç gitmeyecek gibisin değil mi?

O gidenlerde hep senin gibiydiler.

Değerli Milletvekilleri,

Son günlerde Türkiye'nin NATO'dan talep ettiği füzeler haddinden fazla gündemi işgal etmiştir.

AKP hükûmeti, Suriye sınırına Patriot füzeleri yerleştirmek için NATO'ya resmen başvuruda bulunmuştur.

Gerek Başbakan Erdoğan gerekse de hükümetin ilgili bakanları füzelerin savunma amaçlı olduklarını ifade etmişlerdir.

Geçen hafta, D-8 Liderler Zirvesi için gittiği Pakistan'ın başkenti İslamabad'da; "Topraklarımız, 4.maddeye göre aynı zamanda NATO topraklarıdır." diyerek muhtemel saldırılara karşı tedbir mahiyetli önlem aldıklarını ifade eden Başbakan Erdoğan füze alımına bu şekilde kılıf bulmuştur.

Ne var ki, bu ayın ilk haftasında, yine Başbakan Erdoğan füze alımıyla ilgili sorulan bir soruya, "Füzeyi alma noktasındaki karar verici makam biziz. Benim böyle bir şeyden haberim yok. Şunu da açık söyleyeyim. Biz şu anda para ödemek suretiyle Patriot alma durumunda, düşüncesinde değiliz." sözleri tazeliğini hala muhafaza etmektedir.

Peki, kısa zaman içinde Başbakan'ın bu çark edişinin arkasındaki sır ve neden nedir?

Türkiye hangi ilave risk ve tehditlerin altına girmişti?

Bu konuda TBMM'ye mutlaka bilgi verilmeli ve güvenlikle ilgili öngörülerdeki sapmaların kaynakları açıklanmalıdır.

Şüphesiz milletimizin güvenliği ve esenliği için gerekli görülen her önlem gecikmeye ve savsaklamaya meydan bırakmadan hayata geçirilmelidir.

Sınırında bulunduğumuz Orta Doğu'nun belirsiz ve kaotik tablosuna karşı tedbir geliştirmek, muhtemel tehlikelere karşı kesin ve kararlı adımlar atmak mutlak anlamda zarurettir.

Ancak merakımız, yaklaşık iki haftalık süre içinde ne değişmiştir de, Başbakan Erdoğan aniden Patriot füzeleri için NATO'ya müracaat etmiştir?

Suriye'deki füze rampaları Türkiye'yi mi çevrilmiştir?

Cumhurbaşkanı Sayın Gül'ün füzelerle ilgili endişesi haklı mı çıkmıştır?

Ülkemiz kimyasal başlıklı füzelerin hedefinde midir?

Bizi fazlaca düşündüren kuşku, Suriye'nin yanında, Patriot füzelerinin İsrail'in savunması ve perdelenmesi amacıyla alınıp alınmadığı hususudur.

Füzeye ilgili ülkemize Rusya'dan anlamsız uyarı mesajları gelmesi, İran Meclis Başkanı'nın apar topar ülkemize gelerek rahatsızlıklarını Başbakan Erdoğan'a birinci elden iletmesi ve Aşura Gününde İsrail'i hedef alan açıklamaları şüphelerimizi artıran gelişmelerden bazılarıdır.

Parti olarak asıl meselemiz Türk milletinin hangi tehdit ve muhtemel saldırılara uğrayabileceği hususudur.

AKP hükûmeti buna cevap vermeli ve boşlukta kalan yanları açıklığa kavuşturmalıdır.

Son olarak bu haftaki konuşmama son vermeden önce, Irak Merkezî Yönetimi ile peşmerge yönetimi arasında tırmanan gerginliğin savaş sınırına yaklaşmasını tasvip etmediğimizi söylemek istiyorum.

Kabul edilmelidir ki, AKP hükûmetinin, Maliki yönetimiyle sürtüşmesi Türkiye'nin güvenliği ve istikrarı açısından telafisi zor olacak handikaplara yol açabilecektir.

Bizim için Irak'ın toprak bütünlüğü mutlaka korunmalı ve savunulmalıdır.

Peşmerge ile Merkezî Yönetim'in Kerkük üzerinde paylaşım kavgası vermesi, aralarındaki hizbin yükselmesi Türkmen kardeşlerimizin varlığı ve birliği açısından sıkıntı ve endişe vericidir.

Kerkük'teki Türkmen kardeşlerimizin malına, canına ve dokunulmaz haklarına zarar verebilecek her adım bizim nefret ve tepkimizle tanışacaktır.

Gazze'ye gösterdiği ilginin yarısını Kerkük'e çevirmesini beklediğimiz hükûmet, Türkmen kardeşlerimizi kaderine ve yalnızlığa terk etmemeli ve Türkmen illerinin sorunlarını her platformda gündeme taşımalıdır.

AKP hükûmeti, Irak politikasını gözden geçirerek Barzani üzerinden yürüttüğü diyalog ve temas sürecini yeniden

yorumlamalı, Irak Türkmenlerinin haklarına zarar verilmesine engel olmalıdır.

Gazze ve Suriye hususunda Birleşmiş Milletlere atıp tutan Başbakan, yüreği yetiyorsa, samimiyeti varsa, insafı kaldıysa Kerkük ve Irak Türkmenleri için de aynı duyarlılığı sergilemeli, aynı çabayı göstermelidir.

Biz bunu bekliyoruz, bunu istiyoruz.

Gazze'de ağlayanlar umarım Kerkük'ü gülerek seyretmeyeceklerdir.

Çünkü Kerkük ağlarsa Türklük ağlar, Türkiye ağıt yakar, Türk coğrafyasının ahı arşa varır.

Milletimizin de buna dayanması ve katlanması hiçbir şart altında söz konusu olmayacaktır.

Kerkük gözbebeğimiz, umudumuz, hasretimiz, gönlümüzdeki çolpandır, hep de böyle kalacaktır.

Bu düşüncelerle, siz değerli milletvekili arkadaşlarıma ve sayın misafirlere başarılarla dolu bir hafta geçirmenizi diliyor, hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

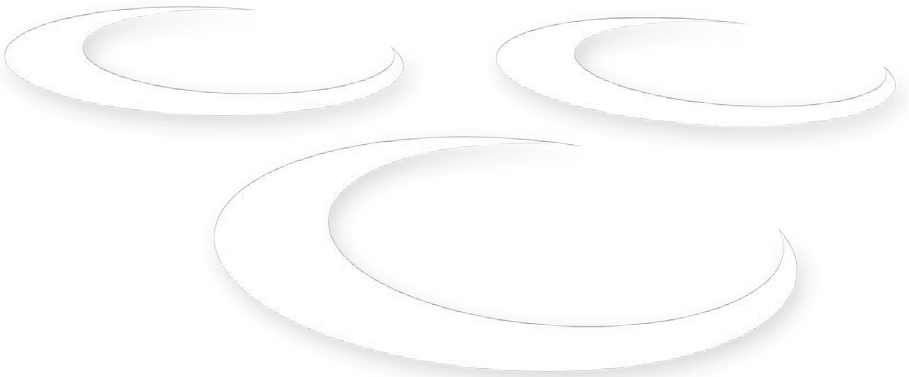
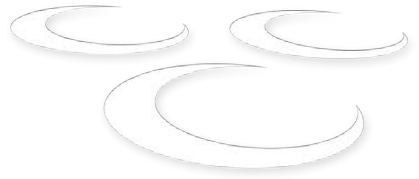
SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP KONUŞMALARINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Misafirler,

Sayın Basın Mensupları

Bu haftaki Meclis grup toplantımızın başında hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Bir milletin huzuru, bir ülkenin gelişmişlik düzeyi en başta, toplumsal adaletin etkin çalışmasına, gelirin dengeli dağılımına, sosyal yardım ve gözetim kanallarının açık olmasına bağlıdır.

Toplumsal iş birliği kompozisyonuna aktif olarak iştirak eden eşit, saygın ve özgür fertlerin; herhangi bir ayrımcılık, dışlayıcılık veya farklılık ağına takılmadan sunulan her türlü kamusal imkânlardan istifade etmeleri sosyal ve siyasal bütünlük için çok önemlidir.

Müşterek hedeflerde buluşmanın, ortak gayelerde birleşmenin, geçmişteki beraberlikleri geleceğe taşıma heyecanın kaynağı bu bütünlükte saklıdır.

Sağlıklı toplum yapısı, istikrarlı devlet nizamı, mutlu millet hayatı her şeyden önce insanımızın müreffeh ve kendi kendine yeter hâle gelmesiyle doğru orantılıdır.

Bunun için sosyal, ekonomik ve siyasal temelli noksanlıkların giderilmesi, makul ve kabul edilebilir sınırlara çekilmesi lazımdır.

Her insanımızın fırsat eşitliği kapsamında, imkân ve kaynaklara hakkaniyet dairesinde ulaşabilmesi birçok sorunun bertaraf edilmesine doğal olarak katkı sağlayacaktır.

Ancak bazı durumlar, bazı insani hâller vardır ki, bunlarla başa çıkabilmek, bunların neden olduğu eşitsizlikleri kapatabilmek için müdahil ve müdahaleci olmak mutlaka gereklidir.

Engelli olmak yalnızca bunlardan birisi ve başlıcasıdır.

Dün idrak ettiğimiz 3 Aralık Dünya Engelliler Günü engellilik ve engelliler üzerinde hepimize derinlemesine düşünme fırsatı vermiştir.

Elbette engellilerin hatırlanması, onların sorun ve beklentilerinin konuşulması yılın bir gününe sıkıştırılmamalıdır.

Şu kadarını söylemeyim ki, bir insanın engelli olması onun bir eksikliği ve handikabı olarak görülmemelidir.

Engelli olmanın ortaya çıkardığı olumsuzluklara teslim olmak, bunlara göz göre göre kayıtsız kalmak hiçbir şekilde doğru ve ahlaki değildir.

Bize göre asıl engel, engelliye dikkate almamak, engeliyle birlikte yaşama mücadelesi verenleri görmezden gelmektir.

Engellilerin millet ve devlet hayatına yaptıkları ve yapacakları olumlu katkıların her zaman farkında olarak, layık oldukları ilgi ve yakınlığı göstermek sosyal denge ve insani sorumluluk bakımından muhakkak ki elzemdir.

Doğuştan yâda sonradan herhangi bir nedenle bedensel, zihinsel, ruhsal, duysal ve sosyal yeteneklerini kaybeden birisinin toplum hayatına uyum sağlama ve günlük ihtiyaçlarını karşılama güçlükleri hepimizin bir meselesi olmalıdır.

Konuşmamın başında temas ettiğim toplumsal adalet bir nebze de olsa bu şekilde tesis edilecektir.

Engeli olan, engeliyle soluk alıp veren bir kişinin, sırf bu özelliğinden dolayı ayrımcılığa maruz kalması evvela insanlık onuruyla bağdaşmayacak, insanlık değerleriyle örtüşmeyecektir.

Bunun önüne geçebilmek için engellilerin insan olmaktan kaynaklanan hakları güçlendirilerek koruma altına alınmalıdır.

Biliyoruz ki, Türkiye'de milyonlarca engelli kardeşimiz, birçok güçlüğe rağmen ayakta kalma ve hayata tutunma kavgası vermektedir.

Bu saygıyı ziyadesiyle hak eden azmi buradan takdirle karşıladığımı ifade etmek istiyorum.

Ne var ki, engelli vatandaşlarımızın toplumsal sisteme eşit bireyler olarak katılmalarının önündeki mâniler hâlâ devam etmektedir.

Muhatap kaldıkları insan hakları ihlalleri henüz bütünüyle yok edilmemiştir.

Engelli kadınlarımızın, engeli bulunan kızlarımızın hem ev içinde hem de ev dışında şiddete, istismara, baskıya, ihmale, ihmalkâr ve kötü muamelelere çaresizce katlanmak zorunda kalmaları skandal düzeyde halen sürmektedir.

Medya vasıtasıyla şahit olduğumuz bu utanç tablosu ve üzüntü verici hadiseler hükûmet için ikaz edici olmalıdır.

Bir insana herhangi bir yetersizliğinden yararlanarak şiddet uygulamak alçaklığın ve ahlaksızlığın en kesif örneğidir.

Böylesi rezillerin, insanlığı iflas etmiş kişiliklerin vicdanları her yönüyle engelledir ki, bunun da tedavisi kesinlikle bulunmamaktadır.

Engelli kardeşlerimizin sorunlarının giderilmesi, kabaran beklentilerinin karşılanması AKP hükûmetinin en belirgin hedefi olmalıdır.

Kendi seçimlerini yapma özgürlüğü de dâhil olmak üzere, engelli kardeşlerimizin bireysel varlıklarının ve bağımsızlıklarının önemi hâlâ dar ve güdük zihinlerde kabullenilememiştir.

Bu kardeşlerimiz rahat bir nefes almadan, önlerine dikilen çeşitli engeller kaldırılmadan gelişmişlikten ve huzurdan bahsetmek suya yazı yazmak manasına gelecektir.

Elbette engelli kardeşlerimizle ilgili yapılan çalışmaları ve değerli hizmetleri yok farz etmemiz mümkün değildir.

Anayasa değişikliğiyle, engelli kardeşlerimize getirilen pozitif ayrımcılık, engellilerimizin istihdamı, sosyal hayata etkin katılmaları ve eğitimleri konusundaki düzenlemeler,

yeterli olmasa da, 2011 yılında kamu ve özel sektördeki engelli istihdamının 38 bin 349'a ulaşması olumludur.

Sayıları 100'e yaklaşan Engelsiz Yaşam Merkezleri ile engelli kardeşlerimize evlerinde veya özel bakım ünitelerinde sunulan hizmetlerin devlet tarafından üstlenilmesi sevindirici adımlar arasındadır.

Bunların daha artması ve yaygınlaşması kesin olarak sağlanmalıdır.

Üstelik engelli mevzuatında yapılması gündemde olan değişiklikler de yerindedir.

Fakat bunlarla yetinecek, bunlarla avunacak hâlimiz olmadığını da AKP zihniyeti iyi bilmelidir.

Kamu kurumlarında, istihdam için ayrılan % 4'lük engelli kontenjanına riayet edilmediği, bu orana uyulmadığı gelişmelerden anlaşılmaktadır.

Bunun yanında, engelli kardeşlerimize yönelik çabaları, yapılması zaten gerekli olan çalışmaları lütuf gibi gösteren iktidar uyanıklığını da hasbi bir duruş olarak görmediğimizi yeri gelmişken söylemek istiyorum.

Gerek Parti Programı'mızda, gerekse de 2011 Seçim Beyannamemizde, engelli kardeşlerimizle ilgili öneri ve düşüncelerimizi ayrıntılarıyla gündeme getirmiştik.

Bizim için, engellilerimizin toplumla bütünleşerek, başkalarının yardımına muhtaç olmadan hayatlarını idame ettirebilmeleri, eğitimlerine ve sosyal yaşantılarına normal olarak devam

edebilmeleri için fiziki ve sosyal çevrenin oluşturduğu engellerin kaldırılması son derece ehemmiyet arz etmektedir

Bunun için gerekli altyapı ve teknolojik imkânların artırılarak, imar mevzuatının engelli kardeşlerimizle ilgili hükümleri etkin olarak uygulanmalıdır.

Ve temel hak ve özgürlüklerinden tam yararlanmalarını teşvike yönelik gayretlere cinsiyet eşitliği perspektifinin de eklenmesi bizim düşüncelerimiz arasındadır.

Engellilerimizin çoğunluğu yoksulluk şartlarında yaşadığından, bu olumsuzluğun üzerlerindeki derin izlerini azaltmak maksadıyla tedbir geliştirmek, sosyal yardım ve dayanışma eğilimlerini artırmak aciliyeti olan bir konudur.

Biz parti olarak engelli kardeşlerimizin lehine olacak her kararın her uygulamanın ve her iyi niyetin yanında duracağımızı bu vesileyle bir kez daha bildirmekte fayda görüyorum.

Hepimizin bir engelli adayı olduğu gerçeğinden yola çıkarak engelliliğin neden olduğu problemleri çözmek ve engelli kardeşlerimize sevgi ve ilgiyle yaklaşmak aynı zamanda insani ve aynı zamanda da İslami bir tutum olacaktır.

Buradan yurdumun her köşesindeki engelli kardeşlerimi en içten duygularımla selamlıyor, hepsine sevgi ve saygılarımı sunuyor, bizim için önemlerinin çok büyük olduğunu vurgulamak istiyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Türk kadınının seçme ve seçilme hakkını elde edişinin 78'nci yıl dönümü yarın gururla kutlayacağız.

5 Aralık 1934 tarihinde alınan bir kararla kadınlara siyaset yapma ve siyasal karar süreçlerine katılma hakkı tanınması demokrasi kültürünün kurumsallaşması ve demokrasi bilincinin yaygınlaşması açısından eşsiz fırsatlar sağlamıştır.

Türk kadının birçok Avrupa ülkesinden daha erken bir dönemde seçme ve seçilme hakkına ulaşması her yönüyle büyük bir kazançtır.

Avrupa Birliği ülkelerinden Fransa'nın 1944, İtalya'nın 1946 ve İsviçre'nin de 1971 tarihinde bu hakkı kadınlara vermesi dikkate alındığında, Türk Cumhuriyeti'nin 11.yılındaki demokratik miladın farkı daha iyi anlaşılabilecektir.

İnsanlık tarihine kabaca göz attığımızda bile, kadınların seçme ve seçilme hakkına kavuşmasının ne kadar zorlu ve ne denli çetin aşamalardan geçtiğini net olarak görebilmemiz mümkündür.

Kadınlara ilk defa seçme hakkının 1893 tarihinde Yeni Zelenda'da verildiğini; hem seçme hem de seçilme hakkının da ilk kez 1906 yılında Finlandiya'da tanındığını göz önüne aldığımızda, geldiğimiz bugünkü seviyenin önemi daha iyi fark edilebilecektir.

Millî mücadele'yi yürüten ve Cumhuriyet'i kuran kadro, Samsun'dan Ankara'ya kadar gösterilen olağanüstü ve hayranlık verici mücadelede demokratik temsilin her zaman şuurunda

olmuş, izleyen yıllarda bunun önemine artan bir biçimde inanmıştır.

Bu yüzden Cumhuriyet'in kuruluşundan 7 yıl sonra Türk kadını belediye seçimlerine katılma hakkını elde etmiştir.

Türk milletin bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde yeri doldurulamayacak bir misyon üstlenen, sembolleşen fedakârlıklarıyla gönüllere taht kuran kadınlarımızın 5 Aralık 1934 tarihinde milletvekili seçme ve seçilme imkânını elde etmesi zamanın şartları bakımından muazzam bir gelişmedir.

Böylelikle sadece yönetilen değil yöneten, yönlendiren ve yön veren bir konuma çıkan kadınlar Türk siyasetine incelik, nezaket ve değer katmıştır.

Bu tarihî adım ve karara sevinsek de kadınların geçmişte cinsiyet ayrımcılığına uğramaları, insan olmalarından kaynaklanan haklarına gecikmeyle ulaşmaları gayet tabii çok düşündürücüdür.

Bilhassa muhterem ecdadımızın kadına verdiği kıymetin, kadını ön plana alan yaklaşımlarının, devlet ve toplum hayatına dâhil etme konusundaki ısrarlarının unutulduğu, ikinci plana itildiği dönemler ne yazık ki yaşanmıştır.

Bu itibarla Türk kadınına layık olduğu siyasal haklarının daha fazla bekletilmeden verilmesi bir yönüyle ertelenmiş ve hasıraltı edilmiş insani itibarının iadesi olarak da görülmelidir.

Geçmişte yeri gelince cephelere mermi taşıyan, yeri gelince silah tutan, yeri gelince de evinde annelik yapan ve üretim

sürecine aktif olarak katılan kadınlarımızın içinde yaşadığı ülkeyle ilgili karar ve tercihlerde bulunmaları en tabii haklarıdır.

Bu açıdan kadınlarımızın seçme ve seçilme imkânına kavuşması Türk demokrasisi için bir dönüm noktasını teşkil etmiştir.

Sadece buna bakarak kadınlarımızın sorunlarının çözüldüğünü iddia etmek mümkün değildir.

Ne acıdır ki, hâlâ kadınlarımız şiddet kurbanı olmaya devam etmektedir.

Farklı sebeplere dayalı şiddet ve cinayet haberlerinin arkası bir türlü kesilmemektedir.

Her gün gazete ve televizyonlarda ya bir ölüm haberi ya da bir tecavüz vakasına rastlanmaktadır.

TBMM'de 8 Mart 2012 tarihinde kabul edilen ve 20 Mart 2012 tarihinde Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren, bizim de destek verdiğimiz; "Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun"un pratikte henüz caydırıcı olamadığı anlaşılmaktadır.

Bu çağda, böylesi bir insanlık zamanında kadınları hedefine alan saldırganlıklara, canice girişimlere, gözü dönmüşlüklerle şahit olmak son derece kaygı vericidir.

Kadınlara yönelmiş her türlü nefret, şiddet ve öfke dalgası lanetlenmeye müstahak olup, asla cezasız ve karşılıksız bırakılmamalıdır.

Zira bu meyanda işlenen suçlarda azalma olmadan, kadınlar emniyetli hâle gelmeden, şiddet haberleri kesilmeden gelişmiş ve kalkınmış bir ülkeden bahsedilemeyecektir.

Kadınlarımızın sosyal, ekonomik ve siyasal alandaki belirleyiciliği olması gereken düzeye çıkarılmadan güçlü, istikrarlı ve sözü dinlenen bir Türkiye tablosuna ulaşmak imkânsızdır.

Kadınlar yalnızca belirli zamanlarda hatırlanmamalı, belirli tarihlerde sorunlarına kafa yorulmamalıdır.

Artık günümüz, cinsiyet farklılığının inceldiği, insan olmanın her şeyin önüne geçtiği bir döneme doğru hızla gitmektedir.

Nitekim doğal ve doğru olanı da budur.

Kadın hakkını bir insanlık onuru şeklinde görmeden, kadınları toplumun saygın ve eşit üyeleri olarak kabul etmeden ve her alanda kadın elini, kadın varlığını hissetmeden ileriye gitmek hayalden öte bir anlam taşımayacaktır.

İnanıyorum ki, Türkiye'nin geleceği kadınlarımızın üstleneceği yapıcı role, verecekleri değerli çalışmalara yakından bağlıdır.

Bu itibarla parti olarak her zaman kadınlarımızın yanındayız, her şart altında Türk kadının hak ve hukukunu savunmaya kararlıyız.

Siyasetten ticarete, sanattan spora, sosyal hayattan kültürel alanlara kadar kadınların var olan sorunları çözülmeli ve hak ettikleri toplumsal statüye ulaşmaları sağlanmalıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi bunun için her yardım ve desteği verecek, sorumlu ve duyarlı hareket etmeyi hevesle sürdürecektir.

Bu düşüncelerle Türk kadınına seçme ve seçilme hakkının 78.yıl dönümünde, aramızda bulunan hanımefendiler başta olmak üzere, ülkemizin her tarafındaki kadınlarımızı kutluyor, hepsine sağlık, mutluluk ve esenlik içinde geçecek bir ömür diliyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

“İyi şeyler olacak.” denilerek üç yılı aşkın süredir atılan yapay adımların, samimiyetsiz çıkışların, bereketsiz tekliflerin geldiği noktada iyi şeylerden söz etmek mümkün değildir.

Görülmektedir ki,

- Biteceği söylenen terör azmıştır.
- Kandil kadrolarına şehir teröristleri dâhil olmuştur.
- Kardeşliğimiz ağır hasar almıştır.
- Habur, Oslo ve İmralı üçgeninde taviz ve teslimiyet resmileşmiştir.
- Analar ağlamasının propagandası çökmüştür.
- Önce “demokratik açılım” ve arkasından “millî birlik ve kardeşlik” olarak isimlendirilen yıkım projesi ayrışma ve husumet doğurmuştur.

• PKK talepleri bir bir cevaplanmış, bölücülük dirilmiş ve canlanmışır.

• Şehitler gelmeye, ocaklar kararmaya, feryatlar yükselmeye devam etmiştir.

Ve bunların hiçbirisi ne müjdelenecek iyi bir şeydir, ne de sözde fırsat yılı ilan edilen 2009 yılındaki rezaletlerin ve sonraki yılların üstünü örtmeye yetecektir.

İmralı canisi ile hükûmet arasındaki kanlı, barutlu, taşlı sopalı pazarlıklar Başbakan Erdoğan ve hükûmetinin maskesini düşürmüş ve aziz milletimiz acı gerçeklerle ve sorumlularıyla üst üste tanışmıştır.

Adalet ve Kalkınma Partisi;

• Hâlâ Habur'u kutsamakta, Habur'daki terörist teslim törenlerini özlemektedir.

• Hâlâ kanın durmasını müzakereye bağlamakta, İmralı'dan himmet beklemektedir.

• Hâlâ Kandil'in tehditlerine, terör örgütü mensuplarının küstahlıklarına kulaklarını tıkamaktadır.

AKP için İmralı çözüm adresi, peşmerge reisi tek müttefiktir.

Şu ıkkelliğe bakınız ki, terör örgütünün diklenmeleri, canilerin şımarıklıkları sürekli alttan alınmaktadır.

Ama konu şehit yakınları olduğunda AKP ceberut kesilmekte, sertlikte sınır tanımamaktadır.

Geçtiğimiz günlerde, bir Başbakan Yardımcısının, 5 Eylül 2012 tarihinde, Afyonkarahisar'da meydana gelen mühimmat deposu patlamasında kaybettiğimiz aziz şehidimiz Tolga Taştan'ın muhterem annesine yönelik üslubu bunu bir kez daha ortaya koymuştur.

Şehidimizin annesi muhterem Zekine Taştan Hanımefendi'nin Başbakan Yardımcısı tarafından terslenmesi, şehit anasına saygısızlığın ve vicdansızlığın suçüstü halidir.

PKK'ya ağlayan, şehit analarını azarlayan bu kalpsizliğin bize göre hiçbir bahanesi olamayacaktır.

Açlık grevine girenlere merhamet abidesi kesilen, ölen teröristlere ağlamayanları insanlıktan çıkaran çürümüş emniyet müdürüne destek veren söz konusu Başbakan Yardımcısı'nın, şehit analarını hakir görmesi kendi seviye ve seciyesindeki düşüklüğün net delilidir.

Bu zihniyet sahipleri; Ermeni'ye ağlar, Rum'a ağıt yakar, işgalciye el sallar, hainlere umut sağlar da; ama sıra şehitlerimize, askerlerimize ve polislerimize geldiğinde vicdanlarını Kandil basmasıyla sarmalamaktan katiyen kaçınmazlar.

PKK'ya ve kanlı eylemlerine ses çıkaramayanların, hıncını ve öfkesini şehit yakınlarına yöneltmeleri neresinden bakarsak bakalım zalimlik olduğu kadar da patolojik vakadır.

Şehitleri, birkaç Mehmet diyerek küçümseyen, onların emanetlerine sudan sebeplerle kızanların olsa olsa ya duygularında bir bulanıklık veya niyetlerinde bir sakatlık olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Diziyle itişen, tiyatroyla cebelleşen, sanatçıyla çekişen, sporcuyla tartışan, öğrenciyle ters düşen ve gazeteciyle uğraşan; ama teröristlerle sözleşen ve söz kesen Başbakan Erdoğan ve işbirlikçilerinin son olaylar karşısında foyası iyice açığa çıkmıştır.

Bu zihniyet otoriter heveslerin girdabına kapılmış, demokrasinin yolundan dönmeyecek şekilde sapmıştır.

Koltuk hırsı, mevki merakı, iktidarda kalma tutkusu kural, insaf ve vicdan inkârına kadar varmıştır.

AKP'nin Türkiye'nin hayrına, milletimizin faydasına yapacağı katkı ve vereceği hizmet çoktan bitmiştir.

Bu iktidar yanılmış, yozlaşmış ve sorunlar karşısında yenilmiştir.

Bu iktidar çürümüş, küflenmiş ve eskimıştır.

Bu iktidar geriye gitmeye, beraberinde de ümitleri heba etmeye başlamıştır.

- Terörle mücadelede sınıfta kalan AKP hükûmetidir.
- Dış politikada çuvallayan AKP hükûmetidir.
- Düşmanı dost sayan, şehitleri kelleyle bir gören, isyancılarla aynı anlayıştan gıdalanan AKP hükûmetidir.
- Ekonomide sanal başarılarla oyalanan, yoksulu kullanan, varlıklıyı havalara kaldıran AKP hükûmetidir.

- Millî ve manevi değerlerimize hücum eden AKP hükûmetidir.
- Demokrasiye bıçak vuran, özgürlükleri gerçek anlamından soyutlayan, hukuku tarafgirliğe mahkûm eden AKP hükûmetidir.

Ülkemizin biriken meseleleri, yığılan sorun başlıkları umur-samazlığın mahzenine bu siyaset ekolü tarafından bırakılmıştır.

Buna karşılık Başbakan'ın bireysel hedefleri, menfaat arayışları her şeyin önüne geçmiştir.

Parlamentar yapının zenginlikleriyle iktidar olan Başbakan ve partisinin, mevcut sistemi başkanlık modeliyle değiştirme iştah ve inatları anormal bir seviyeye gelmiştir.

Türkiye'nin kaderi âdeta Başbakan Erdoğan'a bağlanmıştır.

Türk milletinin sanki Başbakan Erdoğan'dan başka şansı ve seçeneği kalmamıştır.

Varsa da yoksa da bu siyaset simasının ne olacağı, hangi makam ve sistemle istismarlarını sürdüreceği konusu her meselinin üzerine çıkmıştır.

AKP tarafından kasım ayının ilk haftası TBMM Anayasa Uzlaşma Komisyonuna sunulan başkanlık sistemi teklifi demokrasi vasıtasıyla tek adamlığın ön hazırlığı olarak kabul edilmelidir.

Zira söz konusu sistemin gündeme taşınan özelliklerine baktığımızda başka bir yorum yapma ihtimalimiz gerçekten de bulunmamaktadır.

Öyle ki, önerilen sistem, başkanlık modelinin aslına ve ruhuna aykırılıklarla doludur.

Birinci olarak, AKP'nin projelendirdiği bu modelde, başkana genel siyasetin yürütülmesinde ihtiyaç duyduğu konularla ilgili başkanlık kararnamesi çıkarma yetkisi verilmektedir ki, bu da çok ciddi sorunlara yol açabilecektir.

Mesela ABD başkanlarına, Kongreyi anlamsız ve fonksiyonsuz kilacak kararname çıkarma yetkisi verilmemiştir.

Bunun tek istinası ise Latin Amerika ülkelerindeki yönetim modelleridir.

İkinci olarak, AKP'nin başkanlık sistemi düşüncesinde, başkan büyükelçileri, yüksek mahkeme üyelerini atama yetkisine TBMM'ye takılmadan sahip olacaktır.

Üçüncü olarak ise, başkanın parlamentoyu hiçbir gerekçe yokken feshetmesi söz konusudur.

Şayet Başbakan Erdoğan başkanlık makamına oturursa, istediği an ve fırsatta seçimleri yenilemeye karar verebilecektir.

AKP'nin başkanlık sisteminden maksadı demokrasi veya yönetimde etkinlik ve verimlik değildir.

Buradaki gizli niyet ve amaç yönetim modeli adı altında rejim değişikliğidir.

Başbakan Erdoğan, meşruti monarşinin tekrar kurulmasını ve kendisini de seçilmiş sultan olmasını beklemekte ve bunun için gayret göstermektedir.

Türkiye Cumhuriyeti 89 yıl sonra eskiye, geriye ve denenmişe kafayı takan bir maceraperest müsrif siyasetçi tarafından tehdit edilmektedir.

Sormak lazımdır ki, parlamenter sistemin neyi ve hangi yönü Başbakan'ı rahatsız etmektedir?

Kendisi aziz milletimizden bu zamana kadar ne istemiştir de alamamış, neyi ummuştur da elde edememiştir?

Türkiye, Başbakan'ın fantezi fikirlerine, çelişkilere saplanan ucube önerilerine Allah'ın izniyle bırakılmayacaktır.

Millî iradenin asıl sahibi büyük milletimiz, 29 Ekim 1923 tarihinde kararını değiştirmeyecek şekilde ve meydanlardaki kahramanlıklarla birlikte vermiştir.

Bundan da Başbakan'a rağmen dönüş yoktur.

Bugünkü şartlarda parlamenter sistemin devamı; geliştirilerek, temellendirilerek sürdürülmesi bize göre en sağlıklı, mantıklı ve çıkar yoldur.

Farklı yönetim modellerine bel bağlayanlar, şüphesiz önce buğulanmış zihniyetlerini gözden geçirmeli ve aldıkları emanete ihanet etmekten biraz gururları varsa vazgeçmelidirler.

Muhterem Milletvekilleri,

Milli Eğitim Bakanlığına bağlı okul öğrencilerinin kılık ve kıyafetlerinin yeniden yapılandırılması ve bu mesele üzerinde tartışmaların yoğunlaşması gündemin bir diğer konu başlığı olmuştur.

Elbette okullarda tek tip kıyafet uygulamasına son vermek, kıyafet serbestliğine geçmek anlaşılabilir ve kabul edilebilir bir karardır.

Ne var ki, 27 Kasım 2012 tarihinde yayımlanan yeni yönetmeliğin doğuracağı bazı sakıncaları ve olumsuzlukları ihmal etmemek siyasi sorumluluk taşıyan iktidarın öncelikli görevleri arasındadır.

Ülkemizde gelir dağılımındaki eşitsizliğin ileri düzeyde bulunduğu, herkesin aynı imkânlara sahip olmadığı göz önüne alındığında, okul çağındaki evlatlarımız arasındaki farklılığın daha da belirmesi birçok sosyal soruna davetiye çıkaracaktır.

Önlüğün çıkması, tek tip giyim kıstasının kaldırılması aileler arasındaki maddi ve fiziki uçurumların çocuklara yansımaya zemin hazırlayacaktır.

Özellikle, dar gelirli ailelerin çocukları, daha iyi bir duruma sahip ailelerin çocuklarına özenecek; kıskançlık, kompleks ve eziklik duyguları maalesef ortaya çıkabilecektir.

Bu da yeni açmazların, yeni sorunların yeşermesine kaynaklık edecektir.

Bu itibarla, kıyafet serbestliğinin kutuplaşmalara, sosyal yaralara sebebiyet vermemesine özen ve dikkat gösterilmelidir.

Yetişme çağındaki evlatlarımızın hem bedenlen, hem de zihnen tam ve sağlıklı olmaları öncelikli olarak ele alınmalı, ekonomik ve sosyal eşitsizlikler mümkün mertebe törpülenmelidir.

Bir kişinin toplum yapısı içinde öğrenci olduğunun anlaşılabilmesini temin etmek ve belirsizlikleri gidermek için lazım gelen önlemleri almak bizim için önemli bir husustur.

İmam hatiplerde okuyan ve diğer ortaokul ve liselerde seçmeli Kur'an-ı Kerim derslerini alan kız öğrencilerimizin başlarını örtmelerini insani ve İslami açıdan en tabii hakları olarak gördüğümüzü ifade etmeyi yararlı görüyorum.

Bazı çevrelerin ise başörtüsü üzerinden yürüttüğü içi boş polemiklerini, aslı astarı olmayan uydurmalarını, korku pompalamaya çalışan işgüzarlıklarını kötü niyetlilik olarak değerlendiriyoruz.

Şu tesadüfe bakınız ki, bir tarafta, yayımlanan yönetmelikle başörtüsünün yasaklandığını iddia edenler, diğer tarafta ise başörtüsünün önünün açıldığını söyleyenler aynı körlükte buluşmuş, beslendikleri karşıtlıkların tekrar alevlenmesini, cephelerin yeniden keskinleşmesini en ufak utanma emaresi göstermeden beklemişlerdir.

Bunların, işin aslında birbirleriyle al takke ver külâh içinde oldukları, yıllarca iki kutba çekilerek ülkemizin kuyusunu kazmaya giriştikleri sağduyu sahibi herkesin bildiği gerçekler arasındadır.

Laiklikten geçinenlerle, maneviyat karaborsacılığına soyunanlar can havliyle her fırsatı kullanmaya, her hassasiyeti kaşımaya çalışmışlardır.

Çok şükür şapka düşmüş, kel görünmüştür.

Bunların kaynağı kurumuş, çırpınışları ve çağrıları fayda etmemiştir.

Önce gömleği, şimdi de önlüğü çıkaran AKP zihniyeti, bu cepheleşmeyi hem tetiklemiş hem de bundan sonuna kadar istifade etmiştir.

Dileğimiz okullardaki yeni kıyafet düzenlemesinin bildik ve malum gerginliklere konu olmadan uygulanması ve gelecek kuşağın gelişme ve öğrenme sürecine ket vurmamasıdır.

Değerli Milletvekilleri,

Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda 29 Kasım tarihinde yapılan tarihî nitelikli oylamada Filistin gözlemci devlet statüsünü kazanmıştır.

138 üye ülkenin oyuyla elde edilen bu yeni durumun Filistinli kardeşlerimize hayırlı olmasını temenni ediyorum.

Filistin'in tam olarak tanınması, Filistin'in uluslararası toplum nezdindeki hak ve beklentilerinin karşılanması yolunda bu gelişme sevindirici ve kayda değerdir.

Topraklarının sınırları net olmasa da önemli bir kısmı İsrail işgali altında bulunsa da Filistin zımnen devlet olarak kabullenilmiş ve teyit edilmiştir.

Şu ana kadar yapılan duaların, dökülen kanların, vazgeçmeyen mücadele disiplininin yavaş yavaş meyvesini vermesi tek ve yegâne olarak Filistin'in zaferidir, Filistin'in başarısıdır.

Ne var ki, Filistin'le ilgili olumlu gelişmeyi kendi hanesine yazmaya çalışan AKP zihniyetinin, konuyu iç siyaset malzemesi yaparak istismara kalkışması dürüst ve tutarlı bir tavır olmamıştır.

Bilinsin ki, Filistin'in başarısı Filistin halkına aittir.

Mazlumların direnişi, Gazze'nin gözyaşları, Nablus'un hüznüleri, Cenin'in yürek atışları Filistin'in umutlarına dayanak ve destek olmuş, sonunda da önemli bir eşik aşılmıştır.

Filistin'e uluslararası camia daha fazla tepkisiz kalamamıştır.

Filistin'in çılgılığına insanlık âlemi daha fazla sessiz duramamıştır.

Bu yeni statüyle Filistin davası dünya kamuoyuna daha iyi anlatılabilecek ve daha etkili bir şekilde savunulabilecektir.

Bundan sonra, Filistin, Uluslararası Ceza Mahkemesi üyeliğiyle, Batı Şeria ve Gazze'deki insan hakları ihlallerinin, işgal ve cinayetlerin peşine hukuken de düşecek ve çiğnenen haklarının arayışında olacaktır.

İnşallah Filistinli kardeşlerim, bağımsızlıklarına ve toprak bütünlüklerine tam olarak ulaşırlar, dünyadaki saygın yerlerini böylelikle alırlar.

Bizim kalbimiz Filistinli kardeşlerimiz için atacaktır.

Desteğimiz, dayanışmamız ve niyazlarımız Filistin'e yönelik olacaktır.

Beklentim odur ki, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin de sorunları uluslararası toplumun gündemine tam olarak

getirilmeli ve Filistinle beraber hak ve talepleri karşılanarak uluslararası sistemde tanınması sağlanmalıdır.

Değerli Milletvekilleri,

Ülkemizde demokrasiye müdahale eden tüm darbe ve muhtıralar ile demokrasiyi işlevsiz kılan diğer bütün girişim ve süreçlerin tüm boyutlarıyla araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla kurulan Meclis Araştırma Komisyonu çalışmasını tamamlamış ve çıkan sonuç rapor halinde TBMM Başkanlığına sunulmuştur.

Buradan başta Komisyon Başkanı Sayın Nimet Baş Hanımefendi olmak üzere, komisyon üyelerine, değişik meslek kollarından görevlendirilen uzman personele yaptıkları değerli çalışmalar için teşekkür ediyorum.

Hatırlanacağı üzere, söz konusu Komisyon 2 Mayıs 2012 tarihinde çalışmalarına başlamıştır.

Darbelerin araştırılmasında, demokrasiye kasteden niyet ve eylemlerin bütün yönleriyle ortaya çıkarılmasında bu Komisyon'un çalışması hiç kuşkusuz başarılı olmuştur.

Güç kullanarak siyasi iktidarları deviren, yasa dışı yol ve yöntemlerle demokratik kanalları tıkayan, hukuksuzluğu ve gayri meşruluğu silah zoruyla hayata geçiren sancılı dönemlerden Türkiye gerekli sonuçları elbette çıkarmalıdır.

Her darbe geriye gidiş, her ara rejim demokrasinin can evinden vurulması ve baltalanmasıdır.

Siyasi, sosyal, ekonomik ve kültürel yıkım ve tahribatlara ardına kadar kapı aralayan demokrasi dışı müdahalelerin Türkiye'den çok şeyi götürdüğü, vahim bedellere yol açtığı hepinizin malumlarıdır.

Parti olarak darbelerin acı sonuçlarını yaşamış bir tecrübenin içinden süzülerek geldiğimizden dolayı, bu dönemlerin ne anlama geldiğini her yönüyle biliyoruz.

Ama darbecilerle ve darbeyle mücadele kılıfı altında, Türk ordusunu darbe meraklısı olarak sunmanın masum ve hoş karşılanacak bir yanının olmadığına da bilincindeyiz.

Bize göre, askerî darbeler kadar sivil nitelikli darbe ve tehlikeler günümüzde bir hayli etkinlik kazanmıştır.

Demokrasiyi ve sandığı alet ederek ancak darbe dönemlerinde olabilecek tahribatlara neden olan sivil yönetimlerin varlığı da oldukça dikkat çekicidir.

Temennimiz, darbelerin sadece silahlı çeşidine değil; siyasi, ekonomik ve sosyal nitelikleriyle tebarüz etmiş türlerine de odaklanmasıdır.

Bizim için önümüzdeki süreçte asıl tehdit kaynaklarından birisi de işte budur.

Değerli Arkadaşlarım,

Anadolu'nun bin yıl önce kutlu ecdadımız tarafından fethi, yalnızca askerî başarıların eseri değildir.

Bu başarıyı kalıcı ve köklü hâle getiren, fethin gönüllerde de gerçekleşmiş olması, insan sevgisi ve hakkaniyet üzerine kurulu yüksek ahlak nizamının hayranlık verici biçimde kurulmasıdır.

Bu itibarla bir ülkenin vatanlaşması, yalnızca toprak kazanılmasından ibaret sığ bir düşüncenin ürünü olmayıp, bundan daha önce insanın kazanılmasını gerektiren daha vicdanlı ve daha ahlaki bir derinliğin sonucudur.

Fetih kavramını alelade bir işgalden ve sömürge zihniyetinden ayıran ve ona manevi zırh giydiren yegâne husus da burada kendisini göstermektedir.

Bu itibarla diyebiliriz ki, Anadolu coğrafyası silahtan önce gönüllerin fethi ile kazanılmıştır.

Kuşkusuz ki bu mukaddes fetih ruhunda en önemli değerlerden ve isimlerden birisi de Mevlana Celaleddin Rumi Hazretleri'dir.

7 Aralık'ta başlayıp, 17 Aralık'ta Hazreti Mevlana'nın "Kavuşma Gecesi" adını verdiği Hakk'a yürüme gününde sona erecek olan "Hazreti Mevlana'nın 739'uncu Vuslat Yıl dönümü Anma" etkinlikleri vesilesi ile bu büyük Türk ve İslam düşünürünü rahmet ve şükran ile anıyorum.

Onun insan ve tabiat sevgisinin, Allah aşkıyla birlikte yüksek fikirlerinin insanlığı ilelebet aydınlatmasını diliyorum.

Bu duygularla konuşmama son verirken, Meclis Genel Kurulunda görüşülecek olan 2013 yılı Merkezî Yönetim Bütçe sürecinin hayırlı olmasını yüce Rabbim'den niyaz ediyor, grup toplantımıza teşrif etmiş herkesi en iyi dileklerle selamlıyorum.

Sağ olun, var olun.